

Plenaire 52

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2005-2006

21 juni 2006

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

INHOUD

OPENING VAN DE VERGADERING	1
BERICHTEN VAN VERHINDERING	1
INGEKOMEN STUKKEN EN MEDEDELINGEN	1
MOTIE VAN ORDE	
Voorstel tot aanvulling van de agenda	1
ACTUELE VRAAG van de heer André Van Nieuwkerke tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over een eventueel verbod op het gebruik van warrelvisnetten	1
ACTUELE VRAAG van de heer Luc Van den Brande tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid en tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de Europese Raad van 15 en 16 juni 2006	3
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	6
ACTUALITEITSDEBAT over de krijtlijnen voor de nieuwe beheersovereenkomst met de VRT	6
Actualiteitsmoties	25
ACTUELE VRAAG van mevrouw Hilde De Lobel tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de sensibilisering van niet-EU-burgers voor de komende gemeenteraadsverkiezingen en het inschakelen van tolken hiervoor	25
ACTUELE VRAAG van mevrouw An Michiels tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de reactie van de minister op het federale voorstel inzake een schoolpremie	
ACTUELE VRAAG van de heer Gilbert Van Baelen tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de reactie van de minister op het federale voorstel inzake een schoolpremie	27
ONTWERP VAN DECREET houdende de invoering van een forfaitaire vermindering in de personenbelasting	
– 805 (2005-2006) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	31
Artikelsgewijze bespreking	43
VERSLAG over het verzoekschrift betreffende het vermelden van het aantal jobequivalenten ten gevolge van betaalde arbeid naast het aantal tewerkgestelden volgens participatiegraad	
– 866 (2005-2006) – Nr. 1	
Verslag	44
VERSLAG over het verzoekschrift over aanpassings- en verbeteringspremies voor particuliere woningen	
– 882 (2005-2006) – Nr. 1	
Verslag	44

MOTIE van de heren Joris Van Hauthem en Luk Van Nieuwenhuysen betreffende een belangenconflict – 891 (2005-2006) – Nr. 1 Voorstel tot aanvulling van de agenda	44
ONTWERP VAN DECREET houdende de invoering van een forfaitaire vermindering in de personenbelasting – 805 (2005-2006) – Nrs. 1 en 2 Hoofdelijke stemming	45
MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de dames Marijke Dillen en Marie-Rose Morel en de heren Erik Arckens, Johan Deckmyn en Werner Marginet tot besluit van de op 1 juni 2006 door de heer Jos Stassen en mevrouw Marijke Dillen in commissie gehouden interpellaties tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, respectievelijk over de financiële steun aan de promotour van de Vlaamse kandidaat voor het Eurovisiesongfestival en over de evaluatie van de financiële steun voor de promotie van de Vlaamse kandidaat voor het Eurovisiesongfestival – 873 (2005-2006) – Nr. 1 Hoofdelijke stemming	45
MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren John Vrancken, Pieter Huybrechts, Frans Wymeersch en Stefaan Sintobin en de dames Marleen Van den Eynde en Katleen Martens tot besluit van de op 8 juni 2006 door de heer John Vrancken in commissie gehouden interpellatie tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over het risico op vervuiling door het gebruik van minerale olie in bos- en landbouw en de toepassing van de Europese regelgeving terzake – 881 (2005-2006) – Nr. 1 Hoofdelijke stemming	45
ACTUALITEITSMOTIE van de heer Jos Stassen, mevrouw Vera Dua en de heren Jef Tavernier, Eloi Glorieux en Rudi Daems tot besluit van het op 21 juni 2006 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over de krijtlijnen van de nieuwe beheersovereenkomst met de VRT – 896 (2005-2006) – Nr. 1 Hoofdelijke stemming	46
ACTUALITEITSMOTIE van de heer Jurgen Verstrepen tot besluit van het op 21 juni 2006 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over de krijtlijnen voor de nieuwe beheersovereenkomst met de VRT – 897 (2005-2006) – Nr. 1 Hoofdelijke stemming	46
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	46
BIJLAGEN	
Aanwezigheden	49
Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers	49

OPENING VAN DE VERGADERING

Voorzitter: de heer Norbert De Batselier

– *De vergadering wordt geopend om 14.32 uur.*

De voorzitter: Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

De voorzitter: Ik deel aan de vergadering mee dat berichten van verhindering zijn ingekomen van volgende leden:

Jos Bex, Marijke Dillen, Greet Van Linter, Mieke Vogels: gezondheidsredenen;

Johan Verstreken, Paul Wille: buitenslands;

Jean-Marie Dedecker, Miet Smet: ambtsverplichtingen;

Gerda Van Steenberge: familieverplichtingen.

INGEKOMEN STUKKEN EN MEDEDELINGEN

De voorzitter: Dames en heren, de lijst met ingekomen stukken en mededelingen werd op de banken rondgedeeld. (*Zie Parl. St. Vl. Parl. Decreetgeving – Ingekomen stukken en mededelingen 2005-2006, nr. 60/33*)

MOTIE VAN ORDE

Voorstel tot aanvulling van de agenda

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Mijnheer de voorzitter, wij hebben deze middag een motie betreffende een belangenconflict ingediend over het ontwerp van wet dat in

de Kamer ter stemming zal worden voorgelegd. Het is het ontwerp houdende diverse bepalingen over de verlenging van de uitzondering voor de tweetaligheid van politieagenten in Brussel. We zouden graag hebben dat ze bij hoogdringendheid wordt behandeld.

De voorzitter: We zullen daarover omstreeks 16 uur beslissen.

ACTUELE VRAAG van de heer André Van Nieuwkerke tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over een eventueel verbod op het gebruik van warrelvisnetten

De voorzitter: De heer Van Nieuwkerke heeft het woord.

De heer André Van Nieuwkerke: Mijnheer de voorzitter, collega's, mijnheer de minister-president, sinds begin 2006 hebben aan de kust een dertigtal bruinvissen de dood gevonden in warrelnetten. Warrelnetten worden gebruikt in de recreatieve strandvisserij en in de beroepsvisserij.

Mijnheer de minister-president, in de tweede helft van april heb ik hierover al een vraag om uitleg gesteld. U hebt toen op een kordate manier een ambtelijke werkgroep samengesteld om het probleem te bekijken.

Collega's, bruinvissen zijn een internationaal beschermde diersoort. Eind 2005 werd het Vlaamse Gewest al op de vingers getikt omdat we onvoldoende maatregelen treffen om deze zeezoogdieren op een kordate manier te beschermen. De bruinvissen kan men hier vooral in het voorjaar aantreffen. Een van de redenen is dat het ecosysteem in de noordelijke Noordzee minder kwaliteitsvol is. Ze komen dan vooral in het voorjaar naar Frankrijk, de Vlaamse kust en Nederland.

De Belgische wetgeving voor het zeegebied verbiedt het gebruik van warrelnetten. Voor de strandvisserij zijn we vooral afhankelijk van de gemeentelijke reglementering. Dankzij de ambtelijke werkgroep, die onder leiding staat van minister-president Leterme, weten we ondertussen ook dat niet alle kustgemeenten een verbod instellen. Slechts vijf ervan hebben een reglement opgesteld. Het is echter onduidelijk wat er allemaal

instaat. Op dat vlak moeten er dus zeker maatregelen worden getroffen. Er moet minstens een verbod worden ingesteld in het hele kustgebied tijdens de voorjaarsperiode.

Mijnheer de minister-president, heel wat strandvisserijsoorten onderkennen het probleem. Ik denk ook dat er alternatieven moeten worden gevonden voor die netten, zodat de bruinvissen er niet in verzeild raken. Onlangs is er trouwens ook een jonge zeehond in verstrikt geraakt. Hij kon gelukkig worden gered.

Op het Europees vlak moet er een aantal maatregelen worden getroffen, zodat alle landen langs de Noordzee de zaak op een gelijke manier behandelen. We moeten duidelijke en harde maatregelen treffen. Maar een klein aantal warrelnetten uitzetten brengt natuurlijk geen zoden aan de dijk. Het is het een of het ander. De strandvisserij moet dat onderkennen.

Deze voormiddag heeft een ambtelijke werkgroep zich over het probleem gebogen. Ik zou graag weten wat de conclusie is van deze werkgroep. Mijn fractie is alleszins voorstander van een verbod op het gebruik van warrelnetten tijdens een bepaalde periode of van een totaal verbod. Er moet een alternatief worden gevonden voor het gebruik van deze dodende netten.

De voorzitter: Minister-president Leterme heeft het woord.

Minister-president Yves Leterme: Mijnheer Van Nieuwkerke, ter inleiding wil ik eerst het probleem dat zich voordoet cijfermatig situeren. Het is effectief zo dat er zich de laatste maanden op ruimere schaal dan voordien dergelijke zaken voordoen. Volgens wetenschappelijke ramingen leven er in de Noordzee tussen de 250.000 en 400.000 bruinvissen, waarvan er naar schatting jaarlijks ongeveer 7000 'verongelukken'. De eerste helft van dit jaar zijn door het BMM zestig strandingen geregistreerd aan onze Belgische kust, waarvan er zestien oorzakelijk verband houden met bijvangst, waaronder dus uiteraard de recreatieve warrelvisserij. Dat leidt men onder andere af uit de verse snijwonden van de gestrande dieren.

Mijnheer Van Nieuwkerke, onder meer naar aanleiding van uw vraag van enkele maanden geleden heb ik het initiatief genomen tot het opstarten van een soort interbestuurlijke ambtelijke stuurgroep om na te gaan welke oplossing er zou kunnen worden geboden. Vanmorgen nog heeft die stuurgroep vergaderd, wat echter niet tot een consensus heeft geleid. Wel heb ik met mijn goede raadgever, de heer Coussement, afgesproken dat ikzelf tegen het weekend een aantal initiatieven zal nemen om tot een oplossing te komen.

Dat initiatief zal gaan in de richting van het uitwerken van een reglement dat in alle kustgemeenten kan worden toegepast. Ik zal daarover ook nog contact hebben met de kustburgemeesters. Op dit moment zijn er gemeenten waar er wel een reglement bestaat en gemeenten waar er geen reglement bestaat. Indien er een reglement bestaat, zijn er echter dikwijls problemen met de handhaving. Ik denk dus dat we daar tot een bepaalde lijn moeten komen.

De doelstelling van de reglementering die ik zal voorleggen, zal bestaan uit het beperken van het aantal strandingen door bijvangst. Ik ga evenwel geen volledig verbod op de warrelvisserij voorstellen. Ik denk dat we met een goede bestuurlijke aanpak, in samenspraak met de lokale besturen en met een realistisch reglement dat ook te handhaven valt, wat nu voorvalt echt tot een minimum kunnen beperken. Ik ga voor een aanpak die een evenwicht brengt tussen enerzijds de terechte bekommernissen voor het dierenwelzijn en de natuur, bekommernissen die ook de mijne zijn, en anderzijds de bekommernissen en aspiraties van een deel van de visserijsector aan de kust. De Vlaamse visserijsector mag dan misschien niet groot zijn, hij heeft wel zijn belang en ik wil daar voluit voor gaan.

Ik geef mezelf ongeveer een week om tot een bepaald voorstel, tot een bepaald resultaat te komen. Ik hoop dus dat ik daar tegen het weekend de nodige tijd en ruimte voor kan vrijmaken. U zult dus nog wel horen wat ik de komende dagen zal doen. Ik hoop dat dit tot resultaat kan leiden.

Wat uw verwijzing naar het Europese niveau betreft, kan ik zeggen dat er contact is geweest met mijn collega Veerman, die niet alleen een kust heeft die heel wat uitgebreider is dan de onze maar die ook het probleem signaleert gekregen via organisaties voor dierenbescherming in Nederland. De eerste stap, voorlopig ook de enige aangekondigde stap van collega Veerman, bestaat uit het onderzoeken van wat er precies aan de hand is. Op het eerste gezicht lijken de problemen heel beperkt in aantal te zijn.

Ik wil ook nog meegeven dat ik straks nog een afspraak heb met de Europese Commissaris voor Milieu, de heer Dimas, voor een paar andere dossiers. Ik neem me voor om straks ook rechtstreeks aan de adviseurs van de heer Dimas, rechtstreeks aan de diensten van de Europese Commissie te vragen wat hun inzichten ter zake zijn. Zoals u zelf zegt, zou het namelijk goed zijn indien we kunnen komen tot een globale aanpak die overal gelijk is en die vooral ook op het terrein kan worden gehandhaafd, in samenspraak met de lokale autoriteiten, een aanpak die de komende maanden en jaren door die lokale autoriteiten doelmatig wordt toe-

gepast. Ik denk trouwens dat, wanneer ik tegen het einde van de week of in de eerste helft van volgende week met een bepaald voorstel voor de dag kom, in dat voorstel ook voorzien zal zijn in een soort evaluatiemoment van de opgemaakte reglementering na een jaar.

De heer André Van Nieuwkerke: Ik dank de minister-president voor zijn antwoord en de inspanningen die hij nog zal leveren. Ik pleit niet voor een totaalverbod. Toch denk ik dat in perioden dat bruinvissen het moeilijk hebben en zich aan onze kust bevinden, het reglement moet worden toegepast. Verder moeten we onderzoeken of men niet diervriendelijke netten kan gebruiken die ervoor zorgen dat beschermde zeezoogdieren niet verstikken of levensgevaarlijk worden verwond. Ik ben in elk geval benieuwd wat de inspanningen van de minister-president de komende dagen zullen opleveren.

Minister-president Yves Leterme: Ik zal vragen dat men u voortdurend op de hoogte houdt van de stappen die we zetten, zodat u ook een inbreng kunt doen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Luc Van den Brande tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid en tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de Europese Raad van 15 en 16 juni 2006

De voorzitter: Het antwoord wordt gegeven door minister Bourgeois.

De heer Van den Brande heeft het woord.

De heer Luc Van den Brande: Mijnheer de voorzitter, leden van de regering, collega's, ik ben minister Bourgeois dankbaar dat hij zijn reis naar Bulgarije heeft onderbroken om deze vraag te beantwoorden. Het is geen goede zaak voor het imago van Vlaanderen bij ons en in het buitenland dat een gepland en goed georganiseerd bezoek op het hoogste niveau moet worden afgelast wegens een andere activiteit – ook al gaat het om een belangrijke politieke bijeenkomst. De internationale diplomatie vereist continuïteit en geloofwaardigheid. Zonder een minister bevoegd voor buitenlands beleid die zijn opdracht kan vervullen, verdwijnt die geloofwaardigheid.

De Europese Raad van 15 en 16 juni heeft een vertrou-

wensbreuk blootgelegd. Het geloof in het Europese project heeft een slag geïncasseerd. De heer Delors heeft het zelf over een crisis. Hoe het ook is, er is nood aan concrete maatregelen die de 450 miljoen Europeanen echt bereiken. De discussie over de toekomstige Europese grondwet en de democratische uitbouw van Europa zal pas iets opleveren als de Europeanen tastbare resultaten voelen op het vlak van economische groei en werkgelegenheid, in de lijn van de Lissabondoelstellingen.

Welke middelen of instrumenten zijn nodig om dat te realiseren? Ik ben erg verbaasd over de houding van de federale regering, met name over het standpunt van premier Verhofstadt en minister van Buitenlandse Zaken De Gucht. Zij stellen dat geen verbetering van de Europese democratie gestoeld op het principe van de subsidiariteit mogelijk is zolang er geen grondwet of een constitutioneel verdrag is. Ik deel helemaal de mening van onze voorzitter. Gisteren zei hij, in reactie op de uiteenzetting van commissievoorzitter Barroso, dat we in België moeizaam gerealiseerde maar innovatieve afspraken met de verschillende parlementen hebben gemaakt die ertoe leiden dat men niet alleen met het nationale maar ook met de regionale parlementen rekening moet houden.

Het is een slechte zaak dat premier Verhofstadt en minister van Buitenlandse Zaken De Gucht zeggen dat ze niet aan cherry picking willen doen. Zij stellen dat ze niet de kers van de taart willen halen.

Dat zou natuurlijk betekenen dat het daar schitterend in orde is. Zelf denk ik dat het een kwalijke evolutie is dat men niet bereid is om ondertussen al wat stappen te zetten. De federale regering benadert de zaak op een dogmatische manier. Het zou een drietal jaren tijd in beslag nemen alvorens we tot een ontwerp van een constitutioneel verdrag komen aangezien de reflectietijd is verlengd. Ik pleit ervoor dat intussen uitvoering wordt gegeven aan wat is afgesproken tussen de verschillende parlementen. Ik weet dat ook de voorzitter en de minister deze intentie koesteren.

In het besluit nummer 37 van de Europese Raad staat dat men de informatie aan de nationale parlementen zal doorgeven, maar dat de Cosac of de Conferentie van de Commissies voor Europese Aangelegenheden de zaak op het nationale niveau zal opvolgen. Ik deel die mening niet en bovendien moeten we weten dat als we die weg uitgaan het opnieuw de nationale parlementen zullen zijn die in een eerste fase hun bedenkingen kunnen formuleren. Bovendien moet men weten dat men binnen de Cosac helemaal niet is gesteld op de aanwezigheid van regionale parlementen. Ik betreur deze gang van zaken.

Ik heb een tweetal vragen. Is het standpunt van de federale regering ook het standpunt van de Vlaamse Regering? Is er enig overleg geweest tussen de gefedereerde entiteiten en de federale regering? Is het standpunt van eerste minister Verhofstadt en minister De Gucht een overlegd standpunt dat steunt op een consensus tussen de verschillende entiteiten?

Ik heb de indruk dat de recuperatiepoging die in 1990 is ingezet, op bepaalde punten wordt doorgezet ondanks alle inspanningen die u nu levert, mijnheer de minister, en al hebt geleverd de afgelopen twee jaar om dat Vlaamse, Europese en buitenlandse beleid op een zinnelijke, realistische en consequente manier op de kaart te zetten. De vraag is of de interministeriële conferentie voor buitenlands beleid werkt, een agenda heeft of zelfs vergadert. Er is mij ter ore gekomen dat men het zelfs niet nodig vond om naar aanleiding van het koninklijke bezoek van Beatrix aan België de Vlaamse gemeenschapsattaché op enigerlei manier te betrekken.

Dit kan een fait divers of detail lijken. Het is echter niet ondenkbaar dat op die manier wordt omgegaan met wat we gezamenlijk willen. Niet het nut van de instellingen maar het democratische belang van de burgers van dit land, zowel de Vlamingen als de andere Europeanen, is ons streefdoel.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer de voorzitter, ik ben het eens te meer met u eens, collega Van den Brande. De preliminaire beschouwingen hadden misschien niet rechtstreeks wat met dit debat te maken. U weet echter dat ik een parlementaire reflex heb. Als ik door het parlement gevat word, sta ik paraat. Ik ben dan ook teruggekeerd. Dat betekent nog niet dat ik uw mening deel, namelijk dat er staatszaken en staatszaken zijn en dat ik ter beschikking was om op maandag te worden geïnterpeleerd. Het is zeer spijtig dat voor Vlaanderen belangrijke ontmoetingen op topniveau in Bulgarije nu niet hebben plaatsgevonden.

Mijn parlementaire reflex gebiedt mij echter om, als het parlement mij vordert, ook te komen. Op mijn vraag is er overleg gehouden met de federale overheid. Ik heb op de interministeriële conferentie van 17 mei 2006 gevraagd dat Vlaanderen zou worden betrokken bij de voorbereiding van de Raad van 15-16 juni 2006. Dat is ook gebeurd. Er zijn diverse DGG's geweest en er is ook een interkabinettenoverleg gehouden. Ik steun uw redenering, maar wens toch enige nuances aan te brengen.

Na de bijeenkomst in Sankt Pölten heeft het Oostenrijkse voorzitterschap verdere stappen gezet. In een eerste voorstel heeft het Oostenrijkse voorzitterschap verklaard

het initiatief van de Europese Commissie nog steeds te verwelkomen, maar haar tegelijkertijd gevraagd rekening te houden met de bindende adviezen en de beslissingen van de parlementen. Het geheel van het in het ontwerp van Europese grondwet vervatte mechanisme is evenwel niet in dit Oostenrijks voorstel opgenomen. Er is in dit voorstel geen sprake meer van de modaliteiten, de afspraken of de termijnen. In het ontwerp van Europese grondwet staat dat alles binnen een termijn van zes weken moet gebeuren. Bepaalde zaken kunnen enkel doorgaan indien een derde van de parlementen, die elk twee stemmen krijgen, hiermee akkoord gaat. Indien zeventien parlementen verklaren dat een bepaald voorstel strijdig met de subsidiariteit is, wordt elk Europees wetgevend initiatief on hold gezet. Dit voorstel moet dan opnieuw worden onderzocht. Deze elementen zijn niet in het Oostenrijkse voorstel opgenomen.

Dit heeft uiteraard tot een discussie geleid. De discussie gaat niet zozeer over cherry picking. We vinden immers dat het subsidiariteitsbeginsel in werking moet treden. Het gaat echter enkel om de initiatieven van de Europese Commissie. Het gaat met andere woorden niet om de initiatieven van het Europees Parlement of van de Europese Raad. In het ontwerp van Europese Grondwet zijn die initiatieven wel opgenomen. In die tekst gaat het immers om alle wetgevende initiatieven. In het Oostenrijkse voorstel kan een wetgevend initiatief worden stopgezet indien een parlement verklaart dat het strijdig met de subsidiariteit is. Dit onderdeel van het Oostenrijkse voorstel is strijdig met de geest en met de opzet van het ontwerp van Europese Grondwet. Het Oostenrijkse voorstel bepaalt dit niet nader. Het bevat enkel de bindende bepaling dat de Europese Commissie hier rekening mee moet houden.

Deze bepaling heeft tot discussies geleid en verzet opgeroepen. Om die reden heeft de federale regering verklaard dat het hier gaat om een manier van cherry picking die geen rekening met de modaliteiten, de procedure en de afspraken in het ontwerp van Europese grondwet houdt. De Vlaamse Regering heeft verklaard dat ze niet tegen cherry picking is en dat ze het subsidiariteitsbeginsel in werking wil zien treden.

Uiteindelijk heeft die discussie geleid tot de beslissing die de Europese Raad op 15 en 16 juni 2006 heeft genomen. Aangezien ik niet over een officiële Nederlandstalige tekst beschik, zal ik de Engelse tekst moeten voorlezen. Ik veronderstel dat de huidige stand van zaken het Vlaams Parlement de nodige voldoening kan bieden. De beslissing luidt als volgt: 'The European council notes the interdependence of the European and national legislative processes. It therefore welcomes the Commission's commitment to make all new proposals and consultation papers directly available to national parliaments, inviting them to react so as to

improve the process of policy formulation. The Commission is asked to duly consider comments by national parliaments, in particular with regard to the subsidiarity and proportionality principles. National parliaments are encouraged to strengthen co-operation within the framework of the Conference of European Affairs Committees when monitoring subsidiarity.’ Deze bepaling is een aanbeveling, bedoeld om de nationale parlementen aan te moedigen. De subsidiariteit maakt deel uit van de tekst. Het gaat in dit verband enkel om de initiatieven van de Europese Commissie. Het gaat dus niet, zoals in het ontwerp van Europese Grondwet, om alle wetgevende initiatieven. De nationale parlementen worden evenwel uitgenodigd om de subsidiariteits- en proportionaliteitstoets toe te passen.

De voorzitter van het Vlaams Parlement en ikzelf hebben in samenspraak gehandeld. We hebben te veel inspanningen geleverd om wat we binnen de Belgische context hebben bereikt nu verloren te laten gaan. We hebben dan afgesproken dat de heer De Bock, permanent vertegenwoordiger van België bij de Europese Unie, ons op de hoogte zal houden. Zoals in het ontwerp van Europese Grondwet staat, gaat het hier om nationale parlementen. Wat België betreft, gaat het hier, conform verklaring 49, evenwel om alle parlementen. We hebben in dit verband een samenwerkingsakkoord afgesloten. We zullen de Europese Commissie vragen de wetgevende initiatieven rechtstreeks aan het Vlaams Parlement over te maken. Het Vlaams Parlement zal dan de gelegenheid hebben zelf de subsidiariteitstoets uit te voeren. Aangezien het hier niet om een bindende bepaling gaat, moeten we binnen de Cosac de nodige inspanningen leveren om afspraken over de toepassing van de subsidiariteitstoets te maken. De voorzitter van de Kamer van Volksvertegenwoordigers kan evenwel geen standpunt innemen zonder rekening met het samenwerkingsakkoord te houden.

Ik wil dan ook beklemtonen dat er op die manier wel degelijk invulling wordt gegeven aan de bepaling die op het einde is toegevoegd aan het samenwerkingsakkoord. Daarin staat dat er in afwachting van de inwerkingtreding van het verdrag toch de wil is om die subsidiariteitstoets in te voeren en toe te passen. Het Vlaams Parlement is er klaar voor en heeft een Europese dienst.

Er wordt dus wel degelijk op een bepaalde manier aan cherry picking gedaan. De subsidiariteit zal immers worden toegepast. Er wordt echter niet aan cherry picking gedaan door één nationaal parlement. Dat zou trouwens in strijd zijn met de opzet van de Europese grondwet. Daarin werd immers een quotum van een derde van de stemmen gevraagd en werd dat bindende en niet nader bepaald aspect niet meegenomen. Er wordt wel degelijk aan de commissie gevraagd ‘to duly consider comments by national parliaments’.

Het gaat dus om een voorbereidende oefening. De subsidiariteit wordt nog eens bevestigd. De oefening zal al worden gemaakt. De nationale parlementen zullen de teksten krijgen van de commissie. Het Vlaams parlement zal de oefening kunnen maken en zal de subsidiariteitstoets kunnen doen. De toets is echter nog niet bindend. De Europese grondwet is immers niet in werking getreden.

Men wou terecht en in de geest van de grondwet geen vetorecht geven aan een enkel nationaal parlement.

De heer Luc Van den Brande: Mijnheer de minister, ik weet niet of ik uw antwoord moet beschouwen als ‘vermetel vertrouwen’. U weet dat er in de dogmatiek verschillende vormen van vertrouwen zijn en in dit geval zou het vermetel vertrouwen kunnen zijn.

In de Nederlandse tekst lees ik dat er natuurlijk een uitnodiging komt voor de nationale parlementen. Ze worden aangespoord tot hechtere samenwerking in de context van de subsidiariteitsbewaking in de Cosac.

Ik neem nogal eens deel aan die Cosacbijeekomsten. Dat is nuttig in de mate dat dat de zaken niet altijd erg vooruit helpt. Dat is slechts een schijnbare tegenstelling, want sommigen vinden dat nuttig.

In de standpuntbepaling van de federale regering ter voorbereiding van de Europese top, lees ik dat het absoluut not done is om te komen tot verdere stappen zolang de hele grondwet niet is goedgekeurd. Dat is een eigenaardige stelling van de federale premier, die overal met wisselend succes de boodschap van de voorhoede en het kern-Europa uitdraagt. Eigenlijk doet hij dat eerder met grote tegenspoed dan met wisselend succes. Zijn boodschap had geen succes in Letland en andere landen. Ze werd ook afgewezen door voorzitter Baroso en de Luxemburgse premier Juncker.

Hij die pleit voor de grote voorhoede, vergeet dat hij uit een land komt waarin er juist iets innovatiefs is gebeurd en waar niet alleen het nationale parlement, maar ook de deelstaatparlementen een rol te vervullen hebben. Ik denk dus dat we geen stap vooruit hebben gezet. Er is natuurlijk ook niet onherstelbaars gebeurd. Ik vind echter dat we in het perspectief van het feit dat we in 2009 kunnen komen tot een nieuw grondwettelijk handvest voor Europa, de kans niet mogen laten liggen om een aantal stappen vooruit te zetten.

We moeten nu een en ander gemeenschappelijk bewaken. Ik vind het echter beneden alle peil dat wat binnengaats wordt gezegd, niet buitengaats wordt meegenomen. Ik vind het beneden alle peil dat juist de af-

spraak tussen de verschillende parlementen niet wordt meegenomen. Het is een gemiste kans. Dat is jammer.

Wie een beetje historisch perspectief heeft, weet dat Europa stap voor stap tot stand is gekomen en dat er een noodzaak is om concrete antwoorden te geven. Ik denk dus dat er op de elfde werf van premier Verhofstadt geen stenen, mortel en stellingen te vinden zijn. De tien andere lijken trouwens wat op een bouwval. (*Applaus*)

De voorzitter: Het incident is gesloten.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, ik stel vast dat verschillende actuele vragen werden ingediend over de krijtlijnen voor de nieuwe beheersovereenkomst met de VRT. Met toepassing van artikel 82, punt 5, b, tweede lid, van ons Reglement stel ik voor om die actuele vragen om te vormen tot een actualiteitsdebat volgens artikel 71 van ons Reglement. Dat werd door mijn diensten ook meegedeeld aan de fracties en betekent dat er ook actualiteitsmoties ingediend kunnen worden.

Ik stel voor het actualiteitsdebat nu onmiddellijk te houden en de spreektijd vast te stellen op 15 minuten per fractie.

Is het Parlement het daarmee eens? (*Instemming*)

Het incident is gesloten.

ACTUALITEITSDEBAT over de krijtlijnen voor de nieuwe beheersovereenkomst met de VRT

De voorzitter: Dames en heren, het debat is geopend.

De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen: Mijnheer de voorzitter, ministers, collega's, ik ga het hier niet hebben over een beleid ten aanzien van de private omroepen. Als een aantal maatregelen nodig zijn ten aanzien van private televisie- en radiozenders, moeten die worden genomen binnen een bepaald beleid, maar daar ga ik het vandaag niet over hebben.

Ik ga het ook niet hebben over de positie van de gedele-

geerd bestuurder van de VRT. Ik weet dat het debat daar straks waarschijnlijk in zal uitmonden, maar ik ga het daar niet over hebben.

Mijnheer de minister, ik ga het hebben over het feit dat u vorige week vrijdag een beslissing hebt genomen, die u hebt meegedeeld onder de titel 'Krijtlijnen voor de beheersovereenkomst van de VRT'.

Binnen welke sfeer zijn die krijtlijnen uitgetekend? Deze Vlaamse Regering heeft een openbare omroep geërfd die goed is. Dat is de verdienste van de voormalige ministers Van Rompuy en Van Mechelen. U moet dat beleid voortzetten, zodat ook uw opvolger een sterke omroep kan krijgen.

Deze regering heeft evenveel geld als de vorige Vlaamse Regering. Als we de meerjarenbegroting die minister Van Mechelen heeft ingediend, vergelijken met wat de vorige regering, met dezelfde minister van Financiën, heeft kunnen besteden, zien we dat deze Vlaamse Regering evenveel geld te besteden heeft als de vorige Vlaamse Regering.

Mijnheer de minister, als we dat weten, is het voor mij onbegrijpelijk dat bij het vastleggen van de contouren in de meerjarenbegroting u voor Media slechts een stijging van 1,5 percent hebt gekregen. Aangezien de meerjarenbegroting vanaf 2007 een serieuze groei mogelijk maakt, begrijp ik niet dat maar een stijging met 1,5 percent werd ingeschreven voor de dotatie aan de VRT. Mijnheer de minister, ik verwijt u dat u, als minister van Media, niet hebt gewogen op de discussie en de beslissingen over de meerjarenbegroting en niet meer middelen hebt kunnen reserveren voor Media in het algemeen en voor de openbare omroep in het bijzonder. Ik verwijt u dat u niet bent opgekomen voor de openbare omroep en alles in een sfeer van achterdocht is gebeurd.

Ik vind het ook zeer raar – en bij mijn weten is het de eerste keer – dat de procedure voor het organiseren van een beheersovereenkomst met een instelling in twee stappen gebeurt. Eerst legt de ministerraad de krijtlijnen en de financiële en inhoudelijke beperkingen vast en daarna kan worden gepraat. Bij mijn weten gebeurde dat voor de openbare omroep de vorige keren niet op die manier. Er werd steeds gediscussieerd tussen de minister en zijn kabinet aan de ene kant en de mensen van de openbare omroep aan de andere kant. Daarna werd een akkoord bekendgemaakt. Ik vraag me af of de huidige handelwijze, op dit moment en binnen deze sfeer, een goede zaak is.

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Mijnheer Stassen, men moet

de waarheid correct weergeven. Er is vandaag nog geen sprake van een beheersovereenkomst. Vrijdag heeft de regering een financieel kader aangereikt waarbinnen de onderhandelingen kunnen starten. De onderhandelingen over de inhoud van de beheersovereenkomst moeten nog starten.

De heer Jos Stassen: Dat heb ik gezegd.

De heer Carl Decaluwe: Ik herhaal wat ik een maand geleden heb gezegd: u bent de buikspreker van de heer Mary aan het worden. Ik heb dat eergisteren en vorige week ook gehoord. U moet correcte informatie geven. Het financiële kader van de regering ligt vast en de onderhandelingen moeten nu starten. De onderhandelingen zullen onder hetzelfde gesternte en met dezelfde mensen als vorige keer starten. U zit er dus opnieuw compleet naast, mijnheer Stassen.

De heer Jos Stassen: U zegt hetzelfde als ik. Ik zeg dat ik het een rare zaak vind dat u de procedure hebt opgedeeld door eerst een of twee maanden van tevoren te zeggen wat de krijtlijnen zijn en er een ministeriële beslissing van te maken die breed wordt gecommuniceerd, en daarna te onderhandelen binnen die contouren. Bij mijn weten wordt deze procedure voor de eerste keer toegepast in het werken met een instelling als de openbare omroep.

De voorzitter: De heer Vandebossche heeft het woord.

De heer Dany Vandebossche: Mijnheer Stassen, het gaat over het vaststellen van de financiële krijtlijnen. Ik verwijs naar de instellingen in de culturele sector. Daar ligt het budget vast en nadien wordt onderhandeld over een beheersovereenkomst. Ik zie de tegenstelling niet.

De heer Jos Stassen: Het is duidelijk dat voor de openbare omroep het nu een andere procedure betreft dan de twee vorige keren. Enerzijds is de sfeer waarin het gebeurt, er een van behoorlijke achterdocht en anderzijds zijn er genoeg middelen om een beleid te voeren ten aanzien van de openbare omroep zonder dat andere domeinen in het gedrang zouden komen.

Wat was de inhoud van de beslissing die ik heb gelezen via de persmededeling van de ministerraad over de krijtlijnen van de beheersovereenkomst? Langs de ene kant is er een beperking van de groei van de dotatie. Dat is zeer duidelijk te zien in de cijfers. Langs de andere kant is er een beperking van de commerciële inkomsten voor de openbare omroep. Het is raar dat daarnaast een aantal beslissingen zijn genomen die niets te maken hebben met de openbare omroep maar met de commerciële omroepen, namelijk het versoepelen van een aantal recla-

meregels en vergunningsvoorwaarden voor een tweede commercieel radionet. U mag die beslissingen nemen als u er een meerderheid voor hebt, maar de vraag is of dat past binnen de discussie over de beheersovereenkomst.

Naast de financiële beperkingen, namelijk de dotatiebeperking en de beperking voor de commerciële inkomsten, hebt u een aantal inhoudelijke beperkingen vastgelegd voor de digitale themakanalen en een aantal voorwaarden voor een cultuurkanaal. Er komt geen opsplitsing van Ketnet en Canvas, geen nieuwskanaal en, wat betreft het archief, is het heel onduidelijk wat er moet gebeuren. Deze beslissingen gaan veel verder dan enkel het vastleggen van de financiële krijtlijnen voor de komende vijf jaar. Er worden ook inhoudelijke krijtlijnen vastgelegd waarbinnen mag worden onderhandeld. De uitspraken van de minister-president in het programma Terzake 's avonds waren zeer duidelijk. Ze gingen niet alleen over de financiële krijtlijnen maar vooral ook over de inhoudelijke krijtlijnen waarbinnen er verder moet worden onderhandeld.

Wat zijn de gevolgen van deze beslissing? De twee vorige beheersovereenkomsten gingen voor een groei van de openbare omroep. De beheersovereenkomst waarover u hebt onderhandeld, mijnheer Van Rompuy, ging echt over de versterking en de groei van de openbare omroep, en die waar minister Van Mechelen over heeft onderhandeld ook. Dit zijn krijtlijnen van financiële en inhoudelijke inperking. Dat is een breuk met het verleden.

Ik blijf zeggen dat deze regering het geld had. Straks gaat dit Vlaams Parlement een ontwerp van decreet goedkeuren dat 500 miljoen euro per jaar zal kosten voor het uitdelen van leuke cadeaus, namelijk een lastenverlaging geven aan mensen die werken. Samen kost dat 500 miljoen euro. Ik zal straks bestrijden dat dat een degelijk beleid is. Er kunnen andere keuzes gemaakt worden met dat geld. Met de 500 miljoen euro of 20 miljard frank die dat decreet zal kosten op kruisnelheid, kan er gebeuren wat er moet gebeuren voor de wachtlijsten van de zorg, voor het onderwijs – namelijk kleinere klassen in het basisonderwijs – en onder andere ook voor een beleid dat versterkend is ten aanzien van de openbare omroep.

Deze Vlaamse Regering heeft financieel beperkende maatregelen genomen ten overstaan van de VRT, en heeft andere keuzes gemaakt dan die die wij zouden hebben gemaakt.

De heer Carl Decaluwe: Groen! verkiest dus acht themakanalen boven het wegwerken van wachtlijsten. Ik heb dat goed begrepen.

De heer Jos Stassen: U zult straks horen waarvoor wij kiezen. Wij kiezen niet voor een lastenverlaging van 500 miljoen euro, die neerkomt op leuke cadeautjes voor de mensen, maar niet op een beleid. Daarom zullen we daar straks ook tegen stemmen. *(Opmerkingen)*

Er is duidelijk gekozen voor een financiële inperking.

De voorzitter: Mevrouw Ceysens heeft het woord.

Mevrouw Patricia Ceysens: Mijnheer Stassen, wat u leuke cadeautjes noemt, beschouwen wij als een beloning voor mensen die vandaag willen werken.

De heer Jos Stassen: Dat is uw liberale ideologie. Het siert u dat u ter zake gelijk hebt gekregen, maar dit is geen beleid om mensen aan het werk te houden. Daarover zullen we straks discussiëren.

Als de meerderheid had gewild, waren de mogelijkheden er geweest om meer geld te geven aan de VRT. U hebt dat niet gewild. Dat is een politieke vaststelling die ik maak.

Er is niet alleen de financiële inperking, er is ook de inhoudelijke. Tot spijt van wie het benijdt, de VRT heeft een sterke visienota ingediend. Wie de nota heeft gelezen, weet dat het een doordachte nota is, waar lang aan gewerkt is, die goed berekend is en waarover binnen de organisatie zelf grondig is overlegd. Heel wat mensen zijn daarmee bezig geweest. Dat is de verdienste van de VRT. Het antwoord dat deze Vlaamse Regering daarop geeft, is dat ze er geen geld voor heeft. Bovendien, mocht ze daar wel nog geld voor hebben, dan nog zou ze de VRT er geen toelating voor geven.

Het is zeer duidelijk dat deze Vlaamse Regering heeft beslist alleen toestemming te geven voor een bijkomend cultuurkanaal, op voorwaarde dat er wordt samengewerkt met de privé-sector, wat dat ook moge betekenen. Ze heeft geen toestemming gegeven voor, bijvoorbeeld, een nieuwskanaal, terwijl nieuws verstrekken toch een van de basisopdrachten is die aan de VRT werden toebedeeld door het mini- en het maxidecreet. Ik begrijp niet dat deze Vlaamse Regering dat expliciet uitsluit voor de komende drie, en waarschijnlijk zelfs vijf jaar.

Ook is duidelijk gemaakt dat er geen mogelijkheid bestaat om Canvas en Ketnet te splitsen. De minister-president heeft dat 's avonds duidelijk gezegd in TerZake. Dat is een heel duidelijke inhoudelijke beperking, los van de discussie over het geld. Deze krijtlijnen voor de openbare omroep liggen blijkbaar nu al vast.

Ik weiger mee te doen aan het spelletje waarbij iedereen

de heer Mary aanvalt. Ik hoop dat dit debat die richting niet zal uitgaan. Ik hoop dat het brandpunt ervan niet zal worden verplaatst naar de positie van de gedelegeerd bestuurder, maar dat er zal worden ingegaan op mijn kritiek dat deze beheersovereenkomst financiële beperkingen behelst, maar vooral ook inhoudelijk een aantal dingen onmogelijk maakt, terwijl heel wat ervoor pleit die dingen wel mogelijk te maken.

De situatie is zo: er is geld, maar u hebt een andere keuze gemaakt. De sfeer tussen de politiek, de Vlaamse Regering, de Vlaamse meerderheid enerzijds en de VRT, of een deel ervan, anderzijds, is ronduit slecht. Er heerst veel argwaan. De minister van Media heeft een geringe inbreng gehad in de meerjarenbegroting. Hij heeft niet gestreefd naar meer geld voor de VRT. Anders had hij toen al een grotere groei vastgelegd, en was de situatie vandaag anders geweest. Anderzijds is er een openbare omroep die een goed doordachte, organisatorisch goed onderbouwde en financieel goed berekende visienota heeft ingediend. De mensen van de omroep kunnen uitleggen wat ze met dat geld gaan doen.

We staan aan de vooravond van een derde beheersovereenkomst. De krijtlijnen ervan zijn duidelijk: er worden financiële en inhoudelijke beperkingen opgelegd. Ik meen dat de VRT niet meer datgene kan doen waarvoor hij – onder meer – is opgericht. Het is namelijk zijn rol leidinggevend te zijn bij mediaontwikkelingen in Vlaanderen. Daarvoor krijgt de omroep echter de middelen niet.

Mijnheer de minister, ik wil eindigen met een oproep en een voorstel, want aan een welles-nietesdebat hebben we niet veel als de krijtlijnen toch al vastliggen. Het is heel belangrijk dat u het vertrouwen herstelt tussen de beleidsmakers en de VRT. Dat kunt u niet hier doen op de tribune, maar ik roep u wel op om het te doen.

Ten tweede doe ik een oproep om de financiële beperkingen die nu zijn opgelegd, te heroverwegen. Daarmee, mijnheer Decaluwe, pleit ik niet voor 180 of 200 miljoen euro extra. Waar ik om vraag, is dat de tendens van de stijging uit de twee vorige beheersovereenkomsten aanhoudt. Daarvoor kan gezocht worden naar een formule die voorziet in een stijging met gemiddeld 4 percent per jaar. Dat is een vrij beperkte financiële inbreng. Er valt over te discussiëren hoe dat in de praktijk moet gebeuren, met telkens 4 percent per jaar of met een wisselend percentage, als de stijging uit de twee vorige beheersovereenkomsten maar blijft aanhouden.

Ten slotte roep ik u ook op de inhoudelijke beperkin-

gen, waarmee u bijvoorbeeld de oprichting van een nieuwskanaal uitsluit, te heroverwegen. In het digitale tijdperk moet een sterke openbare omroep – wat de VRT toch wil zijn en blijven – een nieuwskanaal hebben, maar u sluit dat nu uit. Herbekijkt u alstublieft ook de beslissing om niet over te gaan tot een opsplitsing van Canvas en Ketnet.

Mijnheer Decaluwe, als u nu geluisterd hebt, dan begrijpt u dat ik niet vraag om de miljarden franken of de miljoenen euro's waarmee u me om de oren slaat. Het gaat om een relatief beperkt bedrag voor de voortzetting van het beleid van de voorbije tien jaar op financieel gebied, en de voortzetting van de inhoudelijke versterking van de VRT, met onder andere een nieuwskanaal en de opsplitsing van Canvas en Ketnet.

Vlaanderen heeft op dit moment een sterk medialandschap, een sterke openbare omroep en sterke commerciële zenders. We zullen dat landschap niet versterken door de positie van de ene, in casu de openbare omroep, te verzwakken ten voordele van de anderen. Daarom herhaal ik mijn stelling. Als er maatregelen nodig zijn ten aanzien van de privé-omroepen, dan moeten die maar worden genomen. We zullen mee nadenken over hoe die omroepen kunnen worden versterkt. Dat kunnen we echter niet door de mogelijkheden van de openbare omroep in te perken.

Mijnheer de minister, ik herhaal mijn oproep: herstel ten minste het vertrouwen, zoek naar een systeem met een financiële stijging van gemiddeld 4 procent per jaar en heroverweeg de inhoudelijke beperking, onder andere met het oog op de oprichting van een nieuwskanaal en de opsplitsing van Canvas en Ketnet. Als u daarnaar luistert, dan heeft dit debat ten minste zin gehad, en dan is het goed dat u bent teruggekomen uit Bulgarije en Roemenië. *(Applaus bij Groen!)*

De voorzitter: De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Het leven zoals het is aan de Reyerslaan, aflevering zoveel. Mijnheer de voorzitter, collega's, op 16 juni jongstleden maakte de Vlaamse Regering de krijtlijnen bekend waarbinnen de nieuwe beheersovereenkomst 2007-2011 met de openbare omroep VRT zou moeten worden afgesloten. Deze krijtlijnen zorgen blijkbaar voor nogal wat beroering en vliegtickets heen en weer. Ze verschillen immers sterk van het eisenpakket dat de gedelegeerd bestuurder tegen de afspraken met de Vlaamse Regering in op een persconferentie wereldkundig had gemaakt.

Voor de duidelijkheid overloop ik het even, want we hebben zonet de pr van de Reyerslaan gehoord. De dotatie voor de openbare omroep zou op het einde van de rit

25 miljoen euro hoger liggen dan vandaag. Volgend jaar stijgt de dotatie nog met 4 procent, zoals nu het geval is. In 2008 is er een stijging met 2,5 procent. In 2009 is er geen stijging, maar daarna gaat de dotatie opnieuw de hoogte in. De reclame-inkomsten voor de radio worden geïndexeerd en komen dus hoger uit. Daarnaast krijgt de VRT extra middelen voor de renovatie van de gebouwen. Daarvoor is er elk jaar 10 miljoen euro, en in 2012 nog eens 6,5 miljoen euro. Gecumuleerd stijgt het budget met 90 miljoen euro.

Bovendien verneem ik dat de regering in de loop van de beheersovereenkomst verder zal kijken hoe er middelen voor de VRT kunnen worden gegenereerd, bijvoorbeeld via het digitale zenderpark en de frequenties. Binnen de contouren van de begroting en de meerjarenbegroting kan dus bezwaarlijk worden gezegd dat de VRT slecht boert.

Als we alles optellen, kan de VRT rekenen op een stijging van de middelen. Het bedrag ligt een pak hoger dan dat voor de rest van de Vlaamse overheid. Het is niet voor niets dat de minister van Begroting, de heer Van Mechelen, door de media liet optekenen: 'Ik daag iedereen uit om twee keer na te denken voor ze erop beginnen te schieten.'

Wie blijkbaar geen twee keer na moest denken om op dit voorstel te beginnen schieten, is de gedelegeerd bestuurder van de VRT Tony Mary – of 'Mery' voor sommigen onder ons. *(Gelach)*

Ondertussen kennen we Tony Mary – of 'Mery' voor West-Vlaanderen – al. Hij spuwt niet langer zijn gal, maar hij zit nu in de terminale fase en spuwt bloed omdat zijn eisenpakket voor de beheersovereenkomst – dat hij trouwens tegen alle afspraken in op een persconferentie bekendmaakte – niet werd gevolgd. De man had het over een 'aalmoes' – dit zijn niet mijn woorden –, over de VRT als een 'zinkend schip', over 'ontslagen bij het personeel' en over een 'mogelijk financieringstekort van 47 miljoen euro'.

Het is typerend voor de arrogantie van Mary/'Mery' om 25 miljoen euro extra – belastinggeld nota bene – te bestempelen als een 'aalmoes'. Ieder vogeltje zingt zoals het gebekt is, maar ik heb de indruk dat er bij Mary iets aan de hand is met de bek.

Alsof dat nog niet genoeg was, vond de gedelegeerd bestuurder het nodig om gif te spuien ten aanzien van de commerciële omroepen. Dat zijn we ondertussen van hem gewoon. Op zijn nieuwjaarstoespraak beschuldigde hij de commerciële omroepen ervan de Vlaamse Regering te chanteren. Dit keer stelde de dictator van de Reyerslaan dat de gedelegeerd bestuur-

der van De Persgroep alomtegenwoordig was bij het tot stand komen van de regeringsbeslissing.

Mijnheer de minister, is dat zo? Als dat niet het geval is, als het niet zo is dat de heer Christian Van Thillo zo goed als op uw schoot zat, dan is dit de zoveelste goedkope, gratuite beschuldiging van de gedelegeerd bestuurder van de VRT aan het adres van andere spelers op de markt. Het uiten van dergelijke beschuldigingen doet vragen rijzen over de bestuurderscapaciteiten van Tony Mary. Hoe lang kan die man zich ongestraft uitleven in goedkope scheldpartijen?

Nog erger is het feit dat de gedelegeerd bestuurder liet weten dat hij onder die voorwaarden geen nieuwe beheersovereenkomst zal ondertekenen. Nu kondigt hij dat op voorhand aan. Bij het decreet weten we het niet. Nu zegt hij het op voorhand. Er is dus geen onderhandelingsmogelijkheid meer. ‘Zolang er geen papieren getekend zijn, is er niets gebeurd. Om een overeenkomst af te sluiten moet je met twee zijn,’ zei Mary fijntjes in een toespraak aan het personeel van de VRT. Als men met twee wil zijn, moet er toch een kleine vorm van genegenheid zijn, al is die slechts zakelijk, maar men moet toch overeenkomen. Ik heb de indruk dat daar in dit geval geen sprake van is. Het gaat eerder om een scheiding.

Dat dit bij het personeel van de VRT voor de nodige onrust zorgt, behoeft geen betoog. Ik vraag me af hoe het verder moet met de beheersovereenkomst die de Vlaamse Regering nog voor de zomer – die vandaag is begonnen – wou afsluiten. Het ziet er somber uit.

Wat is de houding van de Vlaamse Regering bij zo'n dreigement? Mary is blijkbaar tot veel bereid: ook tot het blokkeren van de werking van de openbare omroep. Men moet geen deskundige zijn om in te zien dat met zo iemand serene onderhandelingen over een nieuwe beheersovereenkomst in de huidige tijden niet mogelijk zijn, laat staan dat het afsluiten van een degelijke en efficiënte beheersovereenkomst mogelijk zou zijn.

Het valt op dat de gedelegeerd bestuurder voor zijn oekazes op weinig steun kan rekenen. De Vlaamse Regering heeft haar standpunt duidelijk geformuleerd en steunt de eisen van Mary niet. Ik heb begrepen dat u al lang geen fan meer bent van de Napoleon van de Reyerslaan, mijnheer de minister.

Ik heb ook begrepen dat zelfs binnen de CD&V in dit huis de steun voor de gedelegeerd bestuurder van onze openbare omroep minimaal is. Het doet me altijd plezier dat ik naar Eric Van Rompuy en Carl Decaluwe kan wijzen. Op de weblog van de heer Van Rompuy lees ik: ‘De Mary-saga heeft lang genoeg geduurd. ‘Proud Mary’

stapt beter zelf van zijn paard. Met welke geloofwaardigheid kan Mary onderhandelingen voeren met een overheid wier krijtlijnen hij verwerpt? Als hij niet wil tekenen, moet hij opstappen.’

Collega's van de CD&V, eerst was het geel en mocht hij blijven, dan was het rood en mocht hij nog op het plein blijven, nu is het de derde keer.

De heer Carl Decaluwe: Derde keer, goede keer.

De heer Jurgen Verstrepen: Mijnheer Decaluwe, ik ben benieuwd. Ik reken op u. Zoals u weet, steunen we u daarin.

Niet alleen in de politiek is er geen steun meer voor de heer Mary, vorige maandag floot ook de raad van bestuur de gedelegeerd bestuurder zwaar terug en riep hem op zich open te stellen voor een constructieve dialoog. Volgens de raad van bestuur laat de Vlaamse Regering de VRT ten volle de kans om zijn rol te vervullen.

De voorzitter van de raad van bestuur van de VRT stelde in een krantenartikel: ‘In de meerjarenbegroting van de Vlaamse Regering wordt slechts in een groei van 1,5 percent voorzien voor de VRT. We krijgen veel meer dan dat. Dat er geen geld beschikbaar was voor 8 digitale kanalen had iedereen wel kunnen voorspellen.’ Zowaar een realistisch standpunt van de raad van bestuur van de openbare omroep.

Wie steunt de heer Mary eigenlijk nog wel? Kan de Vlaamse Regering met een man die blijkbaar niet de steun heeft van de aandeelhouders van de VRT, in casu de Vlaamse Regering, van een deel van de politiek, van de eigen Raad van Bestuur, nog beheersovereenkomsten onderhandelen en afsluiten? Kan er nog sereen worden gewerkt? Volgens artikel 13, paragraaf 1, van het decreet is het de algemene vergadering van de VRT die de gedelegeerd bestuurder benoemt en ontslaat. Is het geen tijd om over te gaan tot dat ontslag, nu de gedelegeerd bestuurder door bijna niemand nog wordt gesteund? Wat houdt de Vlaamse Regering tegen om dit te doen? Daarop wil ik graag een antwoord.

Mijnheer de minister, is het misschien de ontslagvergoeding die in het contract van de heer Mary staat? In de wandelgangen en de media wordt dat als hoofdreden opgegeven om niet over te gaan tot ontslag en de heer Mary te dwingen zelf op te stappen. Wat staat er in dat contract? Ik weet het niet omdat ik het niet heb kunnen inzien. Wat is de opzegvergoeding? Volgens de geruchten gaat het over 400.000 tot 500.000 euro. Klopt dat? Mijnheer de minister, deel ons nu eens de ontslag-

vergoeding mee. Betaal de man uit, en laat de openbare omroep niet ten onder gaan aan de grillen en de chantage van één man.

Het meest pijnlijke is de opmerking van de heer Mary over de financiële gevolgen voor de VRT als er niet aan de financiële krijtlijnen, zoals gestipuleerd door de regering, wordt geraakt. Ik vind het vreemd dat niemand daarover struikelt. Ik probeer de zaken nuchter en realistisch te bekijken, zeker in het management van media-bedrijven, of het nu gaat om een openbare of een commerciële omroep. De gedelegeerd bestuurder spreekt over een financieringstekort van liefst 47 miljoen euro als de VRT op basis van dit akkoord moet werken. Er zouden afspraken met productiehuisen moeten worden opgezegd. Er zouden zelfs ontslagen vallen binnen het huidige personeelskader van de VRT.

Laten ons de heer Mary even laten voor wat hij is en focussen op wat hij verkondigt in de pers. Klopt dit? Ik kan het niet aan hem vragen, maar wel aan u, mijnheer de minister. Is de openbare omroep inderdaad financieel ziek? Het is wel eigenaardig dat met extra middelen – de dotatie stijgt met 25 miljoen euro, de extra's voor renovatie van gebouwen daargelaten – de VRT niet in staat zou zijn om zonder verlies te werken? Hoe is het mogelijk dat een bedrijf op een financieringstekort afstevent, als het geen extra financiële middelen krijgt? Is dit de zoveelste charge en stemmingmakerij van de gedelegeerd bestuurder of klopt dit verhaal? Als het klopt, dan ligt er een serieuze financiële bom onder de Reyerslaan, die we misschien niet kennen. Dan heeft de VRT zwaar boven zijn stand geleefd. Dan heeft de VRT geld uitgegeven, bestellingen geplaatst, formats en programma's aangekocht met geld dat er niet is.

En als dat zo zou zijn, dan getuigt dit van slecht management. Met een goed businessplan moet men perfect binnen de krijtlijnen van de Vlaamse overheid kunnen werken. Als dat klopt, kunnen we Tony Mary slecht bestuur en zware fouten aanwrijven in het management. En u weet wat dat zou betekenen.

Het zou niet slecht zijn om op zeker te spelen en de VRT op alle vlakken duchtig door te lichten. Het is tijd voor een externe onafhankelijke crisisaudit. Als ik moet geloven wat Tony Mary heeft verkondigd, dan moet de Vlaamse overheid aan het einde van de rit de centen toch op tafel leggen. Als blijkt dat het geld op is en de verhogingen niet voldoende zijn, dan zal hier de rekening worden betaald. De verantwoordelijkheid is dus zeer groot. Als de VRT een zinkend schip is, zoals Tony Mary beweert, dan is het de taak van de aandeelhouders om in te grijpen. Wij vertegenwoordigen de Vlamingen. Het kan niet dat we de openbare omroep kapot laten maken door één man.

Mijnheer de minister, de gebeurtenissen van de afgelo-

pen dagen hebben voor de zoveelste keer aangetoond dat Tony Mary niet langer de man is om de VRT te leiden. De Vlaamse Regering moet nu ingrijpen want de openbare omroep mag niet het slachtoffer worden van een krachtmeting tussen één man en de Vlaamse overheid. Bovendien moet de zekerheid bestaan dat de VRT financieel gezond is en verder kan werken binnen de krijtlijnen die de Vlaamse overheid heeft vastgelegd. Een beheersovereenkomst voor de zomer lijkt op die manier heel moeilijk te worden. Laat dit dossier niet aanslepen, mijnheer de minister. Het is tijd voor actie, voor crisismanagement.

Mijnheer de minister, stel dat u nog minder middelen had toegekend en minister Van Mechelen nog wat slechter had gerekend, zouden er dan 400 mensen ontslagen worden en nog meer bestellingen van productiehuisen geannuleerd worden? Als Tony Mary een dergelijk mismanagement voert, dat neigt naar het frauduleuze, waarbij hij eerst geld uitgeeft in de hoop dat hij alle middelen krijgt die hij aan de Vlaamse overheid vraagt en op die manier de VRT het ravijn in wil rijden, dan is dat niet de schuld van de politiek.

Mijnheer de minister, naar aanleiding van dit debat zal mijn fractie een actualiteitsmotie indienen. Het is tijd voor actie, laten we de zomer niet afwachten. (*Applaus bij Vlaams Belang*)

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Mijnheer de voorzitter, heren ministers, collega's, als een kind zijn zin niet krijgt, dan wordt het vaak averechts en nukkig, begint het te tieren of zit het in een hoekje, en dan eindigt dit vaak, om het in het West-Vlaams te zeggen, met een lap rond zijn oren.

Dat kind is hier Tony Mary. Het is de laatste keer dat ik zijn naam uitspreek, voortaan zal ik het hebben over de gedelegeerd bestuurder. De gedelegeerd bestuurder heeft voor het eerst een serieuze tik gekregen naar aanleiding van de goedkeuring van het decreet waarin onder meer de verhouding tussen gedelegeerd bestuurder en raad van bestuur werd aangepast.

Vrijdag heeft de Vlaamse Regering de financiële contouren vastgelegd waarbinnen kan worden onderhandeld over een nieuwe beheersovereenkomst voor de VRT. De Vlaamse Regering heeft een correcte beslissing genomen en de financiële krijtlijnen duidelijk vastgelegd.

Collega's, het was een zeer moeilijke beslissing. Iedereen weet dat. Daarover is al veel inkt gevloeid. Het was

echter wel een moedige beslissing. Uit de discussies is er ook meer gekomen dan wat we hadden verwacht. In de meerjarenbegroting was een groei met 1,5 percent opgenomen, net zoals voor alle instellingen en administraties. We moeten ons ook de vraag durven stellen waarom er voor de ene wat meer is dan voor de andere.

Mijnheer Stassen, u maakt al een eerste denkfout. U zegt dat de vorige en de huidige regering evenveel geld hadden. Dat klopt niet. De beleidsruimte van de vorige regering was 4 tot 5 miljard euro, die van de huidige regering bedroeg ruim 2 miljard euro. De budgettaire mogelijkheden waren dus heel wat minder dan die van de vorige regering. En toch heeft deze regering voor de VRT, bovenop die 1,4 percent, gezorgd voor meer middelen. Weliswaar is het minder dan de traditionele 4 percent, maar toch is er een – vertraagde – groei.

Vorige vrijdag heeft de regering voor een groot gedeelte uitvoering gegeven aan een belangrijk gedeelte van het regeerakkoord. Daarenboven heeft ze aan de openbare omroep de toelating gegeven in te stappen in het digitale tijdperk. Ze moet dat weliswaar op een voorzichtige manier doen. Ten slotte kan de renovatie van het gebouw worden verdergezet. Mocht deze regering geen beslissing hebben genomen, dan zouden die werken eind van volgend of van dit jaar moeten worden stopgezet.

Eindelijk kunnen de onderhandelingen van start gaan. Ik hoop dat ze op een snelle en correcte manier worden afgerond.

We kunnen natuurlijk niet buiten de waard rekenen. En die waard is de gedelegeerd bestuurder. Naar aanleiding van de beslissing van vorige vrijdag heeft hij volgens mijn fractie op een heftige, unfaire en niet-democratische manier gereageerd. Wat ik hem vooral kwalijk neem, is dat hij velen – en ook de kijkers horen daarbij – op een verkeerd been heeft gezet. We krijgen nu de indruk dat de politici de openbare omroep willen afbouwen. Er wordt gesproken over een krimpscenario en palliatieve zorgen. De kijkers vragen zich af of de goede programma's op Canvas en op Eén zullen verdwijnen. Dat is niet zo. Iedereen die het dossier goed kent, weet dat de openbare omroep goed bezig is.

De openbare omroep is zeer goed bezig. En dat is de verdienste van de heer Van Rompuy en van minister Van Mechelen. Mijnheer de minister, ook u tracht dit beleid verder te zetten, rekening houdend met de moeilijke budgettaire context. De openbare omroep is goed bezig. We zijn er ook van overtuigd dat ze sterke uitzendingen zal kunnen blijven maken, zelfs binnen de financiële contouren die vorige vrijdag werden afgesproken.

Er is dus geen sprake van een doemscenario, van een

krimpscenario, van een zinkend schip, van palliatieve zorgen. Er is een groei. We geven wel toe dat die groei minder sterk is dan die van de afgelopen periode. Een krimpscenario zou inhouden dat de middelen dalen van 10 miljoen naar 9 miljoen, naar 8 miljoen. Er worden stappen voorwaarts gezet. De heer Verstrepen heeft daarnet de cijfers gegeven. Ook de productiehuisen moeten niet vrezen.

Wat eveneens belangrijk is, is dat de VRT het digitale tijdperk binnenstapt. Er bestaat een kamerbrede consensus over het feit dat er – na het ondertekenen van de beheersovereenkomst – eindelijk kan worden gestart met een eigen, nieuw cultuurkanaal. Ik verwijs naar de verklaringen van de heer Caron, van de heer De Clerck en van de minister van Cultuur. Na drie jaar zullen we bekijken wat eventueel nog bijkomend mogelijk is, zullen we nagaan hoe het digitale landschap is geëvolueerd.

Mijnheer Stassen, we moeten eerlijk zijn. Op dit moment zijn er 200.000 kijkers met een digitaal toestel. Dat is amper 10 percent van het aantal Vlamingen.

De heer Jos Stassen: En hoeveel waren er vorig jaar?

De heer Carl Decaluwe: Moeten we nu miljarden euro investeren voor dat kleine percentage? Er zijn nu andere noden. Ik denk onder andere aan de wachtlijsten voor de sociale huisvesting.

We zullen dus over drie jaar de situatie nog eens bekijken. Op dat moment zal deze regering ook voorzien in andere inkomsten om verder te kunnen uitbouwen. Laat ons eerlijk zijn en laat ons in alle rust bekijken hoeveel interesse er is voor digitale uitzendingen. We zullen zien hoe dat allemaal evolueert.

Het is een wijze beslissing van deze regering om op een voorzichtige manier, stap voor stap, te werk te gaan. Op dat vlak situeert zich het meningsverschil met de gedelegeerd bestuurder: hij denkt dat er een revolutie komt en dat alles zal veranderen op 1 januari, terwijl wij ervan overtuigd zijn dat het een trage evolutie zal zijn. Ik deel trouwens ook volledig de mening van de s.pa-collega's: laat ons eerst nagaan hoeveel mensen aangesloten zijn en in functie daarvan bekijken wat we verder voor de openbare omroep kunnen doen. Dit is een goede, voorzichtige beslissing is.

Met deze beslissing komt er ook meer evenwicht in het Vlaamse medialandschap. Dat is in de geest van het Vlaams regeerakkoord: de commercialisering van de openbare omroep, waarmee deze wat inkomsten betreft op het terrein van de commerciële omroep komt, moet

worden tegengegaan. Tegelijkertijd is er toch nog plaats voor groei op een ander vlak, bijvoorbeeld voor de radio.

Ik ben van mening dat er goede, concrete, op een aantal vlakken terecht voorzichtige beslissingen zijn genomen. Wat is echter de reactie van de gedelegeerd bestuurder? Hij spreekt in termen van ‘een aalmoes’, ‘zinkend schip’, ‘palliatieve zorgen’ en dergelijke. In feite, collega’s, is dit een drieste reactie die ingaat tegen de Vlaamse Regering, die ingaat tegen het Vlaams Parlement, die ingaat tegen de Mediaraad, die ingaat tegen zijn eigen raad van bestuur en die in feite – maar daarover krijgen we straks misschien iets meer duidelijkheid – zelfs ingaat tegen zijn eigen managementteam. Ik heb namelijk begrepen dat het managementteam wel bereid is te onderhandelen, maar de gedelegeerd bestuurder momenteel niet. In de media wordt vaak gezegd dat de gedelegeerd bestuurder toch een goede manager is, omdat hij opkomt voor zijn zaak. Iedereen heeft vanzelfsprekend het recht om op te komen voor zijn zaak, dat is nogal evident. De vraag is echter welke kwaliteiten een goede manager nog heeft, naast het opkomen voor zijn zaak. Ik denk dat het belangrijk is dat een CEO, en vooral een publieke CEO, probeert de rust in huis te behouden. Dat de gedelegeerd bestuurder de politici opjaagt, daar kan ik echt mee leven. We zullen hem straks misschien nog missen. Dat hij ook het personeel opjaagt, dat hij desinformatie geeft, dat hij dreigt en chanteert met ontslagen, dat is niet correct. Een management of een CEO moet rust brengen in huis.

De heer Verstrepen heeft al verwezen naar het financiële aspect. Ik heb nog de moeite gedaan, collega’s, om de jaarverslagen goed te lezen. Wat het financiële hoofdstuk betreft, zit er een sterke grond van waarheid in wat daarstraks werd verteld. De gedelegeerde bestuurder zegt namelijk dat er grote financiële tekorten zullen zijn en dat hij zijn engagementen niet kan nakomen. Ik stel echter vast – en dat zal volgens mij ook het grote struikelblok zijn voor Europa, mijnheer de minister – dat de VRT in de eigen jaarverslagen zwart op wit bewijst dat hij overgefinancierd is. In de jaarverslagen kunnen we het volgende lezen. In 2002 werden er voor 7,8 miljoen aan reserves opgebouwd, in 2003 voor 18,4 miljoen. In 2004 heeft men 3 tot 4 miljoen euro opgevraagd en in 2005 ongeveer 5 miljoen. In 2006 heeft men reeds tussen de 12 en de 13 miljoen euro aan reserves opgegeten. Reserves dienen vaak voor eenmalige investeringen of voor onverwachte uitgaven, maar als men die reserves besteedt aan structurele maatregelen in de toekomst en dan niet krijgt wat men verwacht, dan creëert men inderdaad problemen. Is dat dan goed financieel management? Neen, dit is slecht management.

Een ander element dat ik hier toch ook wil meegeven, gaat over de renovatie van het gebouw. De collega’s van de commissie voor Media zullen zich nog wel herinne-

ren dat de kostprijs van het gebouw een groot geheim was. Na heel wat vijven en zessen heeft men uiteindelijk de prijs van het gebouw bekendgemaakt, wat op zich goed is. Tezelfdertijd zegt de gedelegeerd bestuurder echter – en ik neem hem dat bijzonder kwalijk, omdat hij daarmee in feite het parlement voorliegt – dat de renovatie geen probleem is en zal worden gefinancierd met de eigen middelen. Wat stellen we echter vast? De eerste vraag bij de onderhandelingen over de financiële constraints is een vraag naar 55 miljoen euro, die men nodig zou hebben omdat anders de renovatie van het gebouw stil dreigt te vallen.

In dat verband wil ik een pluim geven aan minister van Begroting Van Mechelen, die er toch maar voor heeft gezorgd dat er een oplossing is gevonden. Hij heeft ervoor gezorgd dat de VRT via een centraal financieringsmechanisme de middelen krijgt om te renoveren. In tegenstelling met wat de gedelegeerd bestuurder zegt en aan zijn raad van bestuur heeft voorgelogen, heeft deze regering het probleem opgelost.

Is de gedelegeerd bestuurder een goed manager als hij zijn personeel chanteert? Natuurlijk niet. Hij chanteert zelfs de kijkers. Hij dreigt er tegenover de raad van bestuur mee om de populaire programma’s af te voeren als hij niet krijgt wat hij wil. Dat is pure chantage. Daartegenover staat dus een akkoord dat de kwaliteit van de openbare omroep waarborgt.

In het vorige debat heb ik de gedelegeerd bestuurder vergeleken met Napoleon. Die vergelijking is ondertussen een eigen leven beginnen leiden. Napoleon maakte de grote fout om op vele fronten tegelijk te vechten. Het resultaat was Waterloo. Afgelopen vrijdag, toen de regering een beslissing heeft genomen, heeft de gedelegeerd bestuurder zijn Waterloo gehad. De gedelegeerd bestuurder heeft zijn eigen nederlaag georganiseerd. We wachten nu gewoon naar de verbanning van deze moderne Napoleon naar Sint-Helena.

Laat me duidelijk zijn: onze fractie heeft geen vertrouwen meer in de gedelegeerd bestuurder. Mijnheer Stassen, wij zullen geen moeite meer doen om het vertrouwen tussen deze persoon en de politiek te herstellen. We hebben wel een zeer groot vertrouwen in de omroep als instelling, maar niet in de gedelegeerd bestuurder. Ik verwacht over ons standpunt geen antwoord van de minister. Juristen van de gedelegeerd bestuurder luisteren immers mee. Goede verstanders weten wat ik daarmee bedoel.

Ondertussen bevinden we ons in een toestand waarin de gedelegeerd bestuurder weigert om te zeggen dat hij het decreet wil toepassen. Hij gaat niet akkoord met zijn raad van bestuur en met de voorzitter van de raad

van bestuur. Hij zegt dat hij de beheersovereenkomst niet zal ondertekenen. Blijkbaar onderhandelt hij niet met de regering. De heer Aimé Van Hecke is de delegatieleider. Achteraf zal de gedelegeerd bestuurder wellicht zeggen of hij akkoord gaat of niet. De gedelegeerd bestuurder onderhandelt niet, en wat nog belangrijker is, hij voedt voortdurend de antipolitiek. Dat stoort me bij deze ambtenaar.

Verder legt hij het eigen personeel documenten voor waarin hij dit stelt: 'De Vlaamse Regering voorziet niet afdoende middelen voor een continuering van de bestaande activiteiten van een openbare omroep. De Vlaamse Regering heeft de beslissing om de openbare omroep de stap te laten nemen naar een digitale omroep doorgeschoven naar een volgende regering.' Zo staat het op de slides van de gedelegeerd bestuurder. Volgens hem is dat allemaal in schrille tegenspraak met het Vlaamse regeerakkoord. Dit zijn pertinente onwaarheden. Dit is niet correct. De beslissing van de regering is totaal verschillend.

Hij voedt dus de antipolitiek. Er zijn dan nog de kleine leugens, zoals de bewering dat de heer Van Thillo op de schoot van minister Bourgeois heeft gezeten. Dergelijke zaken horen we voortdurend, maar ik ga er verder niet op in. In elk geval pleit de CD&V-fractie ervoor om snel en efficiënt, en binnen de financiële mogelijkheden, een goede beheersovereenkomst af te sluiten waarin garanties zijn opgenomen dat een sterke openbare omroep alle kansen blijft krijgen. We hopen dat de minister dit samen met de raad van bestuur nog voor het zomerreces realiseert. Waarschijnlijk zal dat zonder de gedelegeerd bestuurder gebeuren.

Ik wil de minister daarover drie vragen voorleggen. Een: vindt de minister dat de gedelegeerd bestuurder momenteel optimaal functioneert? Welke conclusies trekt hij daaruit? (*Gelach*)

Deze vraag is het waard om gesteld te worden.

Het is belangrijk om weer rust in het huis te brengen. De rust is teruggekeerd omdat de kern van de regering de vakbonden heeft ontvangen. Het is echter belangrijk dit in de parlementaire assemblee te herhalen. Klopt de bewering van de gedelegeerd bestuurder dat er nu 300 ontslagen vallen? Dat is toch een belangrijke zaak.

De gedelegeerd bestuurder zou bovendien niet zelf onderhandelen, wel zijn managementcomité. Aanvaardt het managementcomité de financiële constraints van de Vlaamse Regering? Als dat zo is, betekent dat een voortschrijdend isolement van de gedelegeerd bestuurder nu ten aanzien van het managementcomité, naast dat ten

aanzien van de regering en van het parlement. Dat is een nieuwe belangrijke vaststelling.

Bent u bereid om zo snel mogelijk tot een goede beheersovereenkomst te komen in het belang van een kwalitatief sterke openbare omroep?

De voorzitter: De heer Vandebossche heeft het woord.

De heer Dany Vandebossche: Volgens mij functioneert de gedelegeerd bestuurder niet optimaal, zoniet zouden we hier niet opnieuw samen zitten om over de gedelegeerd bestuurder te praten. Wij zijn namelijk permanent bezig om een debat te voeren over de VRT en over zijn gedelegeerd bestuurder in het bijzonder. Een mens zou daar normaal moe van worden. Zelfs ministers komen er speciaal voor van het buitenland terug.

Toch wou ik beginnen met een publiek geheim te verklappen. De heer Mary is een zeer goede vriend van mij en ik hoop dat het zo zal blijven, ook na wat ik straks zal hebben gezegd. Professioneel wordt die vriendschap serieus ondermijnd, maar dat ligt meer aan de heer Mary of 'Mery' voor de heer Decaluwe of nachtmerrie voor sommigen.

De meest wijze woorden over het VRT debat zijn neergeschreven door de hoofdredacteuren van de VRT in een brief van 9 mei 2006. We hebben dat debat hier ook al gevoerd, het gaat namelijk over de wijzigingen aan het mediadecreet. Zij schrijven: "Tegelijk constateren we dat in de afgelopen weken allerlei verklaringen zijn afgelegd waardoor er eventueel misverstanden kunnen ontstaan. Die situatie betreuren we ten eerste omdat wij ervan uitgaan dat slechts door een samenwerken van politiek en de VRT een antwoord kan gegeven worden aan de oprukkende globalisering en mondialisering. De openbare omroep is het enige antwoord dat de Vlaamse Gemeenschap kan geven, liefst in overleg en in samenspraak met die tweede, andere sterke omroep, de commerciële Vlaamse omroep. Als parlementsleden en omroepmensen moeten we dus veeleer streven naar samenwerking en partnership dan naar een vijandige houding."

Het is een correcte analyse en de correcte houding voor een discussie over de VRT. Het recent afgesloten akkoord binnen de regering voldoet aan de wensen van die hoofdredacteuren. Het houdt immers rekening met twee elementen, namelijk het budgettaire aspect en het economische gegeven, of het bestaan van commerciële omroepen in Vlaanderen. De gedelegeerd bestuurder zegt dat de heer Van Thillo aan tafel zat. Volgens collega Decaluwe zat hij zelfs op de schoot van de minis-

ter. Ik betwijfel dat, maar dat de heer Van Thillo en co – daarmee bedoel ik ook de andere privé-omroepen – in de aanloop van een beheersovereenkomst ook hun huis willen verdedigen, lijkt mij de logica der dingen zelf.

Veel meer valt daar volgens mij niet over te zeggen. De heer Van Thillo was trouwens niet alleen. Het is in mijn ogen geen schande dat iemand voor zijn eigen huis vecht. De VRT heeft dat ook gedaan.

De VRT heeft, conform het decreet, voorstellen met betrekking tot de beheersovereenkomst 2007-2011 ingediend. De inhoud van die voorstellen is genoegzaam bekend. Ik zal hier niet op terugkomen. De VRT heeft veel meer gevraagd dan tijdens de onderhandelingen over de vorige beheersovereenkomst. De vorige keer heeft de VRT een stijging van de dotatie met 4 percent gevraagd. Het beginbedrag was toen heel anders. De VRT vroeg toen in feite minder dan nu. De financiële toestand en het medialandschap zien er nu uiteraard heel anders uit. Het medialandschap evolueert heel snel. Dat een voorafgaand financieel akkoord met de Vlaamse Regering nodig was om over de verdere invulling van de beheersovereenkomst te onderhandelen, ligt in de huidige omstandigheden voor de hand. Dat de VRT minder krijgt dan gevraagd, ligt eveneens voor de hand. In feite kon iedereen voorspellen dat de VRT stukken minder zou krijgen. Dat er helemaal geen stijging van de middelen zou zijn, was voor ons ontoelaatbaar en ondenkbaar.

De door de Vlaamse Regering vastgelegde krijtlijnen voor de VRT houden, naast de reeds vermelde bijkomende maatregelen, rekening met een stijging van 25 miljoen euro tegen 2011. Het gaat hier om 1 miljard frank. Daarnaast kan de VRT jaarlijks op een kredietlijn van 10 miljoen euro rekenen om de verbouwingen aan het omroepcentrum te financieren. Bovendien wordt momenteel onderzocht hoe op basis van het huidige patrimonium van de VRT nieuwe inkomsten kunnen worden gegenereerd.

De krijtlijnen houden tevens in dat een cultuurkanaal tot de mogelijkheden zal behoren. Dat die mogelijkheid na 3 jaar moet worden geëvalueerd, lijkt me volstrekt logisch. We weten allemaal dat we met betrekking tot de digitale televisie niet alle registers open moeten trekken. Dit is nu niet aan de orde. In Vlaanderen gaat het immers om een totale populatie van 200.000 kijkers. Iedereen mag zelf eens berekenen hoeveel kijkers een op een niche gericht cultuurkanaal op dit ogenblik zou kunnen bereiken.

De heer Eric Van Rompu: Mijnheer Stassen, ik zou het standpunt van de heer Vandebossche even willen versterken. Ik begrijp het standpunt van Groen! niet goed. De BBC beschikt over digitale kanalen. De BBC

heeft hier honderden miljoenen euro in geïnvesteerd. Die digitale kanalen bereiken minder dan 2 percent van de Britse bevolking.

Hoewel u weet dat de middelen schaars zijn, wilt u in een cultuurkanaal investeren. U weet nochtans dat de opdracht van een openbare omroep erin bestaat informatie en cultuur in een globaal pakket te verwerken en aan te bieden. Algemene zenders maken het verpakken van verdieping net mogelijk. U pleit er echter voor cultuur te isoleren en naar een digitaal kanaal af te voeren. U wilt enorm investeren in een zender voor een elite. Ik begrijp de filosofie van Groen! ten aanzien van een openbare omroep niet.

De heer Vandebossche heeft daarnet toegelicht hoe groot het budget van de VRT in 2011 zal zijn. Ik heb dit zelf eens berekend. Indien we rekening houden met de reclame-inkomsten en met de eigen inkomsten uit ruilakkoorden en dergelijke zal de VRT in 2011 over bijna 500 miljoen euro beschikken. Dat is het dubbele van het budget waarover de VRT kon beschikken in 1995, toen de heer De Graeve zijn hervormingen aanvatte. In 2011 zal de VRT dubbel zoveel middelen hebben om televisie te maken.

Televisie maken betekent, net zoals voor elke andere bedrijfsactiviteit, dat keuzes moeten worden gemaakt. De VRT kan kiezen om meer uit te besteden. Momenteel wordt voor bijna 100 miljoen euro uitbesteed. De VRT wil het eigen personeelsbestand echter tot bijna 3.000 mensen laten aangroeien. Het was de doelstelling van de heer De Graeve de VRT met 2.000 mensen te laten draaien.

Er wordt steeds meer uitbesteed en men gaat het personeelsbestand doen toenemen. Er moeten keuzes worden gemaakt. Het is perfect mogelijk om in 2011 met 500 miljoen euro televisie te maken.

Ik ben het helemaal eens met de heer Vandebossche. Het is goed dat er bij wijze van experiment een digitaal cultuurkanaal wordt opgestart, maar we moeten ons daarover geen illusies maken. Belgacom kreeg 36 miljoen euro en heeft 12.000 abonnees. Dat heeft geleid tot een financieel debacle bij Belgacom. Gelukkig is het een groot bedrijf en spelen dergelijke bedragen daar misschien minder mee. De VRT zou echter een financiële kater kunnen overhouden aan het opstarten van kanalen zonder kijkers en niet genoeg middelen hebben om op de algemene zenders te doen wat hij wil. Ik volg de redenering van de heer Vandebossche dus helemaal.

De heer Jos Stassen: Blijkbaar zal ik een en ander toch nog eens moeten verduidelijken. In de visienota van de

VRT werden eisen gesteld. We hebben daar geen uitspraak over gedaan. We hebben dus niet gezegd in hoeverre we daaraan zouden willen tegemoetkomen.

Mijn basisstelling is dat deze Vlaamse Regering dezelfde budgettaire mogelijkheden heeft als de vorige, maar andere keuzes maakt. Vertrekkende van die basisstelling, zeg ik dat veel ervoor pleit om de stijging van 4 procent per jaar te behouden. Dat gaat over een ander bedrag dan dat wat u mij nu in de schoenen probeert te schuiven.

Ik vraag om opnieuw te bekijken of er binnen afzienbare tijd een digitaal nieuwskanaal kan worden opgestart en om na te gaan of Canvas en Ketnet kunnen worden gesplitst. U probeert me andere dingen in de schoenen te schuiven. Dat is goed geprobeerd.

Herstel het vertrouwen en zorg voor het opheffen van de budgettaire beperkingen. Ga in de richting van 4 procent per jaar, zorg ervoor dat er een digitaal nieuwskanaal kan komen en dat Canvas en Ketnet worden gesplitst. Meer heb ik niet gevraagd.

De heer Dany Vandebossche: Ik herhaal nog eens dat dit akkoord het best mogelijke akkoord was gezien de budgettaire toestand. In het financiële meerjarenplan werd slechts voorzien in een stijging met 1,5 procent per jaar.

De regering heeft duidelijk een grote inspanning geleverd om tot een akkoord te komen en dat is niet vanzelfsprekend, zeker niet in vergelijking met onze andere Vlaamse instellingen en vooral niet in vergelijking met de culturele instellingen. Ik hoop dat de gedelegeerd bestuurder inziet dat er in de Vlaamse Gemeenschap nog andere noden zijn dan het financieren van de openbare omroep. Zou het hem misschien ook onbekend zijn dat er culturele instellingen zijn die geen indexering van hun subsidies hebben gekend?

De voorbije maandag schaarde de raad van bestuur zich achter het financiële akkoord. De raad van bestuur gaat er dus van uit dat binnen dit financieel carcan een nieuwe beheersovereenkomst kan worden onderhandeld. Ik wil er trouwens aan herinneren dat volgens het decreet de raad van bestuur de beheersovereenkomst en elke wijziging ervan moet goedkeuren.

De gedelegeerd bestuurder stelde dat hij zijn handtekening niet zou plaatsen onder een beheersovereenkomst die zou vertrekken vanuit dit stramien. Als iemand daarvoor met een probleem zou zitten, dan zijn wij dat niet, maar wel de gedelegeerd bestuurder.

De Vlaamse Regering zou volgens de gedelegeerd be-

stuurder niet in afdoende middelen voorzien om de bestaande activiteiten van de VRT te continueren. Volgens de gedelegeerd bestuurder staat dit in schril contrast met het regeerakkoord en meer bepaald met de volgende zin daaruit: 'De Vlaamse Regering verzekert dat een op kwaliteit gestoelde openbare omroep zijn rol en opdracht kan vervullen en hiervoor de nodige beheersautonomie en middelen krijgt.' Ik zie dat contrast dus niet. Wat in het regeerakkoord staat, is volstrekt in overeenstemming met dit akkoord, namelijk autonomie en middelen voor de openbare omroep.

Wat me van de gedelegeerd bestuurder mateloos heeft gestoord, maar ook mateloos heeft verwonderd, is dat hij kort na het sluiten van dit akkoord binnen de regering het nodig vond om te stellen dat er personeelsafvloeiingen nodig zullen zijn.

Collega's, nergens is er sprake van een personeelsafvloeiing en dat is volgens mij ook niet het voorgestelde scenario. Ik ga ervan uit dat binnen de VRT voldoende inventiviteit aanwezig is om, met de beschikbare middelen, de opdracht als openbare omroep te vervullen. Het lijkt me zeer oncreatief om meteen te stellen dat door de mogelijke beperking van de middelen personeel zou moeten afvloeien. Dat lijkt me een zeer oncreatieve manier om te reageren op een regeringsvoorstel.

Nog erger wordt het als de gedelegeerd bestuurder op radio en televisie komt verklaren dat een stijging van 25 miljoen euro een peulschil is en met een beschuldigende vinger wijst in de richting van de regering, dus van de meerderheidspartijen, en zegt dat zij de openbare omroep willen nekken. Collega's, dat is pertinent onjuist. We praten heel veel in de commissie Cultuur, maar ik heb nog nooit gehoord dat iemand de VRT wil nekken, integendeel.

Ik ga er dus van uit dat de onderhandelingen over de beheersovereenkomst binnen het gekende financiële carcan voortgaan en afgerond kunnen worden. Het is daarbij nodig te wijzen op de verschillende posities die de VRT moet innemen. Het Vlaams Parlement stemt over het kader en het budget. De aanstelling, de benoeming en het ontslag van de gedelegeerd bestuurder is een bevoegdheid van de Vlaamse Regering, maar de raad van bestuur bestuurt de VRT. Het is de raad van bestuur die de beheersovereenkomst en elke wijziging goedkeurt.

Collega's, ik blijf ervan uit gaan dat rationaliteit het hopelijk haalt van emotionaliteit. Met die emotionaliteit maakt de gedelegeerd bestuurder, die overigens een uitstekend en gedreven manager is, het voor zichzelf onmogelijk. Ik hoop dat dat niet de conclusie moet zijn

van de vele debatten die we hier over dit probleem al hebben gevoerd. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter: De heer Van Dijk heeft het woord.

De heer Kris Van Dijk: Mijnheer de voorzitter, heren minister, collega's, een mediadossier, zeker als het onze openbare omroep aanbelangt, wordt soms nogal vlug van staatsbelang. Misschien is dat niet ten onrechte, want het gaat over wat we de vierde macht plegen te noemen. Sommige collega's stelden vorige week nog de vraag of het nog wel de vierde macht is. Als over media wordt gedebatteerd, neemt de gevoeligheid toe. Vandaar waarschijnlijk ook dit debat, waarvan ik, door het feit dat ik een vraag heb ingediend, een onderdeel ben.

Mijnheer de minister, ik denk dat het erg dringend is dat u de kans krijgt om de puntjes op de i te zetten, om duidelijkheid te brengen over het akkoord dat de regering vorige week heeft gesloten en om de mist die door sommigen naast en buiten de politiek werd gespuid, te doen optrekken.

Mijnheer de voorzitter, ik zal trachten geen namen en titels te gebruiken. De finesses moeten en zullen overeind blijven. De finesses, die we hebben neergeschreven in het Vlaamse regeerakkoord en die vervolgens werden verwoord in de beleidsnota en beleidsbrieven van de minister, maken duidelijk dat we als Vlaamse overheid blijven opteren voor een slagkrachtige, toekomstgerichte openbare omroep.

Zoals de heer Vandebossche al poneerde, zie of hoor ik niemand die politiek gesproken van deze lijn afstapt. Me dunkt dat de bedoeling van de Vlaamse overheid, zowel de Vlaamse Regering als de meerderheidsfracties, zeer duidelijk gestipuleerd is.

Ik heb nog een aantal bemerkingen omdat ik vind dat de heer Stassen wat kort door de bocht gaat. De openbare omroep heeft een of twee maanden geleden een visienota neergelegd, waarin een toekomstvisie was neergeschreven. De heer Stassen zegt heel duidelijk dat het een goede nota was. Daar ben ik niet zo erg van overtuigd. Dat de visie goed is, dat is waar, maar de auteurs moesten toch weten welke budgettaire mogelijkheden er zijn. Het is gemakkelijk om uit te werken wat men wil als men net als een kleine zijn pree vraagt aan zijn ouders en krijgt wat men vraagt. De opdracht van de openbare omroep uitvoeren binnen de krijtlijnen die de Vlaamse overheid stelt, is een ander paar mouwen.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Mijnheer Van Dijk, een openbare

omroep moet ambitieus zijn. U doet net alsof die geen voorstellen mag doen voor groei en evolutie omdat hij de krijtlijnen die de regering heeft uitgetekend, nog niet kent. Ik wil geen uitspraak doen over de gevraagde budgetten, maar een openbare omroep moet absoluut ambitieus zijn en moet mee willen gaan met de nieuwe ontwikkelingen in het medialandschap. Ik vind het terecht en moedig dat de openbare omroep een visienota neerlegt. Laat ons eerlijk zijn, als de openbare omroep dat niet zou doen, zouden we kritiek hebben dat hij niet creatief omgaat met dat groot maatschappelijk kapitaal dat we daarin investeren.

De heer Kris Van Dijk: Mijnheer Caron, ik en ook mijn partij zijn de laatsten om te poneren dat de openbare omroep geen ambitieus plan mag voorleggen. Maar daar onmiddellijk prijskaartjes op plakken van 180 miljoen euro? Wees realistisch wanneer je plannen uitschrijft en visies poneert. Natuurlijk kan je in een optimaal medialandschap, waar je zelf alle posities mag innemen, met acht of meer kanalen functioneren. Ik ga er toch van uit dat, wanneer je een beleid moet uitvoeren, je ook rekening houdt met de mogelijkheden die er zijn.

De heer Jurgen Verstrepen: We mogen iets niet uit het oog verliezen, mijnheer Caron. Met verbazing luister ik altijd naar welke budgetten de VRT zou willen, en er wordt hier altijd gedaan alsof de VRT geen centen heeft. Uit de jaarresultaten van 2005, die nog niet zijn besproken, blijkt zeer duidelijk dat de VRT dubbel zoveel uit de reclamemarkt zuigt als overeengekomen was in de beheersovereenkomst. Ik begrijp echt niet wat de uitspraak betekent dat men de VRT niets mag ontzeggen aan middelen als ze die middelen gewoon zelf hebben gepakt in 2005.

De heer Kris Van Dijk: Heeft de Vlaamse overheid en de politiek een visie over de evoluties? De heren Vandebossche en Van Rompuy zijn daar al op ingegaan: wat zijn op dit moment de noodwendigheden en de uitdagingen? In dit akkoord is duidelijk gestipuleerd dat wij, wars van de bepaling dat een beheersovereenkomst voor vijf jaar wordt gesloten, in de loop van die vijf jaar zullen evalueren op basis van de technologische evoluties.

We stoppen de VRT niet in een keurslijf voor vijf jaar. We willen de evolutie op de voet volgen. Die mogelijkheid om na drie jaar te evalueren en te kunnen bijsturen, lijkt me, gezien de voorsprong die Vlaanderen heeft, niet overbodig.

Het budget is één zaak. Anderen wezen er al op, en terecht: er wordt bijkomend geld vrijgemaakt voor het

omroepgebouw, terwijl dat geld tot voor kort uit de eigen werkingsmiddelen moest komen.

Dan wil ik het nog even hebben over de andere mediaspelers in dit debat. Sommige leden hebben in dit verband uitdrukkingen gebruikt als 'op de schoot zitten' of 'mee aan tafel zitten'. Als woordvoerder van de N-VA wil ik duidelijk het volgende stellen, en u kunt er onze teksten ter zake op nalezen: de belangrijke rol van de openbare omroep is één ding, en de VRT mag dan wel ons paradepaardje zijn, maar in het Vlaamse medialandschap lopen er ook andere paardjes rond. We zijn net zozeer grote pleitbezorgers van een pluriform, kwaliteitsvol medialandschap. In dat licht lijkt het me dan ook niet zo vreemd dat, wanneer de regering de krijtlijnen vastlegt voor de onderhandelingen, ze niet alleen die beheersovereenkomst in overweging neemt. Ze moet ook oog hebben voor de problemen waarmee andere mediaspelers kampen. Doet ze dat niet, dan werkt ze met oogkleppen op. Dan gaat ze voorbij aan de bedoelingen van dit parlement en vroegere parlementen, namelijk ervoor zorgen dat er een pluriform medialandschap is. Dat dit ook deel uitmaakt van een totaalakkoord binnen de Vlaamse Regering, lijkt me dan evident.

Mevrouw Ceysens moet haar betoog nog houden, maar we hebben bijna alle partijen gehoord in dit debat. Het akkoord waarover de Vlaamse Regering heeft onderhandeld, is een goed akkoord. Het krijgt de steun van op één na alle fracties in dit parlement. Het is een goed akkoord, als stap naar verdere onderhandelingen. Het akkoord is immers nog niet rond. We weten echter binnen welke krijtlijnen we kunnen werken.

Ik ben er ook van overtuigd dat de oproep die hier is gelanceerd om het vertrouwen te herstellen tussen de VRT en de politiek, niet aan de orde is. Mijnheer de voorzitter, ik heb beloofd geen namen te zullen noemen. Behalve als het gaat over één persoon, heb ik geen geschaad vertrouwen vastgesteld, wel integendeel. Mijnheer de minister, ik hoop dan ook dat u hier nogmaals duidelijkheid zult scheppen, nadat u dat in interviews al had gedaan, over wat werd beweerd. Zo werd er beweerd dat er ontslagen zullen vallen, dat het bedrijf failliet zal gaan, en dies meer. Ik hoop dat u het correcte budgettaire beeld zult brengen en dat u het akkoord dat vrijdag werd gesloten ruim zult toelichten, zodat dit parlement kan zeggen: werk verder, onderhandel verder, niet alleen in het belang van de openbare omroep, maar in het belang van een pluriform, kwaliteitsvol medialandschap, waarin de VRT een zeer belangrijke rol te vervullen heeft. *(Applaus bij de meerderheid)*

De voorzitter: Mevrouw Ceysens heeft het woord.

Mevrouw Patricia Ceysens: Mijnheer de voorzitter,

leden van de regering, collega's, verleden vrijdag keurde de Vlaamse Regering de krijtlijnen voor de nieuwe beheersovereenkomst met de VRT goed. Wat ik hier wil doen, is ons inhoudelijk standpunt daarover uiteenzetten.

We moeten hier niet het proces voeren van een persoon. De heer Vandebossche heeft immers gelijk dat we daar niet voor bevoegd zijn. En als we dat al zouden willen doen, dan moeten we het algemene principe huldigen dat zulks in een besloting zitting moet gebeuren. Bovendien bestaat er ook nog zoiets als het recht gehoord te worden.

De VLD-fractie kan zich helemaal terugvinden in de getrokken krijtlijnen. Ze geven immers uitvoering aan het Vlaams regeerakkoord, dat een evenwichtig Vlaams medialandschap nastreeft. Een evenwichtig landschap betekent voor ons een sterke openbare omroep, maar ook sterke privé-omroepen. Het in de Vlaamse Regering bereikte akkoord bevat volgens ons precies dat evenwicht. De krijtlijnen geven immers de nodige ontwikkelingskansen, zowel aan de publieke omroep als aan de privé-spelers op de groeiende en evoluerende mediemarkt.

Welke opportuniteit zien wij in de krijtlijnen voor de VRT? De dotatie voor de VRT voor 2006 bedraagt 260 miljoen euro, buiten de middelen voor e-VRT. In euro is dat een indrukwekkend bedrag, maar uitgedrukt in oude Belgische frank klinkt het misschien nog indrukwekkender: meer dan 10,5 miljard frank. Dat is de vertrekbasis. Dankzij de krijtlijnen stijgt de dotatie aan de VRT in de volgende vijf jaar met maar liefst 90 miljoen euro. Daarbij mag de VRT dan nog de middelen tellen uit de valorisatie van haar patrimonium. Na drie jaar volgt een evaluatie van de opdracht van de openbare omroep.

Sinds 1999 draagt onze partij op Vlaams niveau regeeringsverantwoordelijkheid. We willen dan ook eens kijken van waar we komen. In 1999 bedroeg de dotatie aan de VRT 198 miljoen euro, omgerekend 8 miljard frank. Nu is dat, deze keer inclusief de middelen voor e-VRT, 11,2 miljard frank. Er was dus een stijging in die periode met maar liefst 40 percent. Niemand kan dan ook de politieke wereld verwijten de VRT slechts aalmoezen te gunnen.

Mijnheer de minister, wat we niet kunnen ontkennen, is dat het verwachtingspatroon inzake de financiële middelen aan de Reyerslaan wel veel hoger lager dan wat de regering op tafel kon leggen. De VRT vroeg in zijn goede visienota voor de vijf jaar samen maar liefst 600 miljoen euro extra.

Het past hierbij eens te kijken naar de algemene begro-

tingsverhoudingen. De totale beleidsruimte waarover de Vlaamse Regering in deze beleidsperiode beschikt, bedraagt 2,5 miljard euro. Als de VRT daarvan 600 miljoen euro vraagt, dan vragen hij omgerekend 24 percent – bijna een vierde – van de totale beleidsruimte. Minister Vandembroucke, we hebben het even omgerekend voor uw beleidsruimte. We weten dat u voor heel de regeerperiode beschikt over 400 miljoen euro. Daarmee moet de Vlaamse Regering alle noden opvangen die te maken hebben met het onderwijs. De VRT vraagt alleen al voor zijn groeipad 200 miljoen euro meer.

Ik denk dat iedereen begrijpt dat dit niet realistisch was.

Ik heb nog een tweede puntje, ingaand op de woorden van de heer Van Dijk die opmerkte dat als een kind om zakgeld komt vragen, het belangrijk is dat het kind niet de indruk heeft dat ma en pa bereid zijn om eender wat te geven. Ik wil u daarom vragen, mijnheer de minister, of u op elk moment duidelijk hebt gemaakt dat u niet zou ingaan op de vele vragen, die we al geruime tijd kennen via geschriften, visienota's, beleidsnota's, brochures en power-pointpresentaties. Zo ja, dan zullen we onze evaluatie maken. Zo nee, dan is dat jammer, want we hadden een hoop ellende, misverstanden en ontgoochelingen kunnen voorkomen.

Collega's, ik zei dat de krijtlijnen niet alleen opportuniteiten bevatten voor de VRT, maar ook voor de privé-sector. Wij vinden dat geen schande, mijnheer Stassen. Wij hebben tijdens elke bespreking gezegd dat de minister van Media niet alleen de minister van de openbare omroep is en dat er voor ons in elke nota die hij bracht, een hoger plan zat: een mediaplan met twee componenten. De ene component is de openbare omroep. Die krijgt via deze krijtlijnen wel degelijk opportuniteiten. De andere component is de privé-mediemarkt. We zouden gek zijn als we de privé-markt in Vlaanderen, die als creatieve sector en als kennissector kansen heeft op groei en op jobs, zouden willen fnuiken. Dat zou voor ons niet kunnen.

De voorschriften van de Vlaamse wetgeving betreffende de televisiereclame die verder gaan dan de Europese regelgeving, zullen worden weggewerkt. Dat is een goede zaak. Zo kan de vijfminutenregel voor reclame rond kinderprogramma's verdwijnen. We hebben er hier trouwens al eens een debat over gevoerd. De regel benaant totaal onnodig het Vlaamse particuliere initiatief ten aanzien van het buitenlands particulier initiatief. We deden alsof we de illusie konden hebben dat Vlaanderen op het vlak van de media een afgeschermd eiland voor jongeren en kinderen is.

Daarenboven wordt het voor een private rechtspersoon mogelijk om een tweede landelijke commerciële radio

uit te baten en kunnen regionale radio's fusioneren tot één landelijk net. Dat moet het voor de commerciële spelers mogelijk maken om hun teruglopende inkomsten uit televisiereclame, die niet ontkend kunnen worden, te compenseren. Televisiereclame krimpt en radio-reclame groeit. Laten we het mogelijk maken voor de spelers om daar zinvol op in te zetten.

Collega's, voor ons bevat het akkoord ook een belangrijke nieuwigheid. We hebben vaak de mond vol van innovatie en we zijn heel blij dat nu aan een stukje innovatie wordt gedaan. De VRT krijgt de toelating om een digitaal themakanaal voor cultuur te ontwikkelen en dat in samenwerking met de privé-sector. Dit is nieuw. Hiermee wordt afgestapt van de concurrentielogica tussen de publieke en private zenders die het Vlaamse medialandschap al een tijdje typeert en zelfs bijna gijzelt. Er wordt gekozen voor een samenwerkingslogica tussen de publieke en de private sector. Wij geloven veel meer in een model van 'co-competition' dan in een concurrentiemodel.

In zowat alle domeinen spreken we vandaag van mogelijkheden in PPS. Blijkbaar was dat in het mediabeleid nog taboe, maar wij zien niet in waarom. We merken nu een eerste belangrijke doorbraak voor een innovatie. Ik geef u een voorbeeld. Ik denk aan het Vlaamse bedrijf uit Lint, Euro 1080, dat bekend maakte in het najaar te zullen starten met een digitale cultuurzender HD3 of 'High Definition 3'. Het past in de bedrijfsstrategie van die Vlaamse speler om maar liefst 12 cultuurzenders te ontwikkelen in de periode 2006-2008 voor verschillende Europese regio's en taalgebieden.

Het bedrijf werkt vandaag samen met verschillende publieke omroepen in het buitenland. Wat in het buitenland kan met Vlaamse knowhow en creativiteit, waarom zou dat niet in Vlaanderen kunnen? Vlaanderen is een kleine cultuurgemeenschap. Zowel de privé- als de publieke middelen zijn beperkt. Er ligt een businessplan van Euro 1080 voor, dat de ontwikkeling van een digitale cultuurzender mogelijk maakt. Er ligt ook een businessplan van de VRT voor een digitaal cultuurkanaal voor. Waarom niet proberen om beide plannen te integreren? Dan wordt een winwinsituatie mogelijk. Lukt het niet, dan is dat zo. Maar lukt het wel, dan zetten we met deze krijtlijnen een nieuwe stap in ons mediabeleid. Onze fractie doet een oproep aan de VRT en aan de ministers van Media en Cultuur, om zo'n vorm van samenwerking onbevooroordeeld te onderzoeken en alle kansen te geven. Als dat lukt, dan zal Vlaanderen nog dit jaar een cultureel themakanaal hebben. *(Applaus bij de meerderheid)*

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Mijnheer de voorzitter, heren

ministers, collega's, alles kan beter, maar is dat niet een tv-programma? Welkom in Maryland, maar is dat niet in de Verenigde Staten?

Ik wil een paar misverstanden uit de wereld helpen. Er werd gezegd dat de VRT overgefinancierd is. Ik heb vaak gezegd dat de vraag van de gedelegeerd bestuurder voor de nieuwe periode te hoog is. Maar als we dat vergelijken met de andere openbare omroepen in Europa, dan is de VRT de derde laagst gefinancierde omroep van heel Europa. Doen alsof de VRT overgefinancierd is, is dus niet juist.

Mijnheer Van Rompuy, we komen uit een tijd dat de BRT verouderd, versteend, vermolmd en gepolitiseerd was. Mede door uw aanpassingen hebben we nu een heel levendig en dynamisch huis. Het zou erg zijn als u de VRT die dynamiek, creativiteit en gedrevenheid kwalijk zou nemen. Mijnheer Van Dijck, enige realiteitszin is in deze zaak welkom, maar we mogen de creativiteit niet wegnemen.

Er zal minder commercie op de openbare omroep zijn. De sponsorgelden worden geplafonneerd. Dat ligt in de lijn van het regeerakkoord. Mijnheer de minister, ik zou willen dat u goed uitzoekt in welke mate de lagere sponsorinkomsten bij de openbare omroep een impact zullen hebben op de reclamebudgetten van vooral de VTM. Ik gun het de VTM van harte dat ze zich op dat vlak kan herstellen, maar ik vrees dat het geen communicerende vaten zijn. Ze bereiken heel verschillende doelgroepen.

Het zou jammer zijn dat een deel van de privé-middelen van de samenleving die ten goede komen aan de openbare omroep niet worden aangewend. We hadden dat ook anders kunnen doen. We hadden meer middelen via bijvoorbeeld een Vlaams audiovisueel fonds ter beschikking kunnen stellen van alle zenders. Voor ons niet gelaten dat ook commerciële zenders voor fictie en goede documentaires publieke middelen krijgen. Dat zouden ook privé-gelden kunnen zijn, die we nu niet gebruiken.

De heer Jurgen Verstrepen: Mijnheer Caron, u zegt dat de reclamemiddelen die niet bij de VRT zitten, verloren zijn. Ik weet niet waar u dat vandaan haalt maar dat is onzin. Ik geef u een voorbeeld. U zegt dat als de Princekoekjes bij de VRT niet meer aan bod komen, VTM, VT4 en de regionale zenders geen reclamespots meer zouden hebben over die koekjes. Als de VRT daarmee stopt, zouden we volgens u dat geld verliezen. U begrijpt toch dat dat onzin is.

De heer Bart Caron: De Belgische Unie van Adverteerders heeft in de commissie al vaker gezegd dat er in dit land een tekort is aan potentiële televisiereclame voor specifieke doelgroepen. Misschien moeten we ook dit

monitoren en nagaan of dat effectief zo is. Ik vrees daarvoor.

De heer Jurgen Verstrepen: Het is niet onze taak om na te denken over de commercialisering. Dat moet de markt zelf doen.

De heer Carl Decaluwe: Mijnheer Caron, ik heb de indruk dat u pleit voor meer reclame op de openbare omroep omwille van de vraag van de adverteerders. Het regeerakkoord is het regeerakkoord. En de geest van het regeerakkoord is dat op een aantal vlakken de commerciële inkomsten van de VRT enigszins worden afgetopt. Op dat vlak heeft de regering vorige vrijdag een belangrijke stap gezet. We moeten niet proberen om buiten de lijntjes te kleuren. Ik pleit ervoor dat u zich houdt aan de afspraken en geen nieuwe pistes opent, want wij zijn het daar absoluut niet mee eens.

De heer Bart Caron: Ik herhaal nog even dat ik vragende partij ben om na te gaan in welke mate het af-toppen van de commerciële activiteiten van de openbare omroep rechtstreeks ten goede kan komen aan onze commerciële omroepen.

Wat de cultuurzender betreft, denk ik dat de VRT deze kans met drie handen moet grijpen. De VRT kan een stuwende kracht betekenen in de digitale revolutie. Digitale kanalen zullen het landschap in Vlaanderen en in de wereld in belangrijke mate veranderen. Dat hebben ook de vorige sprekers aangegeven. De VRT moet die ene kans die hij nu krijgt, maximaal ontwikkelen en dit vanuit een driesporenbeleid. Ik pleit ervoor om ook op Donna, op Radio 2, op één en op een cultuurzender op een geëigende manier aandacht te besteden aan het brede culturele leven in Vlaanderen. Ik vraag de VRT deze uitdaging aan te gaan in een PPS-constructie.

Mevrouw Ceysens, de publiek-private samenwerking slaat hier op de culturele sector en niet alleen op de cultuurindustrieën. We zouden het goed vinden indien dat cultuurkanaal ook daar een weerspiegeling van is.

Tot slot wil ik alle betrokken partijen oproepen om proper voetbal te spelen. We moeten de bal spelen, niet de man. De Vlaamse belastingbetaler betaalt geen duur ticket om een schoppartij te zien maar om oogstrelend spannend en technisch hoogstaand voetbal, ik bedoel radio, tv en nieuwe media, te zien. Daar moeten we voor gaan en dat is de uitdaging waar de VRT morgen voor staat. (*Applaus bij spirit-s.pa, de VLD en Groen!*)

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer de voorzitter,

collega's, alle beslissingen van deze regering tot op heden zijn erop gericht om niet alleen vandaag maar ook in de toekomst een sterke Vlaamse publieke omroep te hebben. In alle beslissingen hebben we gekozen voor het behoud van een brede opdracht voor de VRT. Dat is niet zo vanzelfsprekend, zeker wanneer we de evolutie zien in sommige andere landen, onder meer in Nederland.

Met het VRT-decreet hebben we ervoor gezorgd dat problemen met Europa worden voorkomen. We zullen dit binnenkort kunnen staven. Met dit budgettair kader en de mogelijkheid om een cultuurkanaal te creëren, scheppen we mogelijkheden voor de VRT om te groeien, niet alleen in het analoge tijdperk maar ook in de digitale wereld.

De digitale toekomst van de VRT is verzekerd. Meer nog. Ik durf zeggen dat de VRT bij de top van Europa behoort voor wat de digitale televisie betreft. En wees er maar van overtuigd dat ze ook tot die top zal kunnen blijven behoren.

Ik wil dit debat ontdoen van een aantal slogans. Deze regering heeft altijd gepleit voor visie, maar ook voor realiteitszin voor wat de digitalisering betreft. Ook toen ik en de regering ervan beschuldigd werden dat we zogenaamd de digitale trein zouden missen, heb ik altijd gewezen op de evolutie die nog moest plaatsvinden. Er was nauwelijks een mogelijkheid tot digitale distributie. De uitzondering sloeg op minder dan 3 percent van de bevolking. In de feiten was dat 0,000 percent.

We moesten dus genoeg realiteitszin aan de dag leggen en nagaan wie er kon worden bereikt met de digitale televisie. Feit is dat pas vorige zomer – met het voetbal als trekker – werd gestart met de mogelijkheid van digitale distributie in Vlaanderen. Dankzij technologische ontwikkelingen, dankzij commerciële beslissingen van diverse bedrijven, dankzij onze aanpak zijn er nu vier mogelijkheden voor digitale distributie: de kabel, internet en Indy, Telecom, de ether. Ik herhaal dat we daarover in Genève een schitterend akkoord hebben bereikt. We hebben drie multiplexen binnengehaald voor digitale radio en acht multiplexen voor DVB-T. Sinds kort bestaat ook de mogelijkheid om digitaal naar TV Vlaanderen te kijken via de satelliet.

Wat is nu de toestand? In Vlaanderen zijn er 2,6 miljoen huisgezinnen. Als ik heel ruim reken, kan op dit moment maximaal 10 tot 12 percent van die gezinnen digitaal kijken. Ik breng dan zowel Canal+, de ether als de satelliettelevisie enzovoort in rekening. De cijfers werden hier al geciteerd. Telenet heeft ongeveer 150.000 abonneementen. Voor Belgacom zijn dat er in Vlaanderen ongeveer 12.000.

Zoals u weet, heb ik een prognose laten maken door

professor Dejonghe. Nu blijkt dat die vooropstelling ook klopt en dat de ontwikkeling ermee overeenstemt. Eind 2006 zou de situatie kunnen zijn dat 20 percent van de Vlaamse gezinnen digitaal kijkt. Eind 2007 zou dat aantal 30 percent kunnen bereiken.

In die omstandigheden pleiten voor acht themakanalen, voor een enorme ontplooiing op dit vlak, getuigt niet van realiteitszin. Ik herhaal dat dit beleidsmatig onverantwoord is. Ik stel dan nog niet eens de vraag of dat strookt met de visie op een publieke omroep, die generalistische netten moet hebben, die een breed publiek moet bereiken, die niet mag meegaan in een evolutie naar een totale versnippering of individualisering, die niet een van die kleintjes moet zijn naast die meer dan 900 andere doelgroepen zenders. Mevrouw Ceysens, ik heb dat ook van het begin af aan duidelijk gemaakt aan de VRT via gesprekken, maar ook via publieke verklaringen. U herinnert zich ongetwijfeld mijn uitspraken daarover.

Collega's, het is mijn stellige overtuiging dat de opdracht die wij voor de VRT uittekenen in de toekomst – de komende 10 tot 15 jaar – nog meer aantoont dat er behoefte is aan een dergelijke publieke Vlaamse omroep. In die zin voert deze regering de visie van de vorige verder uit. In het digitale tijdperk, in het niet-lineaire tijdperk, in het versnipperde landschap waarmee de commerciële wereld ons mee zal confronteren, zal het echt nodig zijn om een gemeenschapsbindende, een gemeenschapsvormende publieke omroep te hebben, die tegelijk promotor is van de Nederlandse taal en de Vlaamse identiteit. Belgacom stelt dat het straks 999 doelgroepen zenders zal aanbieden.

Dat is mijn stellige overtuiging: we gaan commercieel meer en meer in de richting van het niet-lineaire, van kijken waar en wanneer men wil naar programma's op aanvraag. In die zin ben ik het volledig eens met de visie op de toekomst die ook door het college van hoofdredacteurs is ontwikkeld en waarnaar de heer Vandebossche heeft verwezen. We zitten daar op één lijn. We zitten daar ook op één lijn met wat heel veel mensen, misschien zelfs de overgrote meerderheid binnen de VRT, ook denken.

Evenals de heer Van Rompuy wil ik ook wijzen op de relativiteit van het belang van de themakanalen. De BBC is al een hele tijd bezig met themakanalen, eerst analoog en sinds het einde van de jaren negentig ook digitaal. In Groot-Brittannië is digitale TV zeer sterk ontwikkeld: 60 percent van de bevolking kijkt er al digitaal. Welnu, daar hebben de zes digitale themakanalen van de BBC, die heel veel middelen krijgen, een markt bereik van 3,6 percent. Het overgrote deel van de BBC-kijkers kijkt naar de generalistische BBC-zender.

Ik wil dat hetzelfde ook in Vlaanderen kan gelden: dat we niet voor elke bevolkingsgroep apart een doelgroepen-zendertje, een nichezendertje hebben, maar dat mensen nog informatie kunnen delen, programma's kunnen delen, dat ze hetzelfde maatschappelijke debat kunnen voeren, dat ze mee participeren aan wat leeft in de Vlaamse gemeenschap en dat ze dit kunnen doen via een drager van informatie, van ontspanning, cultuur, sport enzovoort, die een publieke omroep is. Dat is onze bedoeling. Ik geloof dat het op dit punt ook heel verstandig is dat we hebben gezegd dat we een beheersovereenkomst sluiten voor vijf jaar maar dat we na drie jaar een evaluatiemoment inbouwen. Dan zullen we zien hoe ver we staan met het themakanaal en met de digitale ontwikkeling.

Ik heb gezegd dat we mee aan de top staan in Europa, collega's. Ik wil nogmaals zeggen dat dit te maken heeft met het feit dat we aan de VRT hebben gevraagd om in de eerste plaats digitale toepassingen te ontwikkelen voor elke kijker, dat we gaan voor verrijkte inhoud, dat we gaan voor interactiviteit, dat we gaan voor programma's op aanvraag, die inderdaad een succes zijn en dat we gaan voor de archivering van ons kolossaal archief, dat van onschatbare waarde is. Die archivering zal echter ook kolossaal veel geld kosten, zoals u weet en zoals u ook kunt afleiden uit de beslissing van de Vlaamse Regering. De VRT zal dus volop de kaart kunnen trekken van de toekomst, ook digitaal, met wat ik zojuist heb geschetst, met een aanbod voor alle kijkers, met een aanbod voor alle Vlamingen. We zullen voor het digitaliseren van het archief bovendien nog nagaan of er middelen kunnen komen vanuit het domein cultuur of vanuit het domein wetenschappelijk onderzoek, om die gigantische operatie, die enorm veel mankracht vergt, die ambachtelijk is maar tegelijkertijd ook toptechnologie toepast, mee te financieren. Laten we daarbij geen illusies koesteren: we gaan daar geen grote inkomsten uit puren zoals de BBC. Dit zal een aanbod zijn voor de Vlaamse samenleving, in de eerste plaats voor wetenschappelijk onderzoek, voor cultuur en voor onderwijs, maar niet voor grote commerciële toepassingen die grote zenders zoals de BBC wel kunnen maken.

Collega's, ik ben eigenlijk een beetje verrast door het feit dat het eerste themakanaal een klein beetje in mineur in de publieke opinie werd gebracht. Vorig jaar werd gezegd dat men al op 1 mei van dat jaar had moeten kunnen starten met een digitaal cultuurkanaal. Nu maken we een overeenkomst op waarin we zeggen dat er kan worden gestart met een digitaal cultuurkanaal. Er zullen dus drie digitale kanalen zijn, collega's: Eén, Canvas/Ketnet en een digitaal cultuurkanaal. We zetten dus die stap naar een digitaal cultuurkanaal. De teneur van het debat van vorig jaar was: we moeten vlug zijn, we moeten starten op 1 mei. Nu wordt de beslissing om van start te gaan plots echter in mineur begroet. Ik begrijp

het niet goed. Vorig jaar kon worden gezegd dat binnen de lopende overeenkomst op 1 mei kon worden gestart met de bestaande middelen met het digitale cultuurkanaal, net zoals destijds Sporza werd ontkoppeld en ook met de bestaande middelen werd gefinancierd. Nu zou de mogelijkheid om een digitaal cultuurkanaal te ontwikkelen plots eigenlijk slechts een theoretische mogelijkheid zijn.

Ik begrijp dat niet goed. We geven die mogelijkheid, en voegen eraan toe dat na de ondertekening van de beheersovereenkomst het cultuurkanaal mag worden opgestart. Zo komen we tegemoet aan een wens van het brede culturele en maatschappelijke veld. Zo creëren we ook de mogelijkheid om samen te werken met de privé-sector.

Ik wil dat allemaal in zijn juiste context plaatsen. Vandaag nog staat er in een krant dat de VRT zo mikt op 500.000 kijkers. Dat is niet juist. We mikken wel op een bereik van 500.000 mensen, en dat zijn de mensen die elke week minstens 15 minuten naar Klara luisteren of elke week minstens 15 minuten naar het digitale kanaal kijken.

De context van de digitale rollout moeten we voor ogen houden, en dus moeten we rekening houden met de mogelijkheden van de distributeurs. De VRT neemt op dit ogenblik bijna alles digitaal op. Dat is een feit. De VRT is verder de enige in Vlaanderen die alles digitaal uitzendt, via de ether. Om dat signaal te ontvangen heeft men wel een decoder nodig. Verder is de VRT klaar om HDTV in te voeren. Elke nieuwe aankoop of vervanging gebeurt met HDTV-ready-apparatuur. Dat men dus niet beweert dat deze overeenkomst niet zal toelaten om in de digitale wereld te stappen. Integendeel, we zijn er volop mee bezig. Het is zelfs zo dat we verder staan dan de distributeurs. De VRT kon al langer digitaal uitzenden, maar de digitale rollout was er niet. De VRT kan nu HDTV leveren, maar dat kan nog niet via het internet en Belgacom. Alles moeten we dus in de context en volgens de ontwikkelingen op het terrein beoordelen. Rekening houdend met die context tekenen we een groeiscenario uit voor de VRT, zowel op analoog als digitaal vlak. De omroep krijgt alle mogelijkheden.

Ik wil het nu hebben over een aantal mijns inziens onverantwoorde uitspraken: over de gevaren van de programma-afbouw, de gevaren van personeelsafvloeiingen en een tekort van 47 miljoen. Wat het personeel betreft, wil ik vooraf zeggen dat ik de gedelegeerd bestuurder heb laten weten dat het niet kan dat op een personeelsvergadering urbi et orbi wordt gezegd dat 300 mensen, of een ander aantal, zouden moeten afvloeien. Dat is niet aan de orde. We hebben in deze

overeenkomst rekening gehouden met een loonindexering en ook met de vergrijzingsfactor. In elk geval is het zo dat dit soort problemen, als ze aan de orde zouden zijn, via andere wettelijke procedures moeten worden aangepakt.

Op mijn kabinet is vergaderd met de vakbonden. Ze zijn goed geïnformeerd over de situatie en zijn hierover gerustgesteld. Wel is het zo dat de gedelegeerd bestuurder me al herhaaldelijk heeft gezegd dat hij 300 mensen te veel in dienst heeft en ze vervroegd naar huis wil sturen. Ik hoef niet te zeggen dat dit voor de regering niet kan. We zullen geen actief beleid voeren om in de openbare omroep mensen vervroegd uit te stoten, terwijl de omroep voor grote uitdagingen staat zoals herscholingen, de digitalisering en de uitbouw van het archief. Het is de taak van de manager om mensen te herscholen, zodat ze ook in de toekomst productief voor het bedrijf kunnen worden ingezet.

Wat het zagezegde tekort betreft, wil ik benadrukken dat de huidige beheersovereenkomst, die door de vorige regering is afgesloten, in een jaarlijkse groei van 4 procent voorziet.

Dat leidde tot een gecumuleerd bedrag aan groei tijdens de vorige periode. Daar is soepel mee omgesprongen. Er is toen aan de VRT gezegd dat dit toeliet om bijvoorbeeld in een bepaald jaar niet alle middelen aan te wenden en middelen op te potten en te reserveren voor jaren met grotere uitgaven. Ik denk aan een groot sportjaar of een jaar met veel filmrechten. Men is er inderdaad flexibel mee omgesprongen. Het is voor de openbare omroep een gerechtvaardigde uitzondering, die we – anders dan bij andere agentschappen van de Vlaamse overheid – in het nieuwe decreet hebben ingeschreven als mogelijkheid om reserves op te bouwen.

Dat laat dus toe om in het ene jaar meer en in het andere jaar minder geld uit te geven. Het laat echter niet toe om in het laatste jaar van de beheersovereenkomst recurrent boven het laatste bedrag van 268,3 miljoen uit te komen. Dat behoort niet tot het kader dat door de vorige regering in de vorige beheersovereenkomst is uitgetekend. Als dit toch is gebeurd, dan is dat de verantwoordelijkheid van het management. Men moet binnen de krijtlijnen blijven. Flexibiliteit toelaten en het ene jaar meer uitgeven dan het andere, betekent niet aan het einde van de rit de overheid voor een voldongen feit plaatsen door recurrent boven dat bedrag uit te komen zodat in de nieuwe beheersovereenkomst moet worden uitgegaan van het bedrag van het laatste jaar.

Trouwens artikel 20 van de lopende beheersovereenkomst bepaalt over de performantiemaatstaven als strategische doelstelling het volgende: 'De vrijwaring van

een gezonde financiële positie is voor de VRT een absolute noodzaak.' Dat betekent dat je moet werken binnen het kader van de beheersovereenkomst en dat je niet kunt werken met een politiek van voldongen feiten. Er moest een gecumuleerd overschot zijn van 2 miljoen euro. Dat zou binnen het afgesproken kader gelden. Het is onaanvaardbaar dat wordt meegedeeld dat er een tekort van 47 miljoen euro is, terwijl wij net de mogelijkheid creëren voor meer inkomsten. De collega's hier hebben al aangetoond over welk bedrag het gaat. Collega Van Rompuy heeft berekend wat het zou geven met de komende beheersovereenkomst. Het kan niet dat ons wordt meegedeeld dat we op een tekort afstevenen terwijl net voor stijgende inkomsten voor de VRT staan: uit de dotatie, de radioreclame, de financiering van het gebouw, de opbrengsten van de verzelfstandiging van het zenderpark en uit de veiling van de digitale ether.

Laat ons de zaken benoemen zoals ze zijn. Collega Stassen, ik wil duidelijk stellen dat in een parlementaire democratie het parlement over het budget beslist. Het is duidelijk dat de contouren van het budget door de politiek verantwoordelijke personen worden ingevuld. De politieke overheid moet daarbij rekening houden met alle maatschappelijke prioriteiten, zoals onderwijs of wachtlijsten, investeringen of arbeid beter en goedkoper maken.

De middelen zijn niet onbeperkt, dus worden er keuzes gemaakt. Wij maken die keuzes, de Vlaamse Regering heeft daarover beslist en niet de Mediaaan. Wij hebben het kader aangeduid en rekening gehouden met de budgettaire mogelijkheden die er zijn.

Collega Stassen, u spreekt zichzelf tegen. U zegt dat in de beheersovereenkomst en in de meerjarenbegroting had moeten staan hoeveel er voor de VRT was. Wel, ik zie geen enkel verschil met het budgettaire kader dat nu wordt vastgelegd. Het is een beslissing van de politieke verantwoordelijkheid. We leven in tijden van grote besparingen bij andere Europese publieke omroepen, zoals bij de BBC 320 miljoen pond op jaarbasis, of 480 miljoen euro en bij de publieke omroep in Nederland 80 miljoen euro. In tijden van bezuiniging bij andere publieke omroepen geven wij aan de VRT de mogelijkheid om door te groeien. We geven een groter budget over 5 jaar, namelijk 90 miljoen euro meer uit de dotatie. Dat is nog altijd 3,6 miljard frank. Dat is het voor heel wat mensen duidelijker.

We geven een aparte kredietopening voor de gebouwen. We laten de radioreclame groeien. We geven de VRT de opbrengsten van de verzelfstandiging van het etherpark en van de digitale veiling. We geven de VRT de kans een constant beleid ten aanzien van de e-media

te voeren. We missen de trein van de innovatie helemaal niet.

De gedelegeerd bestuurder heeft me gefeliciteerd met het bereikte politieke akkoord. Hij heeft eraan toegevoegd dat het voor hem en voor de VRT niet volstond. Hij heeft evenwel toegegeven dat het om een sterk politiek akkoord gaat.

Ik wil hier benadrukken dat deze sterke politieke beslissing in het licht van de budgettaire toestand en van de vele uitdagingen waarmee de Vlaamse Regering wordt geconfronteerd alle mogelijkheden creëert. De beslissing van de Vlaamse Regering is maatschappelijk evenwichtig en stemt overeen met de inhoud van het Vlaams regeerakkoord. In het Vlaams regeerakkoord staat te lezen dat de Vlaamse Regering voor een sterke publieke omroep gaat en de private initiatieven alle mogelijkheden biedt. Een aantal beslissingen van de Vlaamse Regering geven hier uitvoering aan. Binnenkort zullen die beslissingen in decretale bepalingen worden omgezet en in een ontwerp van decreet worden opgenomen.

De inhoudelijke onderhandelingen zijn deze middag van start gegaan en zullen binnen de door de beslissing van de Vlaamse Regering uitgezette krijtlijnen blijven. De onderhandelingen zijn in een serene sfeer van start gegaan en verlopen correct. De raad van bestuur van de VRT heeft het volgende beslist: 'Deze krijtlijnen vormen het kader voor de verdere constructieve dialoog met de Vlaamse Regering. De raad van bestuur verzoekt het management om de onderhandelingen te starten.' Dit lijkt me logisch. De raad van bestuur moet de beheersovereenkomst uitvoeren. De raad van bestuur keurt de beheersovereenkomst goed. Dit geldt voor het vorige en voor het huidige decreet. De raad van bestuur heeft verklaard dat hij de onderhandelingen binnen het door de Vlaamse Regering geschetste budgettaire kader wil voeren. De raad van bestuur wil tot een constructieve dialoog komen. Zoals ik al herhaaldelijk heb verklaard, is dit ook steeds mijn bedoeling en de bedoeling van de Vlaamse Regering geweest.

De gedelegeerd bestuurder moet de beslissing van de raad van bestuur uitvoeren. Dit staat in het decreet. Dit is ook logisch. Dit geldt voor elke vennootschap. Nu de raad van bestuur heeft beslist om binnen de reeds vermelde krijtlijnen onderhandelingen met de Vlaamse Regering te voeren om een goede inhoudelijke invulling tot stand te brengen, moet de gedelegeerd bestuurder deze beslissing uitvoeren. De raad van bestuur beslist over de goedkeuring van de beheersovereenkomst. Indien de raad van bestuur de beheersovereenkomst goedkeurt, moet de gedelegeerd bestuurder de beheersovereenkomst ondertekenen. Dit staat duidelijk in het vorige en in het huidige decreet.

Ik herhaal dat de gedelegeerd bestuurder snel zijn positie

moet bepalen. De Vlaamse Regering heeft een beslissing genomen. Die beslissing biedt de VRT de kans om in de loop van de komende vijf jaar op het vlak van de digitale televisie het voortouw in Europa te nemen. De beslissing laat de VRT toe een cultuurkanaal op te starten. De VRT kan hierbij creatief te werk gaan en kan de culturele wereld bij dit kanaal betrekken. De raad van bestuur vindt dat de openbare omroep voldoende mogelijkheden krijgt om zich te ontplooiën. In mijn ogen moet het vertrouwen niet worden hersteld. De Vlaamse Regering en ikzelf stellen reeds vertrouwen in de VRT. Heel het akkoord straalt een vertrouwen in een sterke publieke omroep uit. De gedelegeerd bestuurder moet nu zijn positie bepalen. *(Applaus bij de meerderheid)*

De heer Jurgen Verstrepen: Mijnheer de minister, ik heb aandachtig naar uw antwoord geluisterd. In verband met modern corporate management van een overheidsbedrijf als de VRT heb ik evenwel een paar spijtige vaststellingen moeten doen. Indien ik een vacature zou moeten publiceren, zou ik hier een paar zinnetje aan moeten toevoegen. Onder het motto dat hij even over zijn positie moet nadenken, mag een CEO zijn concurrenten loos beschuldigen, het vertrouwen tot driemaal toe schenden, zijn personeel inzetten, gebruiken en ophitsen, aandeelhouders beledigen en in de brede pers leugens verkondigen zonder de gevolgen te moeten dragen.

Terwijl de politiek in brede zin in ons land de riant ontslagvergoedingen van CEO's van bedrijven openbaar wil maken, slagen we er niet in om te weten te komen hoe hoog de ontslagvergoeding is van een CEO van de openbare omroep in Vlaanderen. Dat is geen teken van transparantie.

Een openbare omroep krijgt extra geld om zich uit te leven, terwijl er andere noden zijn. Ik heb begrepen dat dat niet alleen mijn bekommernis is, maar ook die van CD&V. In Vlaanderen krijgt de openbare omroep een verhoging waar andere instellingen niet op kunnen rekenen. Ondertussen mag hij zich amuseren met het uitdenken van concepten en het bestellen van cultuurprogramma's, die trouwens allemaal werden geannuleerd deze week. Qua stemmingmakerij bij de productiehuisen kan dit ook tellen.

Ik zou graag weten wat de implicaties zouden zijn van het ontslag van de heer Mary. Ik wil weten waarom er niet wordt opgetreden tegen hem.

De VRT is een kwaliteitsproduct op dit ogenblik en is dus goed bezig. Niemand ontkent dat. Moeten we in deze situatie toestaan dat de heer Mary de omroep qua vertrouwen en management steen voor steen en antenne

voor antenne afbreekt? Nu wordt er gezegd dat hij eens over zijn positie moet nadenken. Ik denk dat sommige mensen al lang hebben nagedacht over de positie van de heer Mary, maar als dit het antwoord is, hou ik mijn hart vast. *(Applaus bij Vlaams Belang)*

De heer Jos Stassen: Ik kondig een actualiteitsmotie aan.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer Verstrepen, ik denk dat ik heel duidelijk ben geweest. De gedelegeerd bestuurder moet nu zijn positie bepalen ten opzichte van het decreet en van het budgettair kader dat de regering heeft uitgetekend en de raad van bestuur heeft goedgekeurd.

Op dit ogenblik zijn de onderhandelingen bezig. Ze verlopen in een constructieve en serene sfeer.

De heer Carl Decaluwe: Mijnheer de minister, u hebt niet geantwoord op een van mijn vragen. Ik heb ook vernomen dat er op een constructieve en goede manier wordt onderhandeld tussen de kabinetten en het management. Dat betekent dat het management de krijtlijnen van de beslissing van de Vlaamse Regering aanvaardt. Dat is toch een goede interpretatie?

Aanvaardt het management de beslissing van de Vlaamse Regering? Ik vind het belangrijk het antwoord op die vraag te kennen. Indien de raad van bestuur, het parlement, de regering en het management die beslissing aanvaarden, is er immers maar een persoon die ze niet aanvaardt.

Minister Geert Bourgeois: Ik heb heel duidelijk gezegd dat de gedelegeerd bestuurder duidelijkheid moet verschaffen over zijn positie. De onderhandelingen met de directie zijn bezig. U kent de uitspraken van de heer Mary daarover. Hij heeft nog geen positie ingenomen. We zullen ervoor zorgen dat dat op korte termijn wel gebeurt. U zult ook begrijpen dat ik nu geen verdere details verschaf. Dat moet toch duidelijk zijn.

De heer Jurgen Verstrepen: Ik zal het nog een beetje verduidelijken. Is het correct dat de heer Van Hecke de onderhandelingsbevoegdheden over de beheersovereenkomst heeft overgenomen van de heer Mary?

Minister Geert Bourgeois: Dat is niet correct. De onderhandelingen over de VRT worden op dit ogenblik inderdaad met de heer Van Hecke gevoerd. Dat is heel normaal. Het is niet de bedoeling dat de gedelegeerd bestuurder bij elke onderhandeling aanwezig is. Het is dus geen kwestie van overname. Het gaat over een normale onderhandelingstactiek. De voorzitter van de raad

van bestuur heeft trouwens gezegd dat de onderhandelingen op een goede en constructieve manier worden gevoerd met mensen van het directiecomité en dat ze op zeer hoog niveau zijn voorbereid. Dat is evident bij onderhandelingen over zeer gespecialiseerde materie.

De heer Jurgen Verstrepen: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord en begrijp daaruit dat Tony Mary dus niet on speaking terms is en dat de bekwame mensen de onderhandelingen in alle sereniteit voeren.

De voorzitter: Het debat is gesloten.

Actualiteitsmoties

De voorzitter: Door de heer Stassen werd tot besluit van dit actualiteitsdebat een actualiteitsmotie ingediend. Ze zal worden gedrukt en rondgedeeld.

Door de heer Verstrepen werd tot besluit van dit actualiteitsdebat een actualiteitsmotie aangekondigd. Ze moet uiterlijk binnen 30 minuten zijn ingediend.

Het parlement zal zich daarover straks uitspreken.

Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van mevrouw Hilde De Lobel tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de sensibilisering van niet-EU-burgers voor de komende gemeenteraadsverkiezingen en het inschakelen van tolken hiervoor

De voorzitter: Mevrouw De Lobel heeft het woord.

Mevrouw Hilde De Lobel: Mijnheer de minister, de campagne om vreemdelingen uit niet-EU-landen aan te zetten om zich te laten registreren als kiezer voor de verkiezingen van 8 oktober is in de meeste gemeenten in volle gang, maar is doorgaans niet echt een succes te noemen.

In Antwerpen zou, volgens het Rijksregister, nog geen enkele vreemdeling uit een niet-Europees land zijn ingeschreven. Dat zal allicht komen door een gebrek aan goede informatie, want de stad Antwerpen had het gisteren over 721 inschrijvingen van vreemdelingen uit niet-EU-landen.

Als we zien dat de stedelijke integratiedienst een forse

sensibiliseringscampagne voert en een aantal organisaties uit het middenveld een stemkaravaan hebben opgezet, die trouwens fikse steun krijgt van de stedelijke diensten, is 700 op een totaal van 14.000 echt niet om over naar huis te schrijven. De cijfers illustreren, veel meer dan alle retoriek van enkele jaren geleden, wat de werkelijke aandacht voor deze verkiezingen is bij de allochtone gemeenschap.

In Antwerpen hebben een aantal districten besloten om nog wat zeilen bij te zetten. In Berchem starten deze week een aantal info-avonden, met assistentie van tolken Turks, Berbers, Arabisch, Engels en Frans.

Om als niet-Europese burger aan de verkiezingen te kunnen deelnemen, moet men minstens vijf jaar onafgebroken in het land gevestigd zijn. Maar desondanks blijkt de kennis van het Nederlands bij een aantal van die mensen zo miniem te zijn, waardoor men voor de uitleg van de stemprocedure, wat toch echt geen academische uiteenzetting is, nog altijd een beroep moet doen op tolken. Mijnheer de minister, dat is volgens mij totaal in tegenstrijd met alle integratiegedachten, -retoriek en -inspanningen waarover hier altijd wordt gesproken.

Men zou toch mogen verwachten dat mensen die hier minstens vijf jaar wonen en hun lokaal bestuur gaan beoordelen, dat onafhankelijk en zelfstandig kunnen doen en in staat zijn om minstens een lokale krant te lezen en een radio- of tv-nieuws te volgen in de taal van het land. Op die manier kunnen ze zelf een mening vormen en moeten ze niet stemmen zoals hun wordt voorgedrukt door een tussenpersoon.

Ik vraag me ook af wat men in de stemhokjes gaat doen met al die mensen die zo weinig Nederlands kennen. Gaat men in tolken voorzien of op de stemcomputers de mogelijkheid inbouwen om naar een andere taal over te schakelen?

Er is al zo veel gewijzigd aan de kieswetgeving. Mijnheer de minister, gaat u artikel 37 van de gemeentekieswet, dat de voorwaarden bepaalt waarop iemand mag assisteren en meegaan in het stemhokje, uitbreiden? Een Antwerpse krant noemde dat gisteren nieuwe taalfaciliteiten.

Mijnheer de minister, we weten dat u niet direct voorstander bent van veel nieuwe taalfaciliteiten. In de faciliteitengemeenten moeten de Franstaligen zelf het initiatief nemen om in hun eigen taal bediend te worden. Gaan we dat in Vlaanderen voor mensen uit niet-Europese landen omdraaien en de gemeenten de eerste stap laten zetten?

Mijnheer de minister, hoe ver mogen gemeenten en in

dit geval districten gaan om Nederlandsonkundigen – soms tegen beter weten in en in elk geval zonder veel integratiebereidheid – bijna bij de haren naar het stemhokje te sleuren? (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: Minister Keulen heeft het woord.

Minister Marino Keulen: Mijnheer de voorzitter, geachte leden, mevrouw De Lobel, tot en met 31 juli kunnen EU-burgers en niet-EU-burgers zich nog laten registreren als gemeentekiezer. De afspraak is dat tussentijdse registraties door de lokale besturen zouden worden doorgegeven aan het Rijksregister. Dat gebeurt op dit ogenblik vrij behoorlijk. Vanuit Antwerpen is dat nog niet gebeurd, maar dat zou op korte termijn geschieden.

Ik heb ondertussen wel de voorlopige cijfers en die zijn einde vorige week in de stad aan de stroom afgeklokt op 1792 geregistreerde kiezers, van wie 858 niet-EU-burgers en 934 EU-burgers.

Op uw casus kan ik geen antwoord geven, niet omdat ik dat niet wil of niet durf, maar omdat ik me moet houden aan de wetgeving. Als minister bevoegd voor het Binnenlands Bestuur, voer ik louter een klachten-toezicht, nooit een toezicht op voorhand. We hebben dat zo gewild. We zijn allemaal voor de lokale autonomie. Opportuniteitsstoetsingen moeten gebeuren door het lokale niveau, bijvoorbeeld door de gemeenteraad. Als er mensen zeggen dat er wetgeving met voeten wordt getreden, dan moet men de geëigende procedure volgen. Men moet dus geen klacht indienen via het vragenuurtje in het Vlaams Parlement, maar wel via de diensten van de gouverneur, met een gestoffeerd dossier. Die zal nagaan of er al dan niet wetgeving is overtreden.

Als een openbaar bestuur optreedt, is de leidraad altijd de bestuurstaalwetgeving die dateert van 1966. Nederlands is de voertaal. Maar de Vaste Commissie voor Taaltoezicht laat hierop ruimte bijvoorbeeld wanneer het gaat over het minderhedenbeleid. Je kunt onmogelijk oordelen uitspreken, mensen vrijpleiten of veroordelen, op basis van de inhoud van een krantenbericht. Dat geeft alleen iets aan. De wettigheidstoets moet gebeuren door de geëigende kanalen, in dit geval de diensten van de gouverneur van Antwerpen, als men een gestoffeerd dossier als klacht zou indienen en als er een overtreding is van de wetgeving.

Er kan geen enkel misverstand bestaan over het gebruik van de taal op stembrieven, computerschermen en aanduidingen in de stemlokalen. Die kan alleen maar het Nederlands zijn.

Mevrouw Hilde De Lobel: Mijnheer de minister, ik

dank u voor het antwoord. U verwijst weer eens naar de klachtenprocedure. Ik kan u verzekeren dat er al een klacht is ingediend bij de Vaste Commissie voor Taaltoezicht. U bent uw antwoord begonnen met erop te drukken dat tot 31 juli de procedure loopt. Tot dan kan de campagne lopen. Als men dan nu een klacht indient, zal die waarschijnlijk tot bij u geraken wanneer 31 juli voorbij is.

Ik had graag van u een politiek antwoord gekregen of u een dergelijke manier van doen normaal vindt.

Minister Marino Keulen: Mevrouw, men mag bij een klachtentoezicht nooit antwoorden op hypothetische vragen. Dat is unfair, zo is een rechtsstaat niet opgebouwd. Wanneer er daden worden gesteld waarvan er mensen denken dat die een overtreding zijn van bestaande wetgeving, bestaan daar de geëigende kanalen voor, in dezen de diensten van de gouverneur. Dan worden die zaken altijd met bekwame spoed, op korte termijn dus, afgehandeld. Men kan me geen voorbeelden geven dat we onze verantwoordelijkheid niet zouden nemen. De regels moeten worden toegepast. U staat er zelf op dat anderen dat doen, dan moet de overheid dat ook doen als die met klachten wordt geconfronteerd. We hebben nu eenmaal geen ander toezicht dan het klachtentoezicht, we hebben geen toezicht a priori. Ik sta daar achter. Ik ben een pleitbezorger van de lokale autonomie, ook van die van de stad Antwerpen. Pas als er fouten zouden worden gemaakt, moet er worden opgetreden.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van mevrouw An Michiels tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de reactie van de minister op het federale voorstel inzake een schoolpremie

ACTUELE VRAAG van de heer Gilbert Van Baelen tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de reactie van de minister op het federale voorstel inzake een schoolpremie

De voorzitter: Mevrouw Michiels heeft het woord.

Mevrouw An Michiels: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte leden, de commotie met be-

trekking tot de schoolpremie is helemaal niet nieuw. Het gaat hier niet toevallig over een idee gelanceerd door PS-minister Demotte. Ieder van ons weet ondertussen wel waarom de PS aandringt op federaal geld voor deze schoolpremie, veeleer dan het voorstel te steunen dat u dit weekend hebt gelanceerd, mijnheer de minister.

Na het voorstel van die schoolpremie kwam u vorige week met uw eigen voorstellen, tot niet geringe verbazing van heel wat van uw collega's, die dit, net als wij, via de pers moesten vernemen. Over die voorstellen bent u hier uitvoerig ondervraagd. Uit uw antwoord heb ik vooral onthouden dat dit nog algemene voorstellen zijn, die vooral op termijn zullen worden uitgevoerd en waarover nog een en ander moet worden opgehelderd.

Dit weekend deed u een aantal uitspraken, die alweer voor heel wat ophef hebben gezorgd. U hebt gezegd dat het niet aan de federale regering is om deze schoolpremie te verstrekken. Die regering zou haar geld beter gebruiken om de eigen, federale noden te lenigen. Vlaanderen zou dergelijke zaken wel met eigen geld betalen. Dit geld is er immers.

Uw uitspraken werden gesteund door de minister-president, maar hebben voor wrijving gezorgd, zowel in uw eigen partij, waar naar verluidt de rangen intussen opnieuw gesloten zouden zijn, als binnen de eigen meerderheid, waar er intussen sprake is van irritatie over deze voorstellen en uitspraken.

Mij bekommert echter niet wat binnen uw partij of uw meerderheid gebeurt. Mijn bekommernis gaat uit naar de ouders, aan wie nu al verschillende weken de belofte wordt gedaan dat ze in september een tegemoetkoming zullen krijgen, uit federale of Vlaamse hoek. Voor hen is het van weinig belang wie nu met dat geld over de brug komt. Na alles dat hierover al is verschenen in de pers, verwachten ze in september 2006 wel degelijk een tegemoetkoming te krijgen voor die alsmaar stijgende schoolkosten, zodat ze die zeer dure septembermaand wat gemakkelijker kunnen doorkomen.

Mijn vragen zijn dan ook van dezelfde aard als de vragen die vorige week al werden gesteld, maar nu, in het licht van wat ondertussen is gebeurd, misschien een andere inhoud hebben gekregen. Is hierover intussen overleg gepleegd met de federale regering? Bent u er ondertussen van op de hoogte of die schoolpremie al dan niet zal worden uitgekeerd? Ook daarover zijn de jongste dagen immers tegenstrijdige berichten verschenen. Mocht de federale regering, zoals u zelf voorstelt, dan toch niet met dat geld over de brug komen, gaat u dan in september met Vlaams geld over de brug ko-

men? Dat is immers een verwachting die naar aanleiding van uw uitspraken deze week is ontstaan. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: De heer Van Baelen heeft het woord.

De heer Gilbert Van Baelen: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, dit weekend hebt u ons wat verrast door wél te reageren op een uitspraak van een federale collega, terwijl u twee weken geleden op een vraag van mevrouw Vanderpoorten over hetzelfde onderwerp antwoordde met de mededeling: 'Ik doe geen uitspraken over een ander niveau'.

Dat is wat vreemd. Tegelijkertijd, vorige week, hebt u immers een voorstel gelanceerd dat enigszins dezelfde nood kan lenigen. Dan heb ik het over de schooltoelage. De federale kinderschoolgeldpremie verschilt natuurlijk wel van uw Vlaamse voorstel. De federale premie betreft alle kinderen die kindergeld ontvangen. Dat gaat dus van kleuters, en zelfs jonger dan dat, tot kinderen in het lager, het secundair en zelfs het hoger onderwijs. Zolang kinderen schoollopen, krijgen ze immers kindergeld. In uw nota die handelt over schoolkosten, stelt u in een schooltoelage te willen voorzien voor het kleuter- en het lager onderwijs. De ene toelage is dus duidelijk uitgebreider dan de andere.

De federale overheid stelt een akkoord te hebben bereikt om dat geld dit jaar eenmalig uit te keren in september 2006. Vorige week, naar aanleiding van een aantal vragen, hebt u hier nogal hard gereageerd toen een lid erop wees dat de Vlaamse schooltoelage pas zou gaan over 2008 en 2009.

U hebt toen gevraagd wanneer u erop kon worden betrapt iets niet uit te voeren, maar het ene is op lange termijn, en het andere op heel korte termijn.

Mijnheer de minister, op een punt ben ik het volmondig met u eens. Iedereen, ook bij de bespreking van ons Vlaams regeerakkoord, was het ermee eens dat de schoolkosten voor ouders op welk niveau dan ook binnen grenzen moeten worden gehouden, en eigenlijk minimaal moeten zijn. We hebben deze week nog eens een overzicht gekregen van wat er allemaal tot de kosten van de kinderen kan worden gerekend, afhankelijk van hun schoolniveau.

Dat brengt ons bij het debat over de kosteloosheid. Daar kan op verschillende manieren aan worden gewerkt. We kunnen het kindergeld zien als een aspect daarvan. De Vlaamse instrumenten op dat vlak zijn echter de werkmiddelen van de scholen, waarnaar u ook in uw nota verwijst, het invoeren van een maximumfactuur na

overleg met de schoolraad, de studiebeurzen en de schooltoelage aan de ouders.

U stelt 60 euro voor, waarbij u van de ouders het engagement vraagt dat de kinderen regelmatig aanwezig zijn. We hebben in de commissie heel lang gedebatteerd over het aspect controle, en u hebt toen gezegd dat er eerst controle moet zijn vooraleer u iets doet. Nu zegt u echter dat u 60 euro wilt geven, een beetje als wortel, en dat u het dan zult controleren. Maar wat gaat u doen? U zei immers zelf dat dat alleen maar bij wijze van steekproef zou gebeuren. Wat gaat u dan doen als ouders zich er niet aan houden? Zult u dan die 60 euro terugvorderen? Dat criterium van regelmatige aanwezigheid lijkt dus wat raar, zeker als u zegt dat de plicht niet kan worden afgedwongen als de controle afwezig is. Controle kan wel voor die 60 euro, maar niet als het om de plicht gaat.

U stelt voor dit rechtstreeks aan de ouders te geven, en niet via de werkmiddelen. Enkele maanden geleden hebt u voor alle leerlingen die een opleiding voor een of ander knelpuntberoep volgen, ongeacht vanwaar de middelen komen, middelen toegewezen aan de scholen. We hebben dat ook toegejuicht. Aan de scholen zei u de factuur te verlagen voor die leerlingen, maar u hebt het geld niet rechtstreeks toegewezen aan de ouders om het aan de kinderen mee te geven. U volgt dus de omgekeerde weg. De werkmiddelen worden hiermee in feite verhoogd voor die specifieke opleidingen. Toen we u vroegen hoe u dat zou controleren, antwoordde u dat we de scholen hun verantwoordelijkheid moeten laten, en dat er achteraf gecontroleerd zou worden of het geld inderdaad van de rekening van de kinderen is afgetrokken. Is wat u nu voorstelt, dan wel de goede manier om de ouders en de kinderen te bereiken en de kosteloosheid na te streven?

Twee weken geleden zei u aan mevrouw Vanderpoorten dat u zich niet zou mengen in een debat dat plaatsvond op een ander niveau. Mijn vraag sluit aan bij die van mevrouw Michiels. Is er overleg geweest met de federale minister, of zal het er in de komende weken nog zijn? Is er sprake van een bevoegdheidsoverschrijding? Die indruk geeft u althans als we de kranten lezen. Mijn voornaamste zorg is echter de kosten voor het schoolgaan maximaal te beperken. Bovendien gaat het in beide gevallen om overheidsgeld. Dat moet optimaal benut worden, ongeacht of het van het federale dan wel van het Vlaamse niveau komt.

De voorzitter: Minister Vandenbroucke heeft het woord.

Minister Frank Vandenbroucke: Mijnheer de voorzitter, collega's, vooreerst wens ik even in te gaan op

de opmerking dat ik iets tegenstrijdigs zou hebben gezegd met mijn antwoord aan mevrouw Vanderpoorten in de commissie. Ik heb haar inderdaad geantwoord dat ik 'zeer zelden' zulk commentaar geef. (*Gelach*)

U kunt het verslag erop nalezen. Ik heb er zelfs aan toegevoegd dat het in de huidige stand van zaken niet nodig was. Naar iets wat men zelden doet, wordt uiteraard wel gekeken.

Ik vond het op het bepaald ogenblik toch nodig om dat te doen, omdat er volgens mij een zekere begripsverwarring aan het ontstaan was en er dus enige klaarheid geschapen moest worden. Ik herhaal dat. Ik neem trouwens geen woord terug van wat ik heb gezegd tijdens De Zevende Dag of elders.

Naast formele bevoegdheidsdiscussies – want daarover gaat het op dit ogenblik niet – hebben we in de politiek ook nood aan een beetje klaarheid over de prioritaire maatschappelijke verantwoordelijkheden van de verschillende overheden, en dus ook van de verschillende parlementen en politici. Zoniet wordt er een situatie gecreëerd waarbij elke politieke verantwoordelijke over eender welk probleem wordt aangesproken – daar leven we mee, dat is begrijpelijk – maar ook effectief wordt geresponsabiliseerd – en daarmee zouden we beter niet leven.

Als het gaat over de prioritaire maatschappelijke opdrachten van de federale overheid, veroorloof ik het me om te zeggen – en ik denk niet dat dat controversieel is – dat vandaag haar allereerste en moeilijke maatschappelijke opdracht waarschijnlijk het garanderen van de betaalbaarheid van onze pensioenen is. Als we kijken naar de Vlaamse overheid en haar begroting – die u goed kent – dan is het absoluut niet origineel om te zeggen dat het onze zwaarst wegende opdracht is om te zorgen voor goed en betaalbaar onderwijs.

Dat wil natuurlijk niet zeggen dat die overheden geen andere dingen kunnen doen. Ze doen dat trouwens ook. Het is wel belangrijk, en het is ook mijn en uw recht, dat iemand die actief is op een bepaald niveau zegt wat hij beschouwt als zijn essentiële verantwoordelijkheid, die ook afbakent en dan natuurlijk ook iets zegt over de verantwoordelijkheid van de andere.

Ik herhaal nog even wat ik heb gezegd over de problematiek van de kosteloosheid. Er is een belangrijk verschil tussen de problematiek van de kosteloosheid van het onderwijs en de toegang tot het onderwijs waarvoor wij verantwoordelijk zijn enerzijds en een beleid rond koopkracht anderzijds. Het is op dit vlak dat we verwarring moeten vermijden.

Als we het hebben over de kosteloosheid en over de

toegang tot het onderwijs, dan zullen we om te beginnen een beleid voeren dat zorgt voor enige gelijkheid tussen de burgers inzake onderwijs. Ik dank dat dat een heel belangrijke bekommernis is. We moeten vermijden dat er scholen zijn die zware facturen voorleggen aan de ouders en op die manier misschien onrechtstreeks zorgen voor een sociale of laat me zeggen asociale selectie van hun leerlingen en dat er andere scholen zijn die dan misschien voor het goedkope aanbod zullen zorgen.

Zeggen dat er wordt ingewerkt op de problematiek van de kosteloosheid, betekent onder meer dat de lat gelijk wordt gelegd tussen de scholen en dat maxima worden bepaald, ook voor kosten die misschien niet strikt noodzakelijk zijn om de eindtermen te bereiken. Het is mijn voorstel om te werken met een stelsel van maximumfacturen zodat de lat ook gelijk wordt gelegd voor de ouders. Ik vind dat sociaal bijzonder belangrijk.

Het is iets anders dan een beleid inzake koopkracht. Als we zeggen dat we maxima zullen opleggen aan wat basisscholen mogen vragen om het onderwijs te verlevendigen, bijvoorbeeld in de vorm van uitstappen, dan zal dat voor sommige ouders misschien geen enkel verschil maken inzake koopkracht, omdat de school van hun kinderen die maxima vandaag in de praktijk al respecteert. Voor andere ouders zal het wel een heel belangrijk verschil maken. We zijn dan eigenlijk niet bezig met een koopkrachtbeleid, maar wel met een beleid inzake schoolkosten.

We hebben een verantwoordelijkheid die bijzonder duidelijk erkend wordt door eenieder. Het is de verantwoordelijkheid inzake bijkomende ondersteuning van ouders met schoolgaande jeugd om de toegang tot het onderwijs te kunnen garanderen, ook op financieel vlak. Daartoe hebben we het systeem van studiefinanciering. Ik denk dat het buiten kijf staat dat ook dat een verantwoordelijkheid van ons is.

Mijnheer Van Baelen, wat ik nu eigenlijk zou willen vermijden, is dat uw goede partijgenoot, Guy Verhofstadt, nu allerlei brieven en klachten krijgt van ouders over schoolfacturen. Die moeten bij u en mij terecht komen, niet bij de federale premier.

Dat soort duidelijkheid moeten we in de politiek echt wel laten gelden. In die zin geloof ik dat het belangrijk was dat ik toch uit mijn mutisme trad, omdat ik vond dat de verwarring al te groot werd. Zoals reeds gezegd: ik doe dat maar zeer zelden.

Er is inderdaad overleg geweest. De federale premier heeft aan de federale minister van Sociale Zaken gevraagd om ons naar onze voornemens inzake koste-

loosheid te vragen. Ik heb de nota, die gepubliceerd is, overgemaakt aan de heer Demotte. Meer overleg is er niet geweest, maar dat hoeft ook niet in dit stadium. Als iedereen zijn prioritaire opdrachten maar uitvoert.

Mijnheer Van Baelen, ons beleid moet een combinatie zijn van algemene maatregelen met een universeel karakter en selectieve maatregelen in functie van de draagkracht van de ouders. De premie die we geven voor knelpuntberoepen is een goed voorbeeld van een premie met een universeel karakter. Ongeveer 4.000 scholieren genieten ervan. Misschien zijn hun ouders rijk, ofwel hebben ze een middelmatig ofwel een heel klein inkomen. We laten de premie in het voordeel werken van die scholieren via de werkingsmiddelen van de betrokken scholen. Er is geen reden om een andere omweg te maken. Dat heeft een verschillende impact, afhankelijk van de gevolgde studierichting en de school, maar het is een universeel instrument.

Daarnaast zijn er redenen om ook selectieve instrumenten, zoals studietoelagen, te gebruiken. Ik wil dat op een zachte manier koppelen aan het engagement van ouders die – waar nodig – proberen bij te dragen aan de bestrijding van spijbelen en schoolverzuim. Dat is een heel nieuw accent. Ik verwacht daarover nog heel wat discussie, maar het is toch nuttig om dat accent te leggen.

Mijnheer Van Baelen, u hebt gelijk dat we dat vandaag niet goed controleren. Ik doe het niet graag, maar ik moet dit voortdurend herhalen. De controle op de leerplicht is heel ambachtelijk tot bijna onbestaande. Ik heb die situatie zo aangetroffen en we moeten ze veranderen, maar dat gaat niet van vandaag op morgen. We zijn er wel intensief mee bezig.

Het veronderstelt een administratief-technische controle op de hele leerlingenpopulatie in het hele leerplichtonderwijs, en ook dat we snel ingrijpen als we vaststellen dat iemand die ingeschreven zou moeten zijn, dat niet is. Ik wil daarvoor het nodige technische en administratieve apparaat ontwikkelen. Ik durf vandaag geen timing zetten op een totaal controlesysteem, maar we hebben het wel nodig.

Mijn voornemen om het geven van schooltoelagen voor het basisonderwijs te koppelen aan een engagement tot aanwezigheid zal ik maar kunnen hardmaken als we dat controlesysteem hebben. Ik vind dat geen reden om te wachten met een verbetering van de studietoelagen voor het secundair onderwijs en ook niet om lang te wachten met de invoering van een systeem van schooltoelagen voor ouders met kinderen in het basisonderwijs die het financieel moeilijk hebben. We moeten wel degelijk een ernstige controle op poten zetten. Daarover zijn we het eens.

Ik wil mijn voorstellen gefaseerd invoeren, omdat ik wil dat ze op een ernstige, voor de burgers overzichtelijke en voor de overheid betaalbare manier worden ingevoerd. Ik maak gebruik van de budgetten die bij de vorming van de Vlaamse Regering werden vastgelegd. Het was voor iedereen duidelijk dat we het beleid inzake financiële toegankelijkheid pas vanaf 2007 zouden kunnen opstarten en geleidelijk zouden versterken in 2008 en 2009. Ik hoop dat we hierover in de commissie en de regering verder zullen discussiëren.

Mevrouw An Michiels: Mijnheer de minister, in uw pleidooi voor kosteloosheid en bijkomende ondersteuning door studiefinanciering kunnen we in grote lijnen meegaan.

Ik vrees alleen dat de hoop die bij veel ouders is gewekt, aan diggelen wordt geslagen. Ik kan daar alleen uit concluderen dat ook op federaal vlak de verkiezingskoorts heeft toegeslagen en dat het beloftes regent aan alle kanten.

De heer Gilbert Van Baelen: Mijnheer de minister, ik ben tevreden dat u zegt dat het geen formele bevoegdheidsdiscussie hoeft te zijn. Tot nader order is het kindergeld een federale bevoegdheid. U hebt daar dus ook geen uitspraken over te doen. Het is natuurlijk niet alleen een beleid van koopkracht op federaal vlak en een beleid van kosteloosheid op Vlaams niveau. U zult in de VLD trouwens een verdediger vinden als het gaat over het maximaliseren van de kosteloosheid. Zo'n eenvoudig debat zal dat echter niet zijn. We zullen nog heel uitvoerig terugkomen op die nota en op het debat van de kosteloosheid.

Minister Frank Vandenbroucke: Ik ben het ermee eens dat het kindergeld een federale bevoegdheid is. Het omgekeerde zou eigenaardig zijn. Ik heb gezegd dat er nogal wat verwarring ontstond. U moet de Franstalige pers maar eens lezen. Er wordt nu een beleid ontwikkeld over het kosteloos toegankelijk maken van het onderwijs op basis van kinderbijslag. Dit is een begripsverwarring die best de wereld wordt uitgehouden. Dat is onze verantwoordelijkheid.

De heer Gilbert Van Baelen: Maar die is er niet aan Vlaamse kant.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ONTWERP VAN DECREET houdende de invoering van een forfaitaire vermindering in de personenbelasting – 805 (2005-2006) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: De heer Van den Heuvel, verslaggever, heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, op 9 en 16 mei 2006 hebben wij in de commissie het ontwerp van decreet besproken houdende de invoering van een forfaitaire vermindering in de personenbelasting.

De minister wees er in zijn toelichting op dat dit ontwerp is ingediend in uitvoering van het Vlaamse regeerakkoord. Concreet betreft het een forfaitaire belastingvermindering voor alle beroepsactieve Vlamingen om de economische groei te ondersteunen via een verhoging van de reële koopkracht van alle werkende Vlamingen en hierdoor meteen ook de werkloosheidsval verder af te bouwen.

De minister sprak van een positieve groeidynamiek die zich in Vlaanderen sinds enkele jaren opnieuw voltrekt: goede prestaties van bedrijven zowel wat omzet als winst betreft, positief consumentenvertrouwen en exportgroei en een toename van de bedrijfsinvesteringen. Om deze positieve economische groeioontwikkeling te bestendigen en te versterken, is het cruciaal dat andermaal een substantiële fiscale lastenverlaging wordt goedgekeurd die meteen en rechtstreeks zal inspelen op de drie reeds vermelde kernelementen, met name bedrijven, consumentenvertrouwen en export.

Het betreft een geleidelijk toenemende lastenverlaging, zowel in de tijd als qua aantal rechthebbenden, die in drie geleidelijke fasen verloopt. Vanaf het inkomstenjaar 2007 wordt een vermindering van 125 euro toegekend op de personenbelasting van iedere werkende Vlaming die een activiteitsinkomen heeft van minstens 5.500 euro en maximum 21.000 euro. Op die manier kunnen in het eerste jaar zowat een miljoen Vlamingen van de korting genieten, zoals in het Vlaamse regeerakkoord vooropgesteld is. Voor het inkomstenjaar 2008 wordt de lastenvermindering opgetrokken van 125 tot 150 euro. In de laatste en definitieve fase, dus vanaf inkomstenjaar 2009 wordt de vermindering opgetrokken tot 200 euro en geldt ze voor alle belastingplichtigen die een activiteitsinkomen hebben van minimum 5.500 euro.

De lastenverlaging wordt meteen verrekend in de bedrijfsvoorheffing die door de werkgever op het uitbe-

taalde loon wordt ingehouden. Hierdoor zal de werkende Vlaming de beloning voor zijn arbeid ook onmiddellijk in zijn loonzakje voelen.

Verschillende instanties werden bevraagd. Het Rekenhof gaf een gunstig advies. Ook met de federale overheid werd een akkoord bereikt over de technische uitvoerbaarheid. Zoals voorgeschreven in de bijzondere financieringswet werden de federale, de Waalse en de Brusselse Hoofdstedelijke regering ingelicht over de beleidsintenties van de Vlaamse Regering.

De SERV werd ook om advies gevraagd. Deze instantie kwam niet tot een consensus en bracht dan ook een verdeeld advies uit. Ten slotte bracht ook de Raad van State advies uit. Het was negatief voor wat de memorie van toelichting betreft. De nadruk lag te veel op het ontwerp als aangelegenheid van tewerkstellingsbeleid. De Vlaamse Regering heeft de memorie herschreven om tegemoet te komen aan het advies van de Raad van State. De klemtoon werd verschoven naar het algemeen economisch beleid in plaats van het tewerkstellingsbeleid.

Wat de budgettaire impact betreft, past de voorgelegde maatregel in het begrotingsbeleid van de Vlaamse Regering. Er wordt 125 miljoen euro uitgetrokken voor de eerste fase, 150 miljoen voor de tweede en ruim 500 miljoen in de definitieve fase.

Laat mij nu kort ingaan op de commissiebespreking. Ze viel uiteen in twee grote delen: de inhoud van het ontwerp en de bedoelde effecten enerzijds en de bevoegdheidskwestie en daarbij aansluitend het advies van de Raad van State anderzijds. Vlaams Belang vroeg zich af of de werkloosheidsval effectief wordt aangepakt door dit ontwerp van decreet. Ze noemde de belastingvermindering voornamelijk een liberale truc en meende dat de voorliggende maatregel van forfaitaire belastingvermindering niet meer is dan een druppel op een hete plaat. Toch stelde Vlaams Belang dat elke maatregel, hoe klein ook, een stap in de goede richting is. Vlaams belang zal het ontwerp van decreet dan ook steunen.

Ook Groen! trok de beleidseffecten van de maatregel in twijfel. Zo veronderstelde Groen! dat niemand tegen het ontwerp van decreet zal stemmen. Op zich betekent de forfaitaire belastingvermindering immers een leuk cadeau. Groen! wenste echter te benadrukken dat het ook niet meer dan dat is.

CD&V huldigde het standpunt dat arbeid moet lonen. De fractie zal de belastingvermindering dan ook voluit steunen. Deze maatregel alleen zal echter niet volstaan om de werkloosheidsval te bestrijden. Andere initiatie-

ven moeten dan ook worden aangemoedigd. Er moet een context van begeleiding en controle komen. Financiële stimuli alleen zijn onvoldoende.

De woordvoerder van sp.a meende dat er sprake is van enige dubbelzinnigheid ten aanzien van het ontwerp van decreet. Enerzijds wil men een inhoudelijk beleid voeren inzake de werkzaamheidsgraad en anderzijds wil men een algemene lastenverlaging invoeren, zodat het vertrouwen van de burger in de overheid en als consument zou vergroten. Hij benadrukte dat de voorliggende maatregel een belangrijke strategie vormt om het groeipotentieel van de Vlaamse economie te versterken, maar dat het niet dé aangewezen strategie is zoals vermeld in de memorie van toelichting. Hij vroeg zich bovendien af wat er zal worden gedaan voor de groep die niet onder het toepassingsgebied van het ontwerp van decreet valt. Hij verwees naar degenen die geen inkomensbelastingen betalen, ook al verwerven ze een inkomen uit arbeid. Ze behoren nochtans tot de laagste inkomstencategorieën en vormen de uiteindelijke doelgroep inzake werkloosheidsvallen.

Bij de VLD-fractie heerste er totaal geen twijfel over de gunstige economische effecten voor de werkgelegenheid. De fractie schaarde zich achter het ontwerp van decreet omdat het duidelijk het VLD-standpunt weergeeft dat wie hard werkt, meer moet verdienen. Verder moet ook elke maatregel die het verschil tussen werken en inactiviteit vergroot, worden gesteund.

In zijn repliek verkondigde minister Van Mechelen duidelijk zijn overtuiging over de economische effecten van de lastenvermindering. Hij benadrukte dat er een duidelijke beleidsmatige keuze is gemaakt en dat de forfaitaire lastenvermindering een van de maatregelen is om de Vlaamse economie te stimuleren.

Wat de bevoegdheidskwestie en het advies van de Raad van State betreffen, stelde Vlaams Belang dat het geen bezwaren heeft bij de motivering dat het ontwerp van decreet een Vlaamse bevoegdheid is. Vlaams Belang noemde de oorspronkelijk verkeerde motivering een schoonheidsfoutje en verklaarde achter het ontwerp van decreet te blijven staan, inclusief de motivering, zoals die door de Vlaamse Regering werd aangepast naar aanleiding van het advies van de Raad van State.

CD&V greep het advies van de Raad van State aan om te pleiten voor een extra overheveling van de sociaal-economische hefboomen – het inkomensbeleid, het werkgelegenheidsbeleid, innovatie en vennootschapsbelasting – naar de gewesten bij de volgende federale onderhandelingen. CD&V meende dat de maatregel om mensen te activeren een duidelijk economisch doel heeft, met gevolgen voor de tewerkstelling.

Daarom stelde deze fractie voor dat de Vlaamse Regering duidelijke tegenargumenten moet plaatsen tegenover het advies van de Raad van State. De sp.a-fractie pleitte ervoor om het ontwerp van decreet opnieuw voor te leggen aan de Raad van State, omdat dit volgens haar alleen maar voordelen biedt. Groen! sloot zich hierbij aan, omdat het vond dat de nieuwe argumentatie van de Vlaamse Regering geen steek hield. Het betreft hier volgens Groen! immers geen economische beleidsmaatregel. Het commissielid van Groen! beklemtoonde dat er zekerheid moet zijn over de vraag of Vlaanderen al dan niet bevoegd is, gezien de budgettaire weerslag van de maatregel.

De minister herinnerde eraan dat de finale toetsing gebeurt door het Arbitragehof, maar hij betwijfelt dat het decreet zal worden aangevochten voor deze instantie, aangezien het ontwerp van decreet tot in de kleinste details is besproken met de federale en gewestelijke ministers van Financiën. In de commissie ter stemming gebracht, werd het voorstel om dergelijke vraag tot beredeneerd advies van de Raad van State over het ontwerp van decreet aan de voorzitter van het Vlaams Parlement voor te leggen verworpen met 11 stemmen tegen 1. Na de commissiebesprekingen werd het ontwerp van decreet eenparig aangenomen met 14 stemmen. (*Applaus*)

De voorzitter: De heer De Reuse heeft het woord.

De heer Herman De Reuse: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, dit ontwerp van decreet werd inderdaad met veertien stemmen op veertien aanwezigen goedgekeurd in de commissie. Dat wil nochtans niet zeggen dat we geen bemerkingen bij dit ontwerp van decreet naar voren willen brengen.

De verslaggever heeft terecht gezegd dat de Vlaams Belangfractie zeker en vast geen bezwaar tegen heeft wat inventief werken met die bevoegdheidskwestie, want uiteindelijk heeft de Raad van State in zijn advies gezegd dat men eigenlijk fout zat qua motivering. Dan is het natuurlijk wel goed dat men daar een andere terminologie op plakt en dat men in de plaats van over werkgelegenheid spreekt over algemene economische factoren en dergelijke. Dat is allemaal prettig meegenomen en wat ons betreft mag dat allemaal. We zien dat aan maar vinden het toch wel wat spijtig. Het is namelijk geen geheim dat iemand die zich ooit voor het Arbitragehof tegen dit decreet zou willen keren, de werkelijkheid toch wel kent. Er wordt een hele redenering opgebouwd dat het hier ook gaat over de bestrijding van de werkloosheidsval, dat heeft natuurlijk te maken met tewerkstelling, werkloosheid enzovoort. Van ons mag men zo inventief zijn, maar ons zal men niet ontmoeten op die weg, want we vinden dat toch

een schoonheidsfoutje. We vinden dat toch een onvoorzichtigheid, we vinden dat u op voorhand toch wat beter zou moeten nadenken wanneer u tot een dergelijke formulering overgaat, vooral omdat het gaat over een bevoegdheid die uitzonderlijk is en die dus uiteindelijk alleen in het kader van de bevoegdheid van de gewesten of gemeenschappen bestaat. Men heeft dit uiteraard gemeld aan de andere deelregeringen in deze federale staat, maar we zullen zien wat daarvan komt. De minister heeft gezegd dat hij daar eigenlijk vrij gerust in is, maar uiteindelijk zullen we pas meer weten na de publicatie en het verstrijken van de termijn van voorziening. Wat ons betreft is er dus geen probleem.

Dan wil ik het toch even hebben over de timing van dit ontwerp van decreet. Dit is natuurlijk, net zoals de schoolpremie in september waarover het daarnet ging, ook een geschenkje dat men aankondigt naar aanleiding van de verkiezingen. Men wist dit eigenlijk ook al, zoals we hebben gezegd bij de bespreking van deze begroting: men heeft de inkomsten van de Vlaamse Gemeenschap bewust onderschat. Tegen het advies van de federale regering in heeft men minder inkomsten ingeschreven in de begroting. Men wist dus dat men een potje zou hebben en dat men in de loop van dit jaar kon overgaan tot uitgaven hier en daar. Dat zal nu niet dit jaar gebeuren maar pas in 2007, maar men weet dat er dus geld is.

Men wist dat al een tijdje. Dit ontwerp van decreet wordt nu behandeld omdat we ons in de aanloop naar de verkiezingen bevinden.

Men stelt dat men zo de werkloosheidsval wil bestrijden. Cijfers zoals 125, nadien 150 en zelfs meer dan 500 euro op kruissnelheid lijken enorm. Dat lijkt niet onaanzienlijk. Laten we evenwel eens kijken wat men aan wie geeft. Dan is het allemaal niet zo veel. Dan komen we terug uit bij het pintje of de pizza waarover de heer Van Rompuy het al eens bij een vorige gelegenheid heeft gehad. Het is een druppel op een hete plaat. In 2007 gaat het over 125 euro, of 2,4 euro per week: daarmee kan men zelfs geen twee pintjes kopen. Het gaat om uitkeringen die niet worden geïndexeerd, en dus door de inflatie zullen worden uitgehold. Het totaalbedrag kan dus wel indrukwekkend lijken, maar voor de man en de vrouw in de straat stelt het niet veel voor. Het blijft vrij onbeduidend.

Wij zullen dat ontwerp van decreet goedkeuren. *(Opmerkingen op de banken van CD&V)*

Ik zal dat nog uitleggen.

Zeker in het licht van de bestaande Vlaamse en federale fiscale druk blijft het allemaal erg onbeduidend. Vlaanderen probeert iets aan de werkloosheidsval te doen. Wij

geloven evenwel niet in het gunstige effect op de tewerkstelling, en we staan daarmee niet alleen. Misschien hebben wij het in de commissie wat scherper gezegd dan de anderen, maar ook de heren Van Rompuy en Sannen hebben hun bedenkingen. Als u dat in twijfel trekt, zal ik hen letterlijk citeren. Als u de hoge fiscale druk wilt verminderen, dan kunt u op onze steun rekenen. In de afgelopen zes jaar is de fiscale druk van steden en gemeenten met ongeveer 30 percent gestegen. Uw maatregel is dus een druppel op een hete plaat, en het effect op de werkloosheidscijfers is verwaarloosbaar.

Dat laatste is overigens niet het doel, want het plafond waarboven men geen aanspraak kan maken op de maatregel wordt vanaf 2009 afgeschaft. In de commissieverlagen is vermeld dat de heer Van Rompuy heeft toegegeven dat dit een zuiver politiek gemotiveerde maatregel is. Met de bestrijding van de werkloosheid heeft dit niets te maken. Sommigen zullen zich afvragen waarom het Vlaams Belang bedenkingen formuleert bij een tekst die onze fractie toch wil goedkeuren.

Dan zegt de heer Vanackere ergens in de commissie dat wij enerzijds de invoering van forfaitaire belastingen steunen maar anderzijds in vraag stellen. De heer Van Rompuy stelt dat de Vlaams Belangfractie de moed moet hebben om tegen te stemmen met dergelijke kritiek. Dat is heel mooi, maar lees dan eens uw eigen kritiek. Kijk eens hoe gelukkig u zelf bent met dit decreet.

Wij zijn allemaal voor belastingverlaging. Zelf stelt u in de commissie: “De heer Van Rompuy verklaart dat CD&V het ontwerp van decreet zal aannemen. Of er echter meer mensen aan een baan zullen geraken, is onzeker volgens het commissielid.” Dat van de werkloosheidsval is dus onzeker. “Er zijn geen strikte, economische wetmatigheden dienaangaande. Er zijn immers zoveel verschillende economische parameters en wettelijke maatregelen die een rol kunnen spelen.” Vervolgens zegt u: “Om politieke redenen, niet om redenen van tewerkstelling, niet om redenen van economie is de maatregel doorgetrokken tot een algemene lastenverlaging.” Voor die politieke redenen, waar u duidelijk niet akkoord mee gaat, zult u toch stemmen omdat u natuurlijk een andere regeringspartner in de ministerbank hebt zitten.

Het is in ieder geval moeilijk om aan dit ontwerp van decreet een algemeen macro-economisch discours te koppelen. Maar ook u keurt het toch goed. U zegt dat de verantwoording van dit decreet niet klopt, maar keurt het toch goed. Wij zeggen tenminste nog dat we niet akkoord gaan met een aantal zaken, maar het toch goedkeuren omdat we daarmee de algemene fiscale

druk verminderen, al is het dan maar een druppel op een hete plaat. Dat is de reden waarom wij dit goedkeuren. We kunnen immers niet sturend optreden.

Als we maatregelen voorstellen en voorstellen van resolutie of decreet indienen, worden ze nauwelijks op hun inhoud geëvalueerd en stemt men ze toch weg. Wij moeten als oppositie het beleid niet uitzetten. Alles wat we in dat opzicht ondernemen wordt per definitie weggestemd. Ik hoor collega Loones nog zeggen dat hij zelfs niet meer zou kijken naar de inhoud van wat wij indienen. Dat is dan een regeringspartner van u, zelfs een coalitiepartner. Daar gaat het over, mijnheer Van Rompuy. U vraagt waarom wij dat als Vlaams Belang goedkeuren. Wij hebben redenen om dit goed te keuren en u haalt zelf de redenen aan waarom u daarmee niet gelukkig bent.

Ik zal nog verder citeren naar aanleiding van dit ontwerp: "Het advies van de Raad van State wijst op minstens een aantal onvolkomenheden in het Lambermontakkoord. Dat sterkt CD&V in zijn pleidooi voor een extra overheveling van de sociaal-economische hefboomen naar de gewesten bij de volgende fase van de federale onderhandelingen. Op de vraag van de heer De Reuse wat CD&V bedoelt bij sociaalrechtelijke hefboomen, antwoordt de heer Koen Van de Heuvel dat er voor CD&V vier prioriteiten zijn opdat de gewesten eigen instrumenten hebben om een autonoom economisch beleid te kunnen voeren, namelijk het leggen van eigen klemtonen inzake inkomensvorming, werkgelegenheidsbeleid, innovatie en vennootschapsbelasting. De heer De Reuse stelt vast dat CD&V dus niet de gehele of gedeeltelijke splitsing van de sociale zekerheid vraagt." Waarop CD&V monddood blijft. Dat staat in het verslag van uw partijgenoot, de heer Van den Heuvel. Ik lees enkel de tekst. *(Opmerkingen)*

De heer Eric Van Rompuy: Mijnheer De Reuse, ik krijg de indruk dat u verslaggever wordt. *(Opmerkingen)*

De heer Herman De Reuse: Mijnheer Van Rompuy, ik ben geen verslaggever. Ik wijs u enkel op het verslag. Ik heb ook de tekst op uw website gelezen. U permitteert het zich te stellen dat het Vlaams Belang tegen het ontwerp van decreet is, maar toch voor zal stemmen. Wij zeggen waarom we voor het ontwerp van decreet stemmen. U zegt dit niet. U haalt enkel aan wat er aan het ontwerp van decreet mankeert. *(Opmerkingen)*

Ik lees dat op uw site. Ik mag u toch citeren?

De heer Eric Van Rompuy: Mijnheer De Reuse, u moet mij wel volledig citeren. Het gaat hier duidelijk om een politiek akkoord. Dit punt is zelfs in het Vlaams regeerakkoord opgenomen. *(Opmerkingen)*

De heer Herman De Reuse: Mijnheer Van Rompuy, u bent pas voor deze maatregel gewonnen vanaf 2009, wanneer hij voor iedereen zal gelden. Dat is politiek. U maakt het onderscheid tussen de komende jaren en 2009. Wat de jaren 2007 en 2008 betreft, gelooft u niet in deze maatregel. Gezien de cijfers, gelooft u pas dat de maatregel in 2009 effect zal hebben.

U moet het verslag eens goed nalezen. Indien u het hiermee niet eens bent, moet u de verslaggever corrigeren. In de tekst die ik net heb voorgelezen, staat dat het hier om politiek gaat en dat dit niets met de werkloosheidsval of met economie te maken heeft. *(Opmerkingen)*

De heer Eric Van Rompuy: Onze basishouding blijft dezelfde. Een lastenverlaging van 200 euro per persoon of 400 euro per gezin leidt niet noodzakelijk tot de creatie van meer jobs, tot meer werkgelegenheid, tot een stijging van de koopkracht en tot economische groei. Dat is immers afhankelijk van veel factoren, zoals de conjunctuur en de algemene evolutie van de koopkracht. *(Opmerkingen)*

Volgens mij is dit geen mechanische wet. Sommigen geloven wel degelijk in een dergelijke wetmatigheid. Liberalen geloven dat een lastenverlaging automatisch tot meer werkgelegenheid en tot een toename van de groei leidt. *(Opmerkingen)*

Ik betwijfel of dit een automatisme is. We hebben nu een lastenverlaging met 700 miljoen euro goedgekeurd. Oorspronkelijk had het voorstel van de VLD betrekking op het vakantiegeld. Tijdens de eerste fase van de besprekingen is dit voorstel gewijzigd. Nu zal deze maatregel een steentje tot de werkloosheidsval bijdragen. In 2009 zal de maatregel worden veralgemeend. In samenhang met een aantal andere factoren kan deze maatregel op dat ogenblik een economisch effect sorteren. Dit is evenwel verre van zeker. Meer hebben we hierover niet gezegd. *(Opmerkingen)*

We stemmen voor het ontwerp van decreet omdat deze maatregel in het Vlaams regeerakkoord staat.

De heer Herman De Reuse: Het Vlaams regeerakkoord stelt dat de Vlaamse Regering maatregelen zal treffen. Dit ontwerp van decreet staat niet in het Vlaams regeerakkoord.

De heer Eric Van Rompuy: Dat staat wel in het Vlaams regeerakkoord. Er is zelfs letterlijk afgesproken dat de Vlaamse Regering een ontwerp van decreet zou indienen. We stemmen hier nu al over maatregelen die in 2009 van kracht zullen worden.

De heer Herman De Reuse: Staan daar in het Vlaams regeerakkoord ook cijfers bij?

De heer Eric Van Rompuy: Deze maatregel is in de meerjarenbegroting opgenomen en staat op verschillende andere plaatsen vermeld. *(Opmerkingen)*

Mijnheer De Reuse, wij hebben destijds tegen de afschaffing van het kijk- en luistergeld gestemd.

De heer Herman De Reuse: Mijnheer Van Rompuy, toen bent u bijzonder moedig geweest.

De heer Eric Van Rompuy: De heer Stevaert heeft daar toen een verkiezingsthema van gemaakt. Hij heeft toen verklaard dat wij dat de mensen niet gunden. Wij waren verzuurde, verbitterde mensen die geen snoepjes wilden uitdelen en niet wilden dat iemand gratis naar zijn televisietoestel kon kijken. Hij heeft er toen zelfs de verkiezingen mee gewonnen. *(Opmerkingen)*

Mijnheer De Reuse, wij hebben tegen de afschaffing van het kijk- en luistergeld gestemd.

U zou zich consequent moeten gedragen. Indien u dit een belachelijke maatregel vindt, moet u tegen dit ontwerp van decreet stemmen. Dat is wat ik verwacht van een partij als het Vlaams Belang, die zich de grootste partij van Vlaanderen noemt.

De heer Herman De Reuse: Het Vlaams Belang is de grootste partij.

De heer Eric Van Rompuy: Het Vlaams Belang heeft de ambitie te besturen. Het lijkt me logisch dat een partij die een maatregel economische nonsens vindt, die maatregel niet aanvaardt en tegen het ontwerp van decreet stemt. Op die manier zou het Vlaams Belang oppositie voeren. Nu stemt het Vlaams Belang gewoon mee met de meerderheid. Er is hier geen oppositie meer. *(Gelach en opmerkingen van de heer Filip Dewinter)*

Mijnheer Dewinter, ik vind dat niet constructief.

De heer Herman De Reuse: Wie het kleine niet eert, is het grote niet waard.

De heer Eric Van Rompuy: Mijnheer De Reuse, aangezien u voor het ontwerp van decreet zult stemmen, zou u hier moeten verklaren dat het om een goede, de economie stimulerende maatregel gaat. Nu spreekt u dubbele taal. *(Opmerkingen)*

U vindt de maatregel nonsens, maar u zult hem mee goedkeuren.

De voorzitter: Heren, mag ik vragen om deze discussie af te ronden? In feite bent u het eens en zult u straks voor het ontwerp van decreet stemmen. *(Gelach)*

De heer Eric Van Rompuy: Net om die reden vind ik dat er hier geen oppositie meer is. De heer De Reuse probeert ons uit te dagen. Hij wil dat wij hier oppositie voeren. *(Opmerkingen)*

De heer De Reuse zou hier oppositie moeten voeren. Wij zullen dit ontwerp van decreet goedkeuren. Zijn fractie zal dit eveneens doen. Dit debat is bijna overbodig.

De heer Herman De Reuse: De andere sprekers hoeven niet opnieuw... *(Interrupties)*

Wat mij betreft hoeft het niet!

De heer Steven Vanackere: Mijnheer de voorzitter, dit is een vreemd parlementair debat. De oppositie verklaart dat ze absoluut voor een voorstel van de regering wil stemmen, ook al heeft ze kritiek, en vraagt aan de meerderheid waarom ze er niet tegen is. Dat is toch bijzonder vreemd.

De heer Herman De Reuse: Ik neem aan dat de regering overtuigd is van het feit dat de maatregelen die ze neemt, nuttig zijn. Tijdens de bespreking lijkt het alsof alleen de minister daarvan overtuigd is. Hij schrijft er zelfs macro-economische gevolgen aan toe. Over 3 jaar zal de consument zo'n 200 gedevalueerde euro's meer hebben. De minister zegt dat de consument dan meer zal kunnen kopen, dat het consumentenvertrouwen zal groeien, dat er meer zal worden geproduceerd, dat er meer zal worden uitgevoerd en dat de economie zal floreren. Dat staat in de toelichting.

Minister Dirk Van Mechelen: Mijnheer De Reuse, u volgt het economisch debat. Ik neem aan dat u ondertussen ook kennis hebt genomen van het verslag van de Nationale Bank en dat u hebt gelezen wat de heer Quaden, gouverneur van de Nationale Bank, heeft gesteld. Deze maatregel past perfect in wat deze man namens de raad heeft gezegd over maatregelen die we onder andere moeten nemen om de economische groei te blijven bevorderen, de tewerkstelling op peil te brengen en de werkzaamheidsgraad te verhogen.

We hebben nog altijd maar een werkzaamheidsgraad van 64 tot 65 percent en de vergrijzing komt met de dag dichterbij. We moeten niet alleen investeren in talent en kwalitatieve arbeidskrachten. We zullen binnenkort ook voor voldoende kwantiteit moeten zorgen. Indien ondernemingen in een aantrekkelijke economie

geen jobs ingevuld krijgen, zal er immers opnieuw een oververhitting van de arbeidsmarkt ontstaan.

Ik heb in 1991 met de nationale minister van Arbeid gediscussieerd. Toen werd er gezegd dat werkloosheid nooit meer zou verdwijnen. Op een bepaald ogenblik hebben we de werkloosheid echter zien smelten als sneeuw voor de zon.

De jeugdwerkloosheid daalt altijd eerst in een economische conjunctuur die opnieuw aantrekt. We hebben er dus alle belang bij alle grote en kleine maatregelen te nemen die ervoor kunnen zorgen dat mensen bereid zijn te werken en ervoor te gaan.

De heer Herman De Reuse: Daarom verlenen we onze steun. Het is een kleine stap in de goede richting.

U zegt ook dat u de werkloosheidsval wilt voorkomen. Nu blijkt dat de federale overheid maatregelen treft voor vervangingsinkomens. De werkloosheidsval die u wilt overbruggen, creëert men opnieuw.

Minister Dirk Van Mechelen: De federale overheid creëert een batterij maatregelen om ook voor werkenden de lasten te verlagen. Ik pleit er al drie jaar voor om onder andere drastische verlagingen door te voeren in verband met de ploegenarbeid en nachtarbeid. Degenen die weten hoe moeilijk het is voor bedrijven als BASF, Opel en andere grote bedrijven in Vlaanderen om mensen te vinden, weten ook dat we van debatten als dit het best geen lolletje maken. Vergelijkingen met pizza's en pintjes verafschuw ik. Ze zijn helemaal verkeerd.

De heer Herman De Reuse: Ik heb die vergelijking niet gemaakt. Ik heb ze geleend van iemand anders in dit huis.

We zijn bereid om de stap te zetten. U weet veel beter dan ik wat er op regeringsniveau valt te verwachten of nu al wordt besproken, ook op federaal vlak.

Ik weet wel welke maatregelen er worden getroffen. De werkloosheidsval die u wilt uitschakelen, creëert men opnieuw. U doet iets en de federale overheid doet iets anders dat het kleine effect van wat u doet, neutraliseert.

U kunt daar uiteraard niets aan doen. U bepaalt niet wat er in de Kamer gebeurt.

Ik heb duidelijk gemaakt waarom we onze steun verlenen aan dit ontwerp. We hebben er goede redenen voor en die heb ik uitgelegd.

Mijnheer Van Rompuy, dat heeft niks te maken met rechtlijnigheid. Wij zeggen waarom. U bent er fier op

dat u destijds tegen de afschaffing van het kijk- en luistergeld hebt gestemd. Ik wil alleen maar zeggen dat de kiezer u daar niet voor beloond heeft.

Wij bepalen dit beleid niet. Alle voorstellen die we in dit huis doen, worden volledig weggestemd. Wij moeten het beleid niet bepalen. Als er iets goed is, zijn we gelukkig en sluiten we ons daarbij aan, met uiteraard de kritische opmerkingen die we in de rand maken. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: Mijnheer de voorzitter, heb geen angst. Ik ga niet voor de derde keer verslag uitbrengen van de commissiebesprekingen en ook niet citeren of het verslag voorlezen.

Beste vrienden, ik denk dat we als CD&V-fractie wel achter dit ontwerp van decreet staan, om verschillende inhoudelijke redenen. In 2010 staan we voor een fameuze demografische uitdaging, waarbij de krapte op de arbeidsmarkt in Vlaanderen heel sterk zal spelen. We moeten er absoluut voor zorgen dat arbeid loont en dat het verschil tussen activiteit en inactiviteit voldoende groot is.

De heer Van Rompuy heeft bedoeld dat we daar relatief voorzichtig in willen zijn. We gaan er niet van uit dat het een mechanische vanzelfsprekendheid of een automatisatie is. Er spelen natuurlijk ook andere factoren mee, zoals de conjunctuurontwikkeling en de economische situatie op wereldvlak. Dat was de boodschap die de heer Van Rompuy wou geven. Dit ontwerp van decreet levert een beperkte maar wezenlijke bijdrage om het verschil tussen arbeidsinkomen en inactiviteit groot genoeg te maken, want na 2010 zullen we onze Vlaamse arbeidskrachten volop nodig hebben. Op deze manier kunnen we de Vlaamse economische groei stimuleren.

De werkloosheidsval is een andere inhoudelijke reden om dit ontwerp van decreet te steunen. In de commissie hebben we gezegd dat dit ontwerp van decreet niet de allesomvattende oplossing is om de werkloosheidsval volledig uit Vlaanderen te bannen. Er is niet alleen een financiële werkloosheidsval, maar er zijn ook niet-financiële werkloosheidsvallen. Dit ontwerp van decreet levert een bijdrage om de werkloosheidsval te verkleinen. We hebben gezegd dat dat niet voldoende is en dat we ook moeten inspelen op de niet-financiële werkloosheidsvallen – kinderopvang en mobiliteit –, op de sluitende aanpak en op voldoende begeleiding. Er zijn rechten maar ook plichten. Dat zijn allemaal

aspecten om de aansluiting op de arbeidsmarkt te versterken.

Dit ontwerp van decreet is één element in de omvattende aanpak om de werkloosheidsvallen te verminderen. Bovendien neemt Vlaanderen hier zijn verantwoordelijkheid. Op het federale niveau is het tempo de voorbij weken en maanden – om niet te zeggen jaren – duidelijk gestokt. Het is absoluut noodzakelijk dat we vanuit Vlaanderen voldoende signalen geven dat we, binnen onze huidige bevoegdheden, onze verantwoordelijkheid nemen.

Bij de discussie over het advies van de Raad van State heeft de CD&V-fractie duidelijk onderstreept dat het voor ons een element is om te zeggen dat Vlaanderen zijn verantwoordelijkheid wil opnemen, maar dat we in een keurslijf zitten. We willen verder gaan, om de volgende jaren in Vlaanderen een sterker economisch beleid te kunnen voeren. Dan gaat het over vennootschapsbelasting, inkomensvorming, arbeidsmarkt en innovatie.

Inzake de haalbaarheid en de financiële meerjarenplanning willen we zeggen dat het past in het geheel.

Daarom heeft de heer Van Rompuy nog eens duidelijk gezegd dat we vertrokken zijn uit ‘Vlaanderen vakantie-land’. Het was onze bijdrage in de regeringsonderhandelingen om het economische element toe te voegen, om het groeipotentieel en de groeidynamiek van Vlaanderen te versterken, om oog te hebben voor de arbeidsmarkt en om voldoende actieve Vlamingen te hebben na 2010.

De belastingverlaging wordt gefaseerd en geleidelijk ingevoerd, naarmate er een budgettaire marge is. Dat past in het beleid van deze regering. We zijn er ons van bewust dat de belastingverlagingen die in dit decreet zijn opgenomen, in de ogen van sommigen – ik kijk vooral naar rechts – beperkt zijn. Vele aalmoezen kunnen op het einde van de dag echter tot een hoog bedrag oplopen.

We weten ook dat deze belastingverlaging ervoor zorgt dat de vrije beleidsruimte voor een groot stuk wordt opgebruikt, mijnheer Stassen, en dat zult u wellicht in uw betoog aanhalen. De Vlaamse overheid dient echter twee meesters: degene die op de een of ander manier geniet van overheidsuitgaven en degene die op een of andere manier belastingen betaalt. Openbare uitgaven moeten altijd – is het niet nu dan toch straks – met belastingen worden gefinancierd. Een duurzame en eerlijke belastingverlaging betekent dat de tering naar de nering wordt gezet. Dat discours horen we hier zelden. Eigenlijk was dat de kernboodschap die minister Vandenbroucke terecht naar de federale regering heeft gestuurd. Ook al zit de Vlaamse overheid niet op een berg schulden, we zitten ook niet op een berg geld. Dan is beheersing een

deugd. Dat geldt zowel voor de uitgavenverhoging als voor belastingverlaging. De CD&V-fractie meent dat dat evenwicht niet is verstoord. Daarom steunen we dit ontwerp van decreet volledig. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter: Mevrouw Eeckhout heeft het woord.

Mevrouw Hilde Eeckhout: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, dit ontwerp van decreet geeft volledig uitvoering aan het Vlaamse regeerakkoord. Ik hoor dat er aan wordt getwijfeld, daarom wil ik er een klein stukje uit citeren: ‘De Vlaamse Regering wil gebruik maken van haar bevoegdheid om belastingverminderingen toe te staan om de werkloosheidsvallen weg te werken en de mensen die beroepsactief zijn, te stimuleren. Daartoe zal een Vlaamse belastingvermindering worden toegekend vanaf 2007. In 2009 zal deze belastingvermindering uitgebreid worden naar alle inwoners van het Vlaamse Gewest die beroepsactief zijn. Deze belastingvermindering op het inkomen uit arbeid, zal worden toegekend onder de sociaal-economische bevoegdheid van het Vlaamse Gewest. Dit teneinde de bestaande inactiviteitsval, ingevolge de huidige belastingvermindering die enkel geldt voor vervangingsinkomens, geleidelijk weg te werken.’

Ik ben ervan overtuigd dat het voorliggende ontwerp van decreet volledig past in het kader van het Vlaamse regeerakkoord. Het voornemen van de Vlaamse Regering om door een vermindering van de personenbelasting bij te dragen tot een verhoging van de activiteitsgraad in Vlaanderen, past in een beleid dat ertoe strekt een stabiel economisch, ondernemingsvriendelijk klimaat te creëren, een noodzakelijke voedingsbodem voor economische groei.

In een recente studie van McKinsey wordt aangeduid dat het verschil tussen enerzijds de lage lonen die geboden worden in vele jobs en anderzijds de werkloosheidsvergoeding, inclusief alle voordelen, werk zoeken voor sommigen veeleer onaantrekkelijk maakt. Waarom zou men werken als men niet meer verdient? Dat resulteert in een probleem van aanzienlijke langdurige werkloosheid in België. Ook uit cijfers van de FOD Arbeid blijkt dat het financiële verschil tussen inactiviteit enerzijds en werken anderzijds in bepaalde gevallen beperkt is tot hooguit 5 procent. Een aantal mensen zal bijgevolg niet actief willen zijn op de arbeidsmarkt.

De kennis, de vaardigheden en de arbeidsattitude van diegenen die lang werkloos zijn, brokkelen voortdurend af. Ze worden daardoor minder inzetbaar op de arbeidsmarkt. Om tot een sterk economisch draagvlak te komen, is het van het grootste belang dat we die

tendens kunnen keren. De arbeidskosten in België behoren tot de hoogste van Europa, wat bijzonder schadelijk is voor onze concurrentiepositie. Vaak horen we dat de hoge arbeidslasten de reden vormen voor het feit dat bepaalde activiteiten naar het buitenland verhuizen. De hoge arbeidskosten betekenen echter niet dat de mensen een hoog netto-inkomen ontvangen. Een te groot deel van wat de werkgever betaalt, vloeit immers via de personenbelasting en de sociale bijdragen naar de overheid. De zogeheten loonwag is voor ons echt te groot. Ze is ook te wijten aan de te hoge personenbelasting. Daarom staan wij volledig achter deze lastenverlaging.

Wellicht is het zo, mijnheer De Reuse, dat er geen mechanische wetmatigheid bestaat wat het effect van de lastenverlaging betreft, maar de VLD is zeker dat lastenverlaging dé aangewezen strategie is om op lange termijn het groeipotentieel van onze Vlaamse economie te versterken. De relatie tussen de lastenverlaging en de economische groei wordt verklaard door verschillende fenomenen. Een van de belangrijkste is die van de incentive-effecten, die bepalen of een individu ervoor kiest al dan niet te gaan werken. Wanneer meer mensen ertoe kunnen worden aangezet een baan te nemen, resulteert dit in een besparing op de werkloosheidsuitkeringen, wat dan weer beleidsruimte creëert, die dan opnieuw kan worden gebruikt om een lastenverlaging op arbeid mogelijk te maken.

De voorbije jaren heeft de federale regering al heel wat initiatieven genomen om de lasten op arbeid te verlagen. We zijn dan ook heel blij dat de Vlaamse Regering binnen haar eigen bevoegdheden de kans grijpt om de Vlaamse economie te steunen. Het voorliggende ontwerp van decreet komt tegemoet aan drie belangrijke doelstellingen, met name het op elkaar afstemmen van vraag en aanbod op de arbeidsmarkt, het doorvoeren van een loonkostenmatiging en het creëren van een positief economisch klimaat. Het staat dan ook zonder meer vast dat we deze maatregel, die erop gericht is de Vlaamse economie te stimuleren en bijgevolg verbonden is aan de sociaal-economische bevoegdheden van het Vlaams Parlement, kunnen ondersteunen. Dit is dan ook meteen het antwoord op de kritiek van de Raad van State. De voorgestelde maatregel past bovendien volledig in het begrotingsbeleid van de Vlaamse Regering. Er wordt in de meerjarenbegroting voorzien in een bedrag van 125 miljoen euro voor de eerste fase, van 150 miljoen euro voor de tweede fase en van 500 miljoen euro in een laatste fase.

Wij geloven voor 100 procent dat deze budgettaire inspanning een substantiële economische en maatschappelijke return zal teweegbrengen. In een eerste fase wordt de maximumgrens voor het activiteitsinkomen op 21.000 euro gelegd, zodat in 2007 een miljoen Vlamingen van

de korting kunnen genieten. Ook dat was bepaald in het regeerakkoord.

Ten slotte lijkt het ons essentieel dat er onmiddellijk een volledige verrekening komt in de bedrijfsvoorheffing. We zijn dan ook bijzonder tevreden dat daar met de federale overheid een akkoord over werd bereikt in het Overlegcomité. Op 16 november 2005 heeft de federale overheid er zich immers toe verbonden deze verrekening op maandelijkse basis mogelijk te maken, zodat de Vlaming niet nog twee jaar moet wachten alvorens hij er de effecten van voelt. De VLD staat dus voor 100 procent achter dit initiatief, dat een drievoudige doelstelling nastreeft, met name het op elkaar afstemmen van vraag en aanbod op de arbeidsmarkt, het doorvoeren van een loonkostenmatiging en het creëren van een positief economisch klimaat. Wij zullen dit ontwerp van decreet dus uiteraard goedkeuren.

Ik ben heel blij dat we dit ontwerp nu zullen kunnen goedkeuren. Op 16 juni was het immers 'fair tax day'. Ik ben ervan overtuigd dat met dit ontwerp van decreet de Vlamingen minstens een dagje vroeger voor zichzelf zullen beginnen te werken, en niet meer voor de overheid. *(Applaus bij de meerderheid)*

De voorzitter: De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik dank de verslaggever voor zijn goede weergave van wat er in de commissie is gezegd. Het is dan ook niet nodig al onze opmerkingen en vragen uit de commissievergadering te herhalen, zodat ik me hier kan concentreren op enkele punten.

Het is duidelijk dat wat we straks zullen goedkeuren, al expliciet in het regeerakkoord stond. Belangrijk is dat het gaat om een lastenverlaging in centen en niet in procenten. Op grond van sociale overwegingen lijkt me dat belangrijk te zijn.

De doelstelling van deze lastenverlaging is enerzijds het bestrijden van de werkloosheidsval en anderzijds het versterken van de koopkracht. Met deze lastenverlaging doen we dat, zeker omdat we op federaal niveau hebben kunnen bekomen dat de verlaging dadelijk zal worden verrekend in de bedrijfsvoorheffing. In de eerste fase zal de verlaging bij de inkomens tussen 5.500 euro en 21.000 euro sterk gevoeld worden. In die lage inkomens is immers elke euro belangrijk. Het gaat dan niet alleen om koopkracht, maar ook om een aanmoediging om te werken. Er ontstaat namelijk een groter verschil in inkomen tussen werken en niet werken.

In een tweede fase komt er een veralgemening. Zonet is er al een uitvoerige discussie gevoerd over het nut of

onnut daarvan. Duidelijk is dat, wanneer mensen een hoger inkomen hebben, de koopkracht verhoogt. Wel moeten we toegeven dat dit effect minder groot zal zijn voor hoge inkomens dan voor gemiddelde en lage inkomens.

Wanneer de koopkracht versterkt wordt, wordt ook de economische dynamiek versterkt, wat dan weer aanleiding kan geven tot bijkomende tewerkstelling. Toch blijft er nog een blinde vlek, waar ik wat dieper op zou willen ingaan. De lastenverlaging, in de eerste fase geldt voor jaarinkomens van 5.500 euro tot 21.000 euro.

De Vlaamse overheid wil vooral de mensen met lagere inkomens uit arbeid belonen. Ze wil middelen vrijmaken om hen aan te moedigen om te werken en hun koopkracht te versterken.

De ondergrens van 5.500 euro lijkt me nogal logisch, aangezien arbeid dan niet de hoofdactiviteit kan worden genoemd, maar veeleer een nevenactiviteit, denk maar aan studenten.

De heer Herman De Reuse: Mijnheer Sannen, u zegt nu iets totaal anders dan in de commissie. U zegt dat de veralgemening van die maatregel door het opheffen van de bovengrens tot werkverschaffing zal leiden. In de commissie zei u: 'Men kan zich afvragen in welke mate de algemene lastenverlaging zal bijdragen tot de verhoging van de werkzaamheidsgraad.' Vanuit socialistisch oogpunt is dat ook vrij juist. Ik neem immers aan dat u last hebt met de veralgemening, en dat hebt u ook in de commissie uitgedrukt. Zo'n veralgemening lijkt me geen maatregel die een socialist goed ligt. U moet dan ook in de plenaire zitting niet het tegenovergestelde komen verklaren.

De heer Ludo Sannen: Mijnheer De Reuse, u hebt niet goed naar me geluisterd. Dit is zonet ook in de discussie met de heer Van Rompuy aan bod gekomen, en ik heb duidelijk gezegd dat dit het nodige effect 'kan' hebben. U hebt me trouwens geciteerd in de voorwaardelijke wijs, die ik ook nu weer hanteer. Inderdaad mijn geloof is niet zo sterk als dat van de minister, we kunnen de effecten nu niet volledig inschatten. Ook in de vorige regeerperiode hebben we een veralgemeende lastenverlaging goedgekeurd met de afschaffing van het kijk- en luistergeld, en dat was toen ook om de koopkracht te versterken.

De huidige veralgemening, die het decreet voorziet, is gelijkaardig. De vraag blijft natuurlijk of dit het wenselijke effect zal hebben.

Ik ben me er wel van bewust dat de invloed op de koopkracht voor de lagere inkomens groter zal zijn dan de

invloed op de koopkracht voor de hogere inkomens, daarbij speelt de relativiteit van het bedrag ongetwijfeld een rol.

De heer Herman De Reuse: De allerlaagste zijn er natuurlijk niet bij, want er werd in een minimum voorzien. Dat ligt laag, maar het is er.

De heer Ludo Sannen: Het gaat om 5.500 euro. Ik kom direct tot mijn blinde vlek en het probleem dat ik in de commissie al heb aangekaart en hier nogmaals wil aankaarten.

Het belangrijkste effect is er voor de laagste inkomens uit arbeid, maar is dit effect er altijd en voor iedereen? Ik geef een voorbeeld. Een alleenstaande die een bedrag verdient tussen 5.500 euro en 10.000 euro, betaalt waarschijnlijk een beperkte vorm van belasting en zal daarom genieten van dit voordeel. Een alleenstaande met kinderen die hetzelfde bedrag verdient, betaalt waarschijnlijk geen belastingen en daardoor zal de Vlaamse overheid die persoon, die ondanks de kinderslast toch kiest voor arbeid, op geen enkele manier steunen. Dat is en blijft een probleem. Er is een groep mensen die werkt, een laag inkomen verwerft en binnen de inkomenschijs valt, maar die niet zal profiteren van de middelen die de Vlaamse overheid veil heeft om het arbeiden en de koopkracht te bevorderen. Voor die mensen is elke euro, elke koopkrachtverhoging juist zo ontzettend belangrijk, maar wij zullen niet bijdragen tot hun koopkrachtversterking.

Mijnheer de minister, misschien betreft het hier een beperkte groep mensen. Ik wilde daar graag zicht op krijgen. Dit is het grote probleem waarmee we blijven zitten. Het is de blinde vlek waarmee we worstelen. Hoeveel mensen vallen in de schijf van 5.500 euro en 10.000 euro? Gaat het over 10.000, 20.000 of 70.000 Vlamingen die uiteindelijk geen tegemoetkoming uit de algemene middelen van de Vlaamse overheid zullen krijgen via deze regelgeving?

Ik richt me nu even tot de VLD, want het zijn Vlamingen die wel hard werken en die als ze kinderen hebben misschien nog harder werken dan als ze alleen zijn, maar geen tegemoetkoming krijgen. Dit blijft voor mij een pijnpunt.

Mijnheer de minister, als we concrete cijfers zouden hebben, zouden we een beter oordeel kunnen vellen. U hebt zelf gesteld dat het moeilijk is om over die cijfers te kunnen beschikken omdat de FOD Financiën de nodige informatie niet ter beschikking stelt. Vandaar dat ik u toch wil vragen om ons een jaar nadat het decreet in werking is een duidelijk en correct beeld te geven van het aantal mensen met lage inkomens uit

arbeid die niet kunnen profiteren van deze maatregel. We moeten ons dan afvragen of we ons beleid ten aanzien van deze mensen niet op een of andere manier moeten bijsturen. Ik stel voor om ten laatste bij de bespreking van de begroting van 2008 duidelijkheid te creëren. Ik ga er vanuit dat we dan zelf over betere cijfers zullen beschikken omdat we zaken aangerekend zullen krijgen door de FOD Financiën. Op dat moment kunnen we het debat misschien opnieuw voeren.

Minister Dirk Van Mechelen: Mijnheer de voorzitter, mijnheer Sannen, we hebben dit debat inderdaad gevoerd in de commissie nadat u het probleem op tafel hebt gelegd. Ik heb duidelijk gesteld dat de cijfers op dit ogenblik niet beschikbaar zijn. Op 17 mei, tijdens de commissiebespreking, heb ik daarover een schrijven gericht aan federaal minister van Financiën, Didier Reynders. Ik heb hem gevaagd of het mogelijk zou zijn om die cijfers op termijn te krijgen en om mij te zeggen welke termijn hij daarvoor nodig heeft. Het spreekt vanzelf dat we er terug over kunnen parten vanaf het ogenblik dat we inzage hebben in de cijfers.

Laat me heel duidelijk zijn: de Lambermont-akkoorden zijn wat ze zijn, niet meer en niet minder. De akkoorden spreken wel degelijk van het verlenen van een korting, een belastingvermindering, op de federale personenbelasting. Ik kan dus geen korting geven aan iemand die geen federale personenbelasting betaalt. Ik heb in mijn jeugd nog politieke debatten gevoerd over negatieve inkomstenbelastingen, maar die zijn nog niet voor deze legislatuur.

De heer Ludo Sannen: Mijnheer de minister, dat begrijp ik.

De Vlaamse overheid heeft de voorbije jaren een actief fiscaal beleid gevoerd. Fiscaliteit dient niet alleen om middelen te verwerven, maar ook om een bepaald beleid te versterken en te ondersteunen. Ik denk aan de registratierechten en de schenkingsrechten. We moeten er ook voor zorgen dat de fiscaliteit voldoende billijk is. Binnenkort zullen we het nieuwe decreet op de successierechten bespreken en correcties aanbrengen, vooral inzake billijkheid.

Ook deze lastenverlaging draagt bij tot een beleidsversterking, namelijk het bevorderen van de tewerkstelling en het stimuleren van de economische dynamiek, de koopkracht in afgeleide de tewerkstelling. Vlaanderen botst hier toch op zijn eigen grenzen. De Vlaamse overheid heeft een beperkt fiscaal vermogen. Het is belangrijk voor een overheid, wil ze zichzelf democratisch legitimeren, dat ze over voldoende fiscaal vermogen beschikt om haar beleid te financieren, sturen en ondersteunen. Het zou best kunnen dat we initiatieven nemen die door een fiscaal beleid op een ander niveau ontmoet-

digd of zeker niet versterkt worden. Ik denk aan de actuele vraag die de heer Van den Heuvel vorige week stelde.

Wil Vlaanderen een goed en budgettair verantwoord beleid voeren, dan zal het over een grotere fiscale autonomie moeten beschikken. Op dat moment hebben we misschien betere en doelgerichte instrumenten om de doelstelling van dit ontwerp van decreet, de tewerkstellingsval bestrijden, te bereiken. Nu kunnen wij alleen maar functioneren binnen een kader, waarover we nu beschikken. We moeten roeien met de riemen, die wij hebben. Daarom kunnen we niet anders dan dit ontwerp van decreet goedkeuren. Het bevordert wat we willen bevorderen en realiseert wat we willen realiseren. *(Applaus bij spirit-sp-a)*

De voorzitter: De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen: Mijnheer de voorzitter, straks bent u 11 jaar voorzitter van dit parlement. Hebt u ooit al een ontwerp van decreet ter goedkeuring ontvangen, waarover de Raad van State in de laatste zin van zijn advies zegt: 'Zoals deze regeling is geconcipieerd, kan ze derhalve geen doorgang vinden'? Het is nog maar zelden gebeurd dat een dergelijk advies heeft geleid tot een stemming in het parlement. Ik heb het nog niet meegemaakt. Ik weet dat er een uitleg voor is. Deze zin staat wel degelijk in het officiële stuk 805, nummer 1, dat we hebben ontvangen. Dat is niet niks, zeker als we weten dat in de meerjarenbegroting 2007-2009 wordt gesproken over 205 miljoen euro voor 2007, 240 miljoen euro voor 2008 en 580 miljoen euro voor 2009. Terwijl de Raad van State zegt dat de motivatie van de regering van die aard is dat de stemming geen doorgang kan vinden. Dat advies is heel duidelijk.

Minister Dirk Van Mechelen: Mijnheer Stassen, we hebben de kans gehad om dat uitvoerig te bespreken. Over de grenzen van meerderheid en oppositie heen zijn we het over één zaak eens: deze lastenverlaging willen we doorvoeren.

Het is evident dat de Raad van State verklaart dat we onze motivatie focussen op het wegwerken van de werkloosheidsval. We gaan ervan uit dat bedrijven maar kunnen groeien en een economie maar mogelijk is op voorwaarde dat er voldoende arbeidskrachten zijn. Economie is een integraal Vlaamse bevoegdheid. Ik ben bereid om desnoods tot op de grens te gaan om onze bevoegdheid maximaal uit te putten. Ik meen van de verschillende collega's te hebben begrepen dat ze hier achter staan. *(Applaus)*

De heer Jos Stassen: Mijnheer de minister, ik zou niet op deze bevoegdheidskwestie teruggekomen zijn in-

dien niet bijna elke spreker van de meerderheid die voor dit decreet heeft gepleit, zou zijn teruggekomen op de werkloosheidsval. De Raad van State is op dat vlak heel duidelijk. Wanneer we die argumentatie gebruiken om dit ontwerp van decreet te motiveren binnen de door het Lambermontakkoord toegekende bevoegdheden, dan mogen we de bevoegdheid van de tewerkstelling niet gebruiken. De bijzondere wet is op dat vlak zeer duidelijk. Maar volgens de collega's van CD&V, s.pa en VLD is het wegwerken van de werkloosheidsval voor de laagste inkomens blijkbaar het middel om het tewerkstellingsbeleid te voeren. Nochtans zegt de Raad van State duidelijk: 'Zoals deze regeling geconcipieerd is, kan ze derhalve geen toegang vinden.'

De hoofdargumentatie die u gebruikt, is het wegwerken van de werkloosheidsval. Dat is een tewerkstellingsbeleid en daarvoor is het advies duidelijk.

Minister Dirk Van Mechelen: Mijnheer Stassen, neem er het verslag van de Nationale Bank bij en lees de motivatie. Als we de economische groei willen behouden, en de welvaart en het welzijn op het huidige peil willen behouden, zegt de Nationale Bank in alle duidelijkheid, dan hebben we voldoende kwalitatieve en kwantitatieve arbeidskrachten nodig waarvoor we een stimulerend beleid moeten voeren, niet alleen via talentontwikkeling maar ook via lastenverlaging om mensen aan te moedigen om op de arbeidsmarkt te komen. Het wegwerken van de werkloosheidsval is een *conditio sine qua non* om de economische groei mogelijk te maken, ook in Vlaanderen.

De heer Jos Stassen: Dat is goed geprobeerd maar u had beter moeten afspreken met de meerderheid om de argumentatie te gebruiken die moet worden gebruikt om de kritiek van de Raad van State te ondervangen.

De heer Ludo Sannen: Mijnheer Stassen, de argumentatie die we hier gebruiken is correct. Het gaat hier over het maximaal aftasten van de grenzen waarover we beschikken. Ik heb geen enkel probleem om hier te stellen dat we de werkloosheidsval bestrijden. De Raad van State heeft daar kritiek op maar eigenlijk is de inhoud van die kritiek niet belangrijk voor mij. Wat me wel interesseert, is dat dit decreet overeind kan blijven, ook wanneer bijvoorbeeld de stap wordt gezet naar het Arbitragehof. En dan ben ik bereid om voor elk decreet een memorie van toelichting te schrijven, die dit kan waarborgen.

De heer Jos Stassen: Ik probeer te begrijpen wat u hebt gezegd. In elk geval is deze toelichting van die aard dat de Raad van State geen positief advies heeft gegeven. De argumentatie die hier steeds opnieuw wordt herhaald, is een bevestiging van de kritiek van de Raad van State dat

het hier eigenlijk om een tewerkstellingsbevoegdheid gaat, die niet onder de bevoegdheden van de gewesten valt.

Mijnheer de minister, voor het overige wil ik u feliciteren met dit ontwerp van decreet. U hebt daarmee een liberale dada gerealiseerd. U hebt daarmee een punt uit uw geloofsbelijdenis uitgevoerd, met name een belastingverlaging en alles wat daardoor mogelijk wordt. Zo percipieer ik vaak de liberale analyse van lastenverlaging met alles wat daaruit voortvloeit.

Het is uw verdienste dat een kwart van het budget dat de Vlaamse Regering extra heeft, naar de lastenverlaging gaat. Dat is de verdienste van u, als liberaal minister, en van de liberale partij.

Laat me echter toe daar een aantal vragen bij te stellen. Dit is een leuk cadeau voor de mensen. Het is leuk dat mensen op het einde van de rit 200 euro minder lasten moeten betalen. De vraag is of daarmee ook een beleid wordt gevoerd. Daarover verschillen we duidelijk van mening. De vraag is of de overheid daarmee doet wat ze moet doen, namelijk sturend optreden.

Ik wil voor een deel met u meegaan. Ik heb het dan over de eerste fase van de maatregel. Voor de mensen met een inkomen van 5000 euro – ongeveer 200.000 frank – tot 21.000 euro – iets meer dan 800.000 frank – is het goed dat er maatregelen worden genomen, zodat ze netto meer overhouden. Ik neem aan dat ze een invloed hebben op de arbeidsmarkt. Men zou kunnen zeggen dat deze maatregelen een impact hebben op het tewerkstellingsbeleid voor een bepaalde doelgroep.

Zodra deze maatregelen de hogere inkomens treffen, gaat het om het geven van cadeaus en wordt een deel van de liberale ideologie gerealiseerd. Ik geloof echter niet dat daarmee een beleid wordt gevoerd, noch een economisch beleid, noch een tewerkstellingsbeleid. Dan wordt gewoon geld teruggegeven aan de mensen.

Om deze maatregel te realiseren, wordt volgend jaar 200 euro uitgetrokken. Daarna loopt het bedrag op tot 580 miljoen euro. Dat is een hoop geld, zeker in de laatste fase, wanneer het gaat om meer dan 300 miljoen euro of ruim 12 miljard Belgische frank. Met dat geld had u een hele reeks andere zaken kunnen doen voor de economie en de tewerkstelling. U had initiatieven kunnen nemen in verband met de ecologische reconversie, O&O, het wegwerken van de werkloosheidsval en de steun aan sociale werkplaatsen. Tijdens de discussie over de VRT werd al gesproken over de afbouw van de wachtlijsten. Het geld had daarvoor kunnen worden gebruikt. U had daarmee ook meer middelen kunnen

geven aan het basis- of het hoger onderwijs. U had een aantal andere keuzes kunnen maken.

Mijnheer de voorzitter, ik zal eindigen met een argumentatie tegen de sfeer die in de Wetstraat hangt alsof het betalen van belastingen slecht is en dat alleen dommeriken belastingen betalen. Belastingen zijn geen domme zaak. Men vraagt een rechtvaardige, eerlijke verdeling van de belastingen, een eerlijke heffing, een correcte inning en een correcte strijd tegen de fiscale fraude.

Samen met de vrienden van het ACW, die deze stelling hebben herhaald tijdens Rerum Nonarum, wil ik me blijven verzetten tegen de houding dat belastingen betalen een slechte zaak zou zijn. Dankzij de belastingen kunnen zaken worden gerealiseerd. Dankzij de belastingen kunnen mijn kinderen naar school gaan. Dankzij de belastingen kunnen fietspaden worden aangelegd. U en deze meerderheid blijven een sfeer creëren als zou het betalen van belastingen dom zijn. U zult met deze regering een kwart van de vrije beleidsruimte gebruiken om de belasting te verlagen, terwijl er een hele reeks maatschappelijke noden zijn die op zijn minst zouden kunnen worden gelenigd met een deel van dit budget.

Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, wij maken een andere analyse. We vertrekken van een ander standpunt. Op zich is de maatregel leuk voor de mensen. U voert er echter geen beleid mee dat wij kunnen steunen. Dat is de reden waarom we tegen dit ontwerp zullen stemmen. We zouden de middelen op een totaal andere manier gebruiken. (*Applaus bij Groen!*)

De voorzitter: Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen: Mijnheer de voorzitter, collega's, ik zou op mijn beurt de verslaggever en de sprekers willen bedanken. Ik denk dat tijdens het debat is gebleken dat er een vrij grote unanimiteit is over het decreet dat hier voorligt, een decreet dat in grote mate een belangrijke pijler van het Vlaamse regeerakkoord uitvoert, zowel inhoudelijk als budgettair. Mijnheer De Reuse, wat de timing betreft kan ik zeggen dat de enige bedoeling is ervoor te zorgen dat we dit tijdig goedgekeurd kunnen krijgen, zodat een ordentelijke uitvoering van deze maatregel op het terrein mogelijk is. Ik dacht dat we daar toch met zijn allen voor gingen, voor wat men noemt 'behoorlijk bestuur'.

Ik denk dat over de inhoud heel veel is gesteld. Het gaat inderdaad om een belangrijke lastenverlaging voor onze actieve bevolking. Ik denk dat we daarbij misschien toch de puntjes op de i moeten zetten wat een aantal uitspraken van collega's betreft.

Mijnheer Stassen, ik betreur het dat u dit soort maatregelen nog steeds beschouwt als liberale dada. Ik zit nu 25

jaar in de politiek, ik dacht persoonlijk dat we ondertussen een stap verder waren in het denken en handelen. Ik dacht dat we ondertussen beseften dat het rechtstreeks financieel stimuleren om het werken aan te moedigen een van de krachtigste maatregelen is om welvaart te creëren en vooral om welzijn te behouden en als het aan mij ligt verder uit te bouwen. Ik heb het debat over de sociale zekerheid van heel nabij gevolgd de voorbije 20 jaar, ook parlementair. Als we in die sociale zekerheid geloven en als we ze in stand willen houden in al haar kracht, in al haar finesse en in al haar rijkheid, dan denk ik dat we slechts één opdracht hebben: we moeten met zijn allen bereid zijn om in de mate van het mogelijke een job te aanvaarden, ervoor te gaan en een stuk persoonlijke selectiviteit opzij te schuiven. Uiteindelijk dragen we zo bij tot een algemeen klimaat dat die sociale zekerheid mogelijk maakt, die sociale zekerheid die ervoor zorgt dat de zwaksten in de samenleving, mensen die getroffen zijn door gelijk welke tegenslag, mensen die wegens ouderdom stoppen met werken, mensen die op een of andere manier tijdens hun arbeidsperiode een ongeval of een ander letsel hebben opgelopen, een behoorlijk inkomen hebben. Daarom moeten we ervoor zorgen dat mensen bereid zijn om te werken en niet omwille van een liberale dada, vergeet dat nu voor eens en voor altijd. Ik zeg u dat deze Vlaamse Regering unaniem achter deze maatregel staat.

Met deze maatregel willen we drie dingen doen. Ten eerste willen we een stevige prikkel geven aan de economie. Ik dacht dat het recente rapport van de nationale bank iedereen toch deed inzien dat het versterken van de koopkracht een belangrijk gegeven is in het tot stand brengen van economische groei. Bestaat daar een wetmatigheid, een rechtstreekse band, een rechtstreekse lijn, een rechtstreekse verhouding? Neen, dat is wiskundig niet bewijsbaar. Het enige wat ik wel weet, is dat we indertijd – als ik me niet vergis in 1993 – bij het debat over het globaal plan in de federale Kamer urenlang hebben gedebatteerd over de vraag of er zoiets bestaat als arbeidselasticiteit. Ik weet daarbij één ding: dat het scepticisme van 1993 ondertussen is omgebogen tot een realisme, waarbij we aanvaarden dat het er is. De vraag is dan wat de verhouding is. Is het een verhouding van 1 op 1? Laat me duidelijk zijn: neen. Is het een verhouding van 1 op 0,1? Ook niet, maar het bestaat en het werkt, en dat is een van de redenen waarom we hierin geloven en ertoe willen bijdragen.

Ten tweede willen we met deze maatregel de activiteitsgraad in Vlaanderen verhogen, want met 64 tot 65 percent ligt die onder het Europese gemiddelde. Dat moet ons zorgen baren en het moet ons eigenlijk ook stimuleren om daar met alle middelen tegen in te gaan. Ik denk dat we, zoals de minister van Onderwijs met heel zijn programma inzake talentontwikkeling en het

verbeteren en stimuleren van doorstroming, met zijn allen op alle sporen moeten inwerken om zowel kwaliteit als kwantiteit beschikbaar te stellen aan de arbeidsmarkt om tot een nieuwe oververhitting te komen.

Ten derde denk ik dat werken aantrekkelijk maken inderdaad, mijnheer Sannen, enkel kan door de werkloosheidsval te bestrijden. Is 200 euro daarvoor te weinig? Persoonlijk zou ik liever meer doen, maar laat ons maar datgene doen wat we kunnen doen. Als we dan toch over cijfers praten, wil ik nog een voorbeeld geven. Gisteren werd een cao afgesloten in een belangrijk petrochemisch bedrijf in Antwerpen, waarbij men sprak over 0,4 eurocent per uur.

Dat komt neer op een bedrag dat ongeveer hetzelfde is als het bedrag dat hier ter discussie staat. We moeten voor ogen houden dat het gaat over de optelsom van alle inspanningen die ertoe moeten leiden dat werken wordt beloond. Het verschil tussen beide maatregelen is wel dat het akkoord dat in dat chemisch bedrijf is gerealiseerd, een bescheiden nettoloonverhoging betekent die echter een enorme impact heeft op de totale brutoloonmassa van het bedrijf, en dus de concurrentiepositie in gevaar brengt. Wij verlagen de lasten zodat de nettolonen stijgen zonder dat de brutolonen in dezelfde mate moeten stijgen.

Het is goed dat we de lastenverlaging verrekenen in de bedrijfsvoorheffing. Het gaat immers over mensen die bijna elke maand wat ze als vervangingsinkomen ontvangen, vergelijken met wat ze als bruto- en nettoloon zouden kunnen krijgen. En in die verrekening komt het aan op euro's, en niet op duizenden euro's, of men beslist om al dan niet aan de slag te gaan; of men ervoor gaat of blijft zitten of hangen.

Hebben we dat geld, mijnheer Stassen? Is het een verstandige beleidskeuze? Of moeten we in plaats van 500 miljoen euro korting een bijkomend bedrag aan de openbare omroep geven? Een begroting opstellen is een zaak van keuzes maken, en ik denk dat we dat meer dan behoorlijk doen. We zorgen voor het lenigen van noden op het vlak van welzijn, onderwijs, cultuur en huisvesting. Ten tweede realiseren we een lastenverlaging in een vastgelegd kader. Ten derde zullen we in deze legislatuur onze schuldenlast reduceren tot nul. Ten vierde leggen we reserves aan voor het Zorgfonds. Die reserves zijn goed voor het tienvoudige van de 150 miljoen euro die we de afgelopen twee jaar jaarlijks hebben opzijgezet. We weten dus waar we mee bezig zijn. Dit is een heel bewuste maatregel die past in een evenwichtige meerjarenbegroting, waarvan ik tot nader order kan zeggen dat ze in evenwicht is.

Maar is die lastenverlaging wel efficiënt? Toen we het daarover hadden, kreeg ik een déjà-vugevoel. Dat debat

hebben we al gevoerd toen de verlaging van de registratierechten hier is besproken. Zelfs het Rekenhof stelde toen, op basis van de toepassing van de regel van drie, dat we zo een gat in de kas van 8 miljard frank zouden slaan. Het debat is ook gevoerd naar aanleiding van de schenkingsrechten. Men vroeg zich af wie daarvan zou profiteren. In de kranten van de afgelopen dagen kunt u lezen wat deze maatregel allemaal heeft opgeleverd, zowel op economisch vlak als aan inkomsten voor de Vlaamse Regering. Die maatregel brengt dit jaar 300 miljoen euro aan extra gewestbelastingen op, en de helft daarvan investeren we in de Zorgverzekering.

Toen de heer Stassen hier heeft gezegd dat we er mee moeten ophouden te zeggen dat belastingen betalen in Vlaanderen dom is, zei de heer Francis Vermeiren dat belastingen betalen niet dom is, integendeel, maar te veel belastingen betalen, is dat wel. Want dat laatste heeft negatieve consequenties. In het vakjargon heet dat streven naar fiscal compliance. Dat proberen we in Vlaanderen te realiseren met de eerder beperkte middelen die we hebben. Verschillende collega's hebben het hier gehad over de noodzaak om nieuwe hefboomen in handen te krijgen, zoals de bevoegdheid inzake de vennootschapsbelasting, inzake innovaties en inzake het arbeidsmarktbeleid. Ik deel die mening. Als we over alle bevoegdheden voor een aantal belastingen zouden beschikken, dan zou Vlaanderen nog betere resultaten boeken. *(Applaus bij de meerderheid)*

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Nee)*

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet.

(Zie Parl. St. VI. Parl. 2005-2006, nr. 805/1).

De artikelen 1 tot en met 4 worden zonder opmerkingen aangenomen.

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

VERSLAG over het verzoekschrift betreffende het vermelden van het aantal jobequivalenten ten gevolge van betaalde arbeid naast het aantal tewerkgestelden volgens participatiegraad – 866 (2005-2006) – Nr. 1

Verslag

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het verslag namens de Commissie voor Economie, Werk en Sociale Economie.

Mevrouw De Ridder, verslaggever, verwijst naar het schriftelijke verslag.

Is het Parlement het eens met de conclusies van de commissie? (*Instemming*)

Ik zal de verzoeker hiervan in kennis stellen.

VERSLAG over het verzoekschrift over aanpassings- en verbeteringspremies voor particuliere woningen – 882 (2005-2006) – Nr. 1

Verslag

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het verslag namens de Commissie voor Wonen, Stedelijk Beleid, Inburgering en Gelijke Kansen.

Mevrouw Guns, verslaggever, heeft het woord.

Mevrouw Dominique Guns: Mijnheer de voorzitter, de inhoud van het verzoekschrift betrof het netto belastbaar inkomen dat niet mocht worden overschreden als men een beroep wou doen op de verbetering en de aanpassingspremie. De minister heeft daarop geantwoord dat hij een ontwerpbesluit had en dit aan de Vlaamse Regering ging voorleggen om effectief het netto belastbaar inkomen te verhogen. Dat is intussen van 20.000 naar 25.000 euro verhoogd voor de bewoners, en van 46.000 naar 50.000 euro voor verhuurders die een woning voor minstens 9 jaar verhuren via een sociaalverhuurkantoor. Daarenboven is ook het bedrag voor de persoon ten laste verhoogd naar 1300 euro. Dat is op de zitting van de Vlaamse Regering van 19 mei 2006 goedgekeurd. De hele commissie was daarover dan ook zeer tevreden.

De voorzitter: Is het Parlement het eens met de conclusies van de commissie? (*Instemming*)

Ik zal de verzoeker hiervan in kennis stellen.

MOTIE van de heren Joris Van Hauthem en Luk Van Nieuwenhuysen betreffende een belangenconflict – 891 (2005-2006) – Nr. 1

Voorstel tot aanvulling van de agenda

De voorzitter: Dames en heren, deze middag heeft de heer Joris Van Hauthem bij motie van orde een voorstel gedaan tot aanvulling van de agenda met de motie van de heren Joris Van Hauthem en Luk Van Nieuwenhuysen betreffende een belangenconflict.

De heer Caluwé heeft het woord.

De heer Ludwig Caluwé: Mijnheer de voorzitter, vermits de programmawet nog niet op de agenda van de Kamer van Volksvertegenwoordigers van morgen staat – omdat delen ervan nog in de commissie moeten worden besproken – denk ik dat de zaak nu niet hoogdringend is. We kunnen het punt nog in de commissie bespreken en volgende week woensdag op de agenda zetten.

De voorzitter: Gaat iedereen akkoord om het bij voorrang in de commissie te behandelen?

De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Dat kan, als we de garantie krijgen dat het dinsdag in de commissie wordt besproken en in ieder geval woensdag in de plenaire vergadering wordt behandeld, want anders heeft het geen zin.

De voorzitter: Een belangenconflict kan in principe niet naar een commissie worden doorgezonden. Het moet rechtstreeks in de plenaire vergadering worden behandeld.

De heer Ludwig Caluwé: We kunnen het in elk geval volgende week in de plenaire bespreken, het moet nu niet worden besproken.

De heer Joris Van Hauthem: Het moet inderdaad rechtstreeks in plenaire vergadering worden behandeld. Er hebben zich al precedentes voorgedaan. Toen werd gesteld dat er nog wat tijd was en voorgesteld om het in de commissie te bespreken.

De voorzitter: Er is volgende week geen commissie gepland.

De heer Joris Van Hauthem: Als de heer Caluwé voorstelt om het eerst in commissie te bespreken, stel

ik voor om toch een commissievergadering te houden. Het hangt van u af. Het is nog al gebeurd dat het eerst in commissie werd besproken alvorens het in plenaire vergadering goed te keuren.

Ik wijs erop dat het niet om een bicameraal ontwerp gaat. Het kan eventueel door de Senaat worden geëvoeerd, maar daar kunnen we niet van uitgaan.

De voorzitter: Het gaat hier niet om een technische kwestie, maar om een verlenging van een bepaalde regeling.

De heer Joris Van Hauthem: Dat klopt.

De voorzitter: Ik neem aan dat dit een principiële zaak is die gemakkelijk in de plenaire vergadering kan worden beslist. Dan stel ik voor dat de motie van de heren Van Hauthem en Van Nieuwenhuysen betreffende een belangenconflict volgende week in plenaire vergadering wordt behandeld.

Is het Parlement het daarmee eens? (*Instemmig*)

ONTWERP VAN DECREET houdende de invoering van een forfaitaire vermindering in de personenbelasting
– 805 (2005-2006) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 1

Ziehier het resultaat:

100 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
96 leden hebben ja geantwoord;
4 leden hebben neen geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de dames Marijke Dillen en Marie-Rose Morel en de heren Erik Arckens, Johan Deckmyn en Werner Marginet tot besluit van de op 1 juni 2006 door de heer Jos Stassen en mevrouw Marijke Dillen in commissie gehouden interpellaties tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, respectievelijk over de financiële steun aan de promotour van de Vlaamse kandidaat voor het Eurovisiesongfestival en over de evaluatie van de financiële steun voor de promotie van de Vlaamse kandidaat voor het Eurovisiesongfestival
– 873 (2005-2006) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

Stemming nr. 2

Ziehier het resultaat:

104 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
26 leden hebben ja geantwoord;
78 leden hebben neen geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de motie niet aan.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren John Vrancken, Pieter Huybrechts, Frans Wymeersch en Stefaan Sintobin en de dames Marleen Van den Eynde en Katleen Martens tot besluit van de op 8 juni 2006 door de heer John Vrancken in commissie gehouden interpellatie tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over het risico op vervuiling door het gebruik van minerale olie in bos- en landbouw en de toepassing van de Europese regelgeving terzake
– 881 (2005-2006) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

Stemming nr. 3

Ziehier het resultaat:

100 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
25 leden hebben ja geantwoord;
75 leden hebben neen geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de motie niet aan.

Stemming nr. 5

Ziehier het resultaat:

104 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
26 leden hebben ja geantwoord;
78 leden hebben neen geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de actualiteitsmotie niet aan.

ACTUALITEITSMOTIE van de heer Jos Stassen, mevrouw Vera Dua en de heren Jef Tavernier, Eloi Glorieux en Rudi Daems tot besluit van het op 21 juni 2006 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over de krijtlijnen van de nieuwe beheersovereenkomst met de VRT
– 896 (2005-2006) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de actualiteitsmotie.

Stemming nr. 4

Ziehier het resultaat:

104 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
4 leden hebben ja geantwoord;
100 leden hebben neen geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de actualiteitsmotie niet aan.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, hiermee zijn we aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

We komen opnieuw bijeen op woensdag 28 juni 2006 om 10 uur en 14.30 uur.

Geen bezwaar? (*Instemming*)

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 19.14 uur.*

ACTUALITEITSMOTIE van de heer Jurgen Verstrepen tot besluit van het op 21 juni 2006 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over de krijtlijnen voor de nieuwe beheersovereenkomst met de VRT
– 897 (2005-2006) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de actualiteitsmotie.

BIJLAGEN

Aanwezigheden

Aanwezig

Cathy Berx, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Louis Bril, Hubert Brouns, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Marc Cordeel, Hilde Crevits, Rudi Daems, Norbert De Batselier, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Stefaan De Clerck, Dirk De Cock, Tom Dehaene, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Mark Demesmaecker, Marnic De Meulemeester, Stern Demeulenaere, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Bart De Wever, Filip Dewinter, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Caroline Gennez, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Herman Lauwers, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Bart Martens, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, An Michiels, Monique Moens, Marie-Rose Morel, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Joke Schauvliege, Etienne Schouppe, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Bart Somers, Jos Stassen, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Steven Vanackere, Jul Van Aperen, Gilbert Van Baelen, Marc van den Abeelen, Dany Vandenbossche, Luc Van den Brande, Joris Vandenbroucke, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Marleen Vanderpoorten, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Freddy Van Gaever, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, Linda Visser, Robert Voorhamme, John Vrancken, Frans Wymeersch.

Afwezig met kennisgeving

Jos Bex, Marijke Dillen, Greet Van Linter, Mieke Vogels: gezondheidsredenen;

Johan Verstreken, Paul Wille: buitenslands;

Jean-Marie Dedecker, Miet Smet: ambtsverplichtingen;

Gerda Van Steenberge: familieverplichtingen.

Afwezig zonder kennisgeving

Erik Arckens, Werner Marginet.

Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers

Stemming nr. 1:

JA-stemmen:

Cathy Berx, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Louis Bril, Hubert Brouns, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig

Caluwé, Patricia Ceysens, Marc Cordeel, Hilde Crevits, Norbert De Batselier, Dirk De Cock, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Tom Dehaene, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Hilde Eeckhout, Jaak Gabriels, Caroline Gennez, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Bart Martens, Katleen Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, An Michiels, Marie-Rose Morel, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Bart Somers, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Anissa Temsamani, Jul Van Aperen, Gilbert Van Baelen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Freddy Van Gaever, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Robert Voorhamme, John Vrancken

NEEN-stemmen:

Vera Dua, Eloi Glorieux, Jos Stassen, Jef Tavernier

Stemming nr. 2:

JA-stemmen:

Thieu Boutsen, Agnes Bruyninckx, Hilde De Lobel, Herman De Reuse, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Pieter Huybrechts, Katleen Martens, An Michiels, Monique Moens, Marie-Rose Morel, Jan Penris, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Freddy Van Gaever, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Luk Van Nieuwenhuysen, Karim Van Overmeire, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, John Vrancken

NEEN-stemmen:

Cathy Berx, Gilbert Bossuyt, Louis Bril, Hubert Brouns, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Patricia Ceysens, Marc Cordeel, Hilde Crevits, Norbert De Batselier, Dirk De Cock, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Tom Dehaene, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Caroline Gennez, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Bart Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, Frans Peeters, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Herman Schueremans, Bart Somers, Jos Stassen, Helga Stevens, Jef Tavernier, Anissa Temsamani, Jul Van Aperen, Gilbert Van Baelen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Monica Van Kerrebroeck, André Van Nieuwkerke, Eric Van Rompuy, Steven Vanackere, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Robert Voorhamme

Stemming nr. 3:

JA-stemmen:

Thieu Boutsen, Agnes Bruyninckx, Hilde De Lobel, Herman De Reuse, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Pieter Huybrechts, Katleen Martens, An Michiels, Marie-Rose Morel, Jan Penris, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Freddy Van Gaever, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Luk Van Nieuwenhuysen, Karim Van Overmeire, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, John Vrancken

NEEN-stemmen:

Cathy Berx, Gilbert Bossuyt, Louis Bril, Hubert Brouns, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Patricia Ceysens, Marc Cordeel, Hilde Crevits, Norbert De Batselier, Dirk De Cock, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Tom Dehaene, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Jaak Gabriels, Caroline Gennez, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Bart Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, Frans Peeters, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Herman Schueremans, Bart Somers, Jos Stassen, Helga Stevens, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Gilbert Van Baelen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Monica Van Kerrebroeck, André Van Nieuwkerke, Eric Van Rompuy, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Robert Voorhamme

Stemming nr. 4:

JA-stemmen:

Vera Dua, Eloi Glorieux, Jos Stassen, Jef Tavernier

NEEN-stemmen:

Cathy Berx, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Louis Bril, Hubert Brouns, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Patricia Ceysens, Marc Cordeel, Hilde Crevits, Norbert De Batselier, Dirk De Cock, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Tom Dehaene, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Hilde Eeckhout, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Caroline Gennez, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Bart Martens, Katleen Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, An Michiels, Monique Moens, Marie-Rose Morel, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Bart Somers, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Gilbert Van Baelen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Freddy Van Gaever, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Steven Vanackere, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Robert Voorhamme, John Vrancken

Stemming nr. 5:

JA-stemmen:

Thieu Boutsen, Agnes Bruyninckx, Hilde De Lobel, Herman De Reuse, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Pieter Huybrechts, Katleen Martens, An Michiels, Monique Moens, Marie-Rose Morel, Jan Penris, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Freddy Van Gaever, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Luk Van Nieuwenhuysen, Karim Van Overmeire, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, John Vrancken

NEEN-stemmen:

Cathy Berx, Gilbert Bossuyt, Louis Bril, Hubert Brouns, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Patricia Ceysens, Marc Cordeel, Hilde Crevits, Norbert De Batselier, Dirk De Cock, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Tom Dehaene, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Caroline Gennez, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Bart Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, Frans Peeters, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Herman Schueremans, Bart Somers, Jos Stassen, Helga Stevens, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Gilbert Van Baelen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Monica Van Kerrebroeck, André Van Nieuwerkerke, Eric Van Rompuy, Steven Vanackere, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Robert Voorhamme
